தூப்புல்

ஸ்ரீ வேங்கடநாதாசார்ய

சரித்திரச் சுருக்கம்

சென்னை
ஸென்தோம் கலாசாலைத் தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதராயிருந்து
இப்பொழுது
கோர்ட்டு ஆப் வார்ட்ஸில்
சாப்டூர் மைனர் ஜமீன்தாரவர்களுக்கு
உபாத்தியாயராயிருக்கும்
தில்லையம்பூர்
வேங்கடராம ஐயங்காரவர்களால்
எழுதப்பட்டு

கும்பகோணம்:
அலெக்ஸாண்ட்ரா அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.
(முதற் பதிப்பு.)

1909.

Price As. 8. *Copyright Registered.* **Postage Extra.**

INTRODUCTION.

IT is satisfactory to observe that Pandit Venkatarama Aiyangar has continued to devote his time and energy to the cause of Tamil Literature and published this Biographical Sketch of the renowned "Sri Venkatanath" who is generally known as Vedanata Desikar. I am glad that the author has chosen as the subject of the book the life of this eminent philosopher and poet, who is still greatly revered by all the Vaishnavas of the Vadagalai sect throughout India. The efforts made by Pandit Venkatarama Aiyangar in this direction now, when the Indians are generally neglecting their own vernaculars for the study of English are commendable and I hope they will meet with the encouragement they deserve.

SAIDAPET,
16*th Dec.* 1908.

V. RAGAVA CHARLU.

PREFACE.

THIS my humble contribution to modern prose literature in Tamil, which is in the process of formation needs very little preface. In this Biographical Sketch, the readers will find that I have eschewed, as far as possible sectarian disputes and technicalities and I have taken care to write good simple Tamil prose.

The life of Sri Venkatanath who is well known in Southern India as a Sanskrit Poet, Logician and Vadantin and also as a Tamil scholar and poet, is the subject of this treatise. He lived in 13th and 14th centuries and was a contemporary of Sri Vidyaranya.

A few stanzas from his philosophical and devotional treatise in Tamil—Desika Prabhandam, are inserted as samples. Wherever I found it necessary, I have used Sanskrit words. The admixture of Sanskrit with Tamil seems to me to render Tamil Prose nonvirile,

harmonious and attractive. In this I have followed Thayumanavar and the Author of Tamil Panchatantram.

I take this opportunity to offer my best thanks to Dewan Bahadur V. Ragavacharlu Avergal, B.A., Tamil Translator to Government, for his kindness, in writing an Introduction to this book.

MADRAS,
16th Dec. 1908.

T. V. R.

DEDICATED

TO

ALL EARNEST WORKERS

IN THE FIELD OF

TAMIL LITERATURE.

விஷயக் குறிப்பு.

	பக்கம்
பெற்றோர், தலம், காலம்	1
புத்திரலாபம்	15
கண்டையே புத்திரராயது	23
வித்தியாப்பியாசம்	26
விவாகம்	29
அயிந்திரபுரவாஸம் முதலியன ...	29
உத்தரதேச ஸஞ்சாரம்	38
கோயிற்கேகியது	45
கிரந்தங்கள் செய்தது	52
பண்டிதர் கவிகளை வென்றது ...	59
திவ்விய தேசயாத்திரை	62
பாம்பாட்டியை ஜயித்தது	63
அயக்ரீவர் குதிரையாய் வந்தது ...	66
ரகஸியப்பிரபந்தம் செய்தது ...	69
தினசரி	72
தேசிகனின் தொடர்புடையார் ...	75
தரிசனத்தார் அருமைகொள்ளல் ...	77
நயினாராசாரியர் பிறப்பு	79
அயக்ரீவர் கிராத்தத்தில் வந்தருளியது	80
பிராம்சாரிக்குச்சுவர்ண தாரையளித்தது ...	83

விஷயக் குறிப்பு—(தொடர்ச்சி).

	பக்கம்.
உபாதானத்தில் நாணயமிட்டது ...	86
பாதுகாஸகஸ்ரம் செய்தது ...	87
திருவாய்மொழிக்குரை செய்தது ...	91
லக்ஷ்மணாசார் சீடர்கள் பொறாமை ..	95
ஸத்திய காலத்திற்கேகியது ...	97
கோயிலேறத்திருப்பியது	99
அழகியமணவாளர் காடேறியது ...	102
ஷை செஞ்சியடைந்தது	103
ஷை கோயிற்கேகியது	104
சிற்பியை ஜயித்தது	108
ரகஸியத்திரயசார மருளியது ...	110
கலாவல்லபம் (கல்வித்திறம்) ...	114
காலக்குறிப்பு முடிவுரை	130
சரித்திர ஸாரம்	134
பாடற் குறிப்பு ...	141, 143
பிழை திருத்தம்	144

உ

தூப்புல் ஸ்ரீ வேங்கடநாதாசாரியராம்

ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகரின்,

சரித்திரச்சுருக்கம்.

முகவுரை.

ஸ்ரீ வேங்கடநாதாசாரியரின் சரித்திரம் வடமொழியிலும், தென்மொழியிலும், மணிப்பவள நடையிலும் பற்பலரால் எழுதப்பட்டுள்ளது. அவைகளுள் வைபவப் பிரகாசிகை என்பது சோளசிங்கபுரம் சண்டமாருதம் ஸ்ரீ தொட்டையாசாரியரால் வடமொழியிற் செய்யப்பட்டுள்ளது. இதை இவருடைய சிஷ்யர் மகார்ய தாசரென்கிற பெரியப்பங்கார் மணிப்பவள ரூபமாக எழுதி வெளிப்படுத்தியுள்ளார். வடகலை வைஷ்ணவர்களுள் வழங்கிவரும் குருபரம்பரையெனும் வசனநூலில் தமிழில் இம்மகான் சரித்திரம் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

அன்றி நாடகத்தமிழ்ப்பாங்காய்க் கீர்த்தனையாகவும், வெண்பா, கலித்துறை, விருத்தப்பா ரூபமாகவும், மத்தியார்ச்சுனம் ஸ்ரீ அனந்தபாரதியார் "ஸ்ரீமத் வேதாந்ததேசிகவைபவப் பிரகாசிகைக் கீர்த்தனை" என் ஒரு நூல் செய்துள்ளார். ஸ்ரீரங்கம் மஹாமஹோபாத்தியாயர் கடாம்பூர் ஸ்ரீ [illegible]சாரியார் ஸ்வாமி

கள் தமிழில் வசனரூபமாக வேதாந்த தேசிகன் வைபவப்பிரகாசிகையெனச் சுருக்கமாகச் செய்து வெளிப்படுத்தியதொன்று முள்ளது.

இதன்றிச் சீனிவாஸகவி வடமொழியில் வேதாந்தாசாரியசரிதமென ஒரு காவியம் செய்துள்ளார். மற்றொரு வேதாந்த சாரியர் விபவமொன்றுஞ் சம்பிரதாயங்க மொன்றும், வழங்கி வருகின்றது. சங்கற்ப சூரியோதய நாடகத்தின் முதலில் முன்பதிப்பாளி ஸ்ரீநிவாச கோபால சாரியார் தமிழில் வசனரூபமாய்ச் செய்து ஸ்ரீமத் வேதாந்த தேசிகர் சரித்திரச் சுருக்கமெனப் பெயரிட்டு எழுதிச்சேர்த்திருப்பதொன்றாம், வழங்கி வருவன.

திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீ [illegible] முதலியார் தொகுத்தானும் பத்திரூபமாய்த் தெலுங்கில் எழுதி அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தியுள்ள ஆசார்ய வைபவமெனுங் கிரந்தத்தில் ஸ்ரீ தேசிகர் வைபவமும் சுருக்கமாய் எழுதப்பட்டுள்ளது. இதுவும் ஸ்ரீ [illegible] ராசாரியார், ஸ்ரீனிவாச கோபாலாசாரியாரிவர்கள் செய்துள்ள சுருக்கமும் ஆகமூன்றாம், வழங்குவனவுள்ளன. மற்றவை விரிவாயும் தமிழ் மட்டும் முணர்ந்த அனைவர்க்கும் பெண்ணினத்தவர்களுக்கும் எளிது விளங்காத நடையிலிருப்பதாலும், பிரமாணங்கள் நிறைந்திருப்பதாலும், காலநிலைக்கேற்றபடி எளிதான தமிழ்நடையில் எல்லோரும் படித்தறியும்படி கடியபாட்டின் சம்பவாதங்களும் தூஷணைகளும் இல்லாமல் சுருக்கமா

பாஷா கவிசக்ரவர்த்தியாயும், கவிதார்க்கிகர்களுக்குச் சிங்கமாயுமுள்ள இம்மகானின் சரித்திரத்தை எளியேனறிவிலுதித்தபடி ஒழுங்காக்கி வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றேன். நமது நாட்டில் முன்னாளில் விளங்கிய மகா பண்டிதர்களின் சரித்திரங்கள் இக்கால நிலைக்கேற்க அமைவுறாது ஒரே கதம்பமாய்ப் பரந்து கிடப்பதால் இச்சரித்திர ஸாரத்தைப்பின் வருமாறு பகுத்துக் கொண்டு எழுதலானேன். மகான்களின் சரித்திரங்களில் நாம் பகுத்தறியும் ஸாரங்களே நம்மை நல்வழியிற் செலுத்துவதற்கு முக்கிய ஸாதனங்களாமாதலால் அவைகளை நாம்பகுத்தறிந்து நம்மாலியன்றமட்டும் அனுஷ்டிப்பது இக்கலி நாளில் நமது கடமையாகின்றது. ஆழ்வார் ஆசாரியார்கள் வீற்றிருந்த காலத்துத் தென்கலை வடகலை யெனு மிருவகையார்களுள்ளும் இக்காலத்துக்காணப்படுவது போல் பிணக்குகள் நேரிட்டிருந்ததாகக் காணப்படவில்லை. அவர்கள் முன் காலத்தில் ஸாதுக்களாய்க் கூடிக்குலாவியதாய் மட்டும் அறிகிறோம். வடகலையாரின் மடாதிபத்தியத்தில் தென்கலை மகான்கள் மடாதிபதிகளாய் விளங்கியதுமுண்டு. கன்மபரிபாகமே காரணமாய் முன்னிற்கும்போது ஸோபானக்கிரமத்தால் பக்தி வழியிலும் பல நிலைகள் காணப்படுகின்றன. அப்பத்தி நெறியுள்ளுமொன்பது பேதங்களுள்ளன. ஞானநெறியிலும், தேறவிட்டவன், தேறுபவன் எனப் பேதமிரண்டாம். கன்ம நெறிகளும் பல பிரிவுள்ளன. திருமால் சமயத்தின் ஸாரமுணர்ந்தோர் மற்றவரைப் பெரியவரென்றும் சிறியவ

ரென்றுஞ் சொல்லிப்போற்றவும் இகழவும் ஆனியார். இருகலையாருள்ளும் முன்னூறில் வாழையடி வாழையாய்க்குலங்கள் விளங்க, விவாதமுறை ஓங்கி வந்திருப்பினும் இக்கலிநாளில் அந்நெறியைக்குலைக்கத் தலைமுயலுகின்றார்கள். விசிஷ்டாத்வைதபாஷ்யஞ் செய்தருளிய பெரும்பூதூர் ஸ்ரீ ராமானுஜ முனிவருக்கு இருகலையாரும் ஒருவழித்தொண்டர்களேயாம். ஒரு பிதாவின் புத்திரர்களுள் ஒருவர் கன்ம வழியிலும் மற்றொருவர் பிரபத்தி வழியிலும் மற்றொருவர் பக்தி நெறியிலும் பின்னுமொருவர் உபாஸனை வழியிலும் நிரதராய் விளங்குவதை நாம் காண்பதால் ஆசாரியர்கள் ஆழ்வார்களின் நூல்களில் காணப்படும் கொள்கைகளின்படி வழிபடுவோர் நெறி பேதப்படினும் அப்பேத நெறிகளை ஆக்ஷேபனைக்குள்ளாக்காது அதன்படி ஒழுகுபவர்கள் பல கொள்கையராயிருப்பினும் அவர்களை ஸாதுக்களென்றே நாமெண்ணி வழிபடல் வேண்டும். எல்லோரு மொருமித்து இக்கலிநாளில் தத்தம் சம்பிரதாய பரம்பரை குருநிர் சரித்திரங்களைத் திரட்டிச் சீராக்கிப்போற்றுதல் ஸ்ரீ ராமானுஜ முனிவரின் வழியடியார்களின் கடமையாமாதலால் அடியேன் இச்சரித்திரத்தை ஒருவாறு எழுதி வெளியிடலானேன். பெரியோர் பிழைபொறுத்து அடியேனை ஆசீர்வதிப்பரென்றும் நம்புகின்றேன்.

இக்கலிகாலில் க்ஷேத்திரபீஜநியாயங்கள் அந்தணரில் இருகலையாருள் முன்போலடங்காது கலந்து சங்கிரணமாவதற்கு முன்பே இவ்விருகலையாரும் இனிக் கலந்து கெடாரெனும்படி ஒன்று சேர்ந்து ஸ்ரீ ராமாநுஜ முனிவரின் ஞானஸந்ததியாராய்க் கூடித்தமது கொள்கைகளைப்போற்றில் ஸத்ஸம்பிரதாயமுள்ள வைஷ்ணவ குடும்பங்கள் நிலைகுலையாது சுத்தமுடையவைகளாய் விளங்கும். இதை நம்புங்கள்.

வெண்பா.

சுற்றங் குணமிரண்டு கூறுக்கிக் தாமறிவார்
கற்றாக் கரைகண்ட கல்வியார்—முற்றுங்
குணமுறை தாங் கொள்கையார் கூட்டுறவு நாடி
மணமுளதாக் கொள்வார் மகிழ்ந்து.

இங்ஙனம்,

தில்லையம்பூர் வேங்கடராம ஐயங்கார்

என்று வழங்கிவரும்

வேங்கடேச சர்மா.

உ

ஸ்ரீவேங்கடநாதாசாரியரின்,

சரித்திரச் சுருக்கம்.

முதற்பாகம்.

காப்பு வெண்பா.

வேதமலி தூப்புற் குலமணியாம் வேங்கடஞ்சேர்
நாதன் சரிதமதை நற்றமிழிற்—பாகமுறுங்
கத்தியமாய்ச் செய்வதற்குக் காப்பாந் தமிழ்வேதம்
பத்தியமாய்ச் செய்தான் பதம்.

பெற்றோரின் வாஸஸ்தலமும் காலமும்.

ஸ்ரீ பரதகண்டத்தில நாம் வ
தில் தெற்குத்திக்கில் தமிழ் வழங்கும் நாட்டில் தொண்டைமண்டலமெனப் பெயர் கொண்ட நாடொன்றுளது. இந்நாட்டெல்லையைக் கவிசக்கிரவர்த்தியாம் கம்பர் ஓர் கவியிற் காட்டியுள்ளார். அது வருமாறு:—

வெண்பா.

மேற்குப் பவளமலை வேங்கட நேர்வடக்காம்
ஆர்க்கு முவரி யணிகிழக்குப்—பார்க்குளுயர்
தெற்குப் பினாகி திகழிருப தின்காதம்
நற்றொண்டை நாடெனவே நாட்டு.

இவ்வெல்லைக்குட்பட்ட நாட்டில் நகரங்களி லெல்லாந்தலைமை பெற்றோங்கும் நகரமொன்றுளது. சென்னைபுரிக்கு மேற்கில் நான்குகாத தூரத்திற்கப் பால் அந்நகரமுளது. நகரங்களுக்குள்ளே காஞ்சி மாநகரமும் நதிகளுக்குள்ளே கங்காநதியும் அரசர்க ளுக்குள்ளே தசரதராமனும் சிறப்புடையவையென் பதை நம் நாட்டில் சிறார் முதல் யாருமறிவர். இக்கா ஞ்சியெனும் நகரம் முன்னாளில் சோழ பாண்டிய அர சர்களுக்கும் பல்லவ வம்சத்தரசர்களுக்கும் ராஜதா னியாக விளங்கியது. மாடமாளிகை கூடகோபுரங் களாலும், வாபீ கூப தடாகங்களாலும், தேவாலய பிர் மாலயங்களாலும் அந்தணர் வணிகர் முதலானோரது வீதிகளாலும், சங்கீத நடன வாத்திய சபாமண்டப முதலிய சாலைகளாலும், அழகிய பூஞ்சோலைகளாலும், மங்கள வாத்திய ஓசை, சங்கநாதம், வேதகோஷம், வாழ்த்தொலி, குதிரைக்கனைப்பு, யானையின் பிளிற் றோசை முதலிய தொனிகளாலும், ஆலயங்களின் மணிமகுடச்சோதியாலும், அழகொழுகும் வடிவமை ந்த மங்கையரின் முகவொளியாலும், கன்ம, ஞான, பக்தி மார்க்க நிரதர்களின் குலத்துள்ள மகான்களின் நல்லொழுக்க நெறியாலும், இக்காஞ்சி நகரம் நிலமக ளின் அழகிய முகம்போன்று விளங்குகின்றது. இச் சரித்திர நாயகர் தாம் பாடிய அத்திகிரிமான்மியத் துள்பின்வருமாறு இந்நகரத்தைச் சிறப்பித்துள்ளார்.

எண்சீராசிரியம்.

திண்மணிகள் பொன்னுடனே சேர்த லாலுஞ்
　　சிதையாத நூல்வழியிற் சேர்த்தி யாலும்
வண்மையெழு மீரிரண்டு வண்ணத் தாலும்
　　வானவர்க்கும் வியப்பான வகுப்பி னாலும்
உண்மையுடை வாசியொளி யோசை யாலு
　　மொருக்காலு மழியாத வழகி னாலும்
மண்மகளார்க் கலங்கார மென்ன மன்னு
　　மதிட்கச்சி நகர்கண்டு மகிழ்ந்திட் டேனே.

இவ்வாறு கூறியதுமன்றி முத்திதரும் நகரங்களேழில் முக்கியமாகும் கச்சிதன்னில் அத்திகிரி அருளாளர்க்குத் தாமடைக்கலமடைந்தமையை வேறோரிடத்துஞ்சுட்டியுள்ளார். இந்நகரத்தைக் கலைமகளின் நிலையிடமென்றும் கூறலாம். வேதத்திற்கு பாஷியம் செய்துள்ள வித்தியாரண்ணியர், யாதவப்பிரகாசர் ஸ்ரீ அப்பைய தீக்ஷிதர் ஸ்ரீராமானுஜ முனிவர் முதலிய பல மகான்கள் கல்வி கற்றுத்தேர்ந்து பேர் பெற்ற தலமிதுவேயாம். ஸ்ரீ சங்கராசாரியரும் இந்நகரில் தங்கிப் பல சீர்திருத்தம் செய்ததுமுண்டு.

காஞ்சியெனும் பதத்தின் பொருள் யாதெனிலோ "க" எனுமோரெழுத்து மொழியின் பொருளாம் பிரமன் "அஞ்சு" எனும் பதப்பொருளாம் பூஜையைஸ்ரீமந்நாராயணனைக் குறித்துச் செய்தது இத்தலத்திலாதலால் காஞ்சியாயிற்று. தமிழ்க்கலைவாணர்கள் கூறும் வேறுபொருள் யாதெனிலோ, காஞ்சி என்

பது அரைநாண்மாலையெனும் எட்டு வடங்கொண்ட ஓரணியாதலால் அவ்வணி, ஆடையின்மேனின்று ஆடைக்கு அழகுண்டாக்குதல் போல் நிலமகட்கு அவ்வணி போன்று விளங்குவதென்பதேயாம். இந்நகரம் வேகவதிநதிக்கு வடபுறமுள்ளது. கலைமகளின் சககளத்திரமாம் ஸாவித்திரியைமட்டும் தனக்குத்துணையாக வைத்துக்கொண்டு பிரமன் இந்நகரத்தில் அச்வமேதம் செய்தமை கேட்டு அதனை அழிக்க நதிவடிவமாய் வேகமாக ஸரஸ்வதி வந்தபடியால் வேகவதி யென்பது இந்நதிப்பெயராயிற்று. அப்பொழுது கிருபைக்கடலாகிய திருமால் அவ்வாற்றின் குறுக்கே திரு அணையாகச் சயனங்கொண்டு பிரமனது யாகத்தை நிறைவேற்றுவித்தார். இக்காரணம்பற்றி வைணவருள் இந்நகரம் பெருமாள்கோயிலென வழங்கிவருகின்றது. கலைமகளினவதாரமென்று தமிழர் கொண்டாடும் ஔவையாரும் இந் நாட்டைச்சிறப்பித்துக் கூறியிருப்பதுண்டு. அக்கவிவருமாறு :—

வெண்பா.

வேழ முடைத்து மலைநாடு மேதக்க
சோழ வளநாடு சோறுடைத்து — பூழியர்கோன்
தென்னாடு முத்துடைத்து தெண்ணீர் வயற்றொண்டை
நன்னாடு சான்றோ ருடைத்து.

வேறு சமயத்தவர்க்கும் இந்நகரம் சிறப்பு வாய்ந்த தொன்றேயாம. கணிக்கண்ணன் என்பான் இளமைதொட்டுத் திருமழிசை யாழ்வாருடன் வளர்ந்து அவரருள் பெற்று அவரிடம் தமிழ் கற்றுச்சுயம்பாடுங்

திறமை கொண்டு இந்நகரத்தில் அவ்வாழ்வாருடன் வதிந்து கொண்டிருந்தபோது ஓர் நாள் ஓர் கிழவி முற்றமூத்தவளாய் நடை தள்ளாடிக்கொண்டு திருமாலின் ஆலயத்தினுட்புறம் மேடைமேல் அழகுள்ள கோலமிட்டுக் கொண்டிருந்ததைக் கணிக்கண்ணன் கண்டு வாய்கொண்டு மானிடம் பாடுபவனல்லனாயினும் அக்கிழவியின் பத்தி மேலீட்டுக்கு இரங்கி யவள் திருமாலின்கைங்கரியத்தில்திடம் பெறல் வேண்டி ஓர் கவிகூறவே அவள் திடசரீரமுள்ள ஒரு வாலிபப்பெண்ணானாள். இச்சம்பவத்தைக் கேட்டறிந்த அரசன் உடனே கணிக்கண்ணனை வரவழைத்துத் தனது நரைதிரை மாறித்தனக்கும் இளம்பருவமாம்படி பாட வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டனன். கணிக்கண்ணன் நரஸ்துதி செய்யமாட்டேனென்று மறுத்துவிடவே அரசன் கடுங்கோபமுற்றுக் கணிக்கண்ணனை நகரத்தெல்லைக்கப்புறத்தே கொண்டுபோம்படி கட்டளையிட்டனன். கணிக்கண்ணன் இதனை ஆழ்வாரிடமறிவித்தான். ஆழ்வாரும் இதனால் இந்நகரம் தமக்கு வாஸயோக்கிய மற்றதாய் விட்டதென்று திருமால் முன்னும் தாம் பின்னும் அதன் பின் கணிக்கண்ணனுமாக வயல்வெளியேறிச்சென்றார்கள். அப்படிச்செல்லுமுன் ஆழ்வார் திருமாலைச்சுட்டிப் பாடியகவி.

வெண்பா.

கணிக்கண்ணன் போமென்றான் காமருபூங் கச்சி
மணிவண்ணா நீயிங்கிராதே—துணிவுடனே
சென்னாப் புலவன்யான் செல்கின்றேன் நீயுமுன்றன்
பைந்நாகப் பாய்சுருட்டிக்கொள்.

இதன்படி திருமால் அங்கிருந்தெழுந்து சென்றமைக்கறிகுறியாக ஆலயத்தின் கர்ப்பக்கிரகத்திலிருந்த எம்பெருமானின் மூலபேரமும் திசைமாறியது. அரசன் இதனைக்கேட்டு நடுக்குற்று வழிமேற்சென்று கணிக்கண்ணனைக் கிட்டிப்பிழை பொறுத்தருளும்படி மன்றாடிக் கேட்டுக்கொண்டனன். கண்ணனும் ஆழ்வாரை வேண்டிக்கொண்டனன். ஆழ்வாருமதற்கிணங்கித் திருமாலை நடையொழிந்து சயனித்துக்கொள்ளும்படி முன் தாம் கூறியபாடலையே திருப்பிப்பாடிப் பிரார்த்தித்துக்கொண்டனர்.

வெண்பா.

கணிக்கண்ணன் போக்கொழிந்தான் காமருபூங் கச்சி
மணிவண்ணா நீகிடக்க வேண்டும்— துணிவுடைய
செந்நாப்புலவனும் போக்கொழிந்தேன் நீயுமுன்றன்
பைந்நாகப் பாய்படுத்துக் கொள்.

என்று பிரார்த்தித்தபடியே திருமாலுஞ்சொன்னவண்ணஞ்சயனஞ் செய்தார். "சொன்ன வண்ணஞ் செய்த பெருமாள்" "யதோக்தகாரி" யெனும் பெயர்களுண்டாகி அத்தலம் இப்பெயரால் இன்றும் வழங்கிவருகின்றது. இச்சம்பவத்தைச்சுட்டிக் குமரகுருபரர் எனும் சுப்பிரமணியரது வரப்பிரஸாதி தாமியற்றிய மதுரை மீனாட்சியம்மன் பிள்ளைத்தமிழில் காப்புப்பருவம் முதற்பாட்டில்—"மணிமொண்ட நெடுநேமி + பழமறைகள் முறையிடப்பைந்தமிழ்ப்பின் சென்றபச்சைப்பசுங்கொண்டலே" என்று திருமாலைப் போற்றியிருத்தல் காண்க.

திருக்குறளுக்குச்சிறந்த உரை செய்த பரிமேலழகர் பிறந்த நகரமுமிதுவேயாம். பஞ்சபூத தலங்களுள் இந்நகரம் பிருதிவித்தலமாம்.

இவ்வளவு சிறப்புவாய்ந்த இக்கச்சி நகரிலேதான் ஸ்ரீ வேங்கடநாதாசாரியரின் முன்னோர்கள் வாஸம் செய்தார்கள். இந்நகரத்திற்குச் சத்தியவிரத க்ஷேத்திரமென்றும் ஒருபெயருண்டு பாபங்களைப்போக்கும் முக்கிய நகரமாதலால் ஸித்தர்களும் சந்தர்வர்களும் வந்து தொழும் நகரமாம். இந்நகரத்தில் புண்டரீகாக்ஷ ஸோமயாஜியாரெனப் பெயர்பூண்டவர் பகவதாராதன ரூபமான பஞ்சகால கிருத்தியங்களையும் செய்துகொண்டு வஸித்து வந்தார். பகவானதுகிருபையால் இவருக்கு ஒரு குமாரர் பிறந்தார். அவர் பெயர் அநந்தாசாரியர். இவர் பிதா இவருக்கு இளவயதிலேயே வேதங்களை யோதுவித்துப்பல சாஸ்திரங்களிலும் தேர்ச்சி செய்வித்திருந்தார். கிடாம்பி பத்மநாபரென்றும், ஸ்ரீரங்கராஜப் பிள்ளானுடைய குமாரத்தியும் அப்பிள்ளாருடைய மதனியுமாகிய தோதாரம்மனையை ஸோமயாஜியார் தம் குமாரர் அநந்தாசாரியருக்குக் கலியாணம் செய்வித்தார். இவ்வாசாரியார் பஞ்சகாலபராயணராய் தம் மனையாளோடு பகவத்பாகவத ஆராதனம் செய்துகொண்டு இனிது வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார். இத்தம்பதிகளின் காலம் யாதெனிலோ, இச்சரித்திர நாயகர் திருவேங்கடமுடையானுடைய கண்டாம்சராய் இப்மண்ணுலகில் தோன்றியது இப்பிலவங்க

ஷத்திற்கு (கி.பி. 1907)க்கு 637-வருஷம் சென்றிருப்
பதால் அதற்கு முன்னுள்ள 30-ஷ காலத்தை ஸ்ரீ
வேங்கடநாதாசாரியரின் பெற்றோரது வாழ்நாளின் மத்
தியகாலமாகக் கொள்ளலாம். இது உத்தேசமாகக்
கூறியதாதலால் ஐந்து ஆறு ஷங்களைக் கூட்டினும்
குறைக்கினும் பிழையில்லையாம். ஸ்ரீவேங்கடநாதாசாரி
யாரின் பாட்டனார் ஸோமயாகம் முதலிய செய்து
தீக்ஷா ஸம்பாவனை பெற்றிருந்தவராதலால் அவரது
குமாரரும் தம் பத்தினியோடு வைதிகநெறிவழாது
குடும்பத்திற்குரித்தான வீடு வாசல் மானிய நிலங்களு
ள்ளவராய் வாழ்ந்து வந்தாரென்று காணவருகின்றது.
இச்சரித்திரநாயகர் ஸ்ரீரங்கத்தில் வடக்குஉத்தரவீதி
கிழக்குப்புறம் கோவிலுக்கருகாமையான தெற்குப்பார்
த்த தமக்குச் சொந்தமாகிய கிருகத்தில் வாஸஞ்செய்த
தாய் காணப்படுவதால் இவரது பிதா முன்னரில் காஞ்
சி நகரில் தனவந்தராய் பிறருதவியை நாடாது கால
க்ஷேபம் செய்யும் நிலைமையிலிருந்தாரென்பது நிச்
சயம். கதாநாயகரோ பின் காலத்தில் குடும்பதனத்
தைவிருத்தி செய்யாமலும் தமக்கு மறுநாளைக்கு என்
றாவது யாதொன்றையும தேடி வைக்காமலும் அதிக
விரத்தராய் இருந்தார். தமது குலதனம் அத்திகிரி
சிகரத்திலிருப்பதேயென்று நம்பி அதை மட்டும்
போற்றிவந்ததால் இவர் செல்வத்தில் சலித்தவரல்லர்.

இதனால் பெற்றோர் காஞ்சிநகரத்தில் ஸ்ரீ ராமா
னுஜரது சித்தாந்த பரம்பரையில் சுமார் 650-ஷங்க
ளுக்குமுன் வசித்துவந்தாரென்பது மலையிலக்காயின்

றது. பெற்றோரின் வழிபடுகடவுள் கச்சி வரதரும் திருவரங்கநகரப்பனும் திருவேங்கடமுடையானுமேயாம். அவர்கள் காலத்திற்றானே வைணவர்களுள் கோயில் திருமலை பெருமாள்கோவிலெனும் மூன்று தலங்களையும் முக்கிய திருப்பதிகளாய்க்கொண்டு அங்குக் கோவில்கொண்டமூர்த்திகளைக் காலை மாலைகளிலும் பின்னிரவிலும் சிந்தனைசெய்வதும் உத்ஸவ காலங்களில் அத்தல யாத்திரை போவதும் வழக்கத்தில் நடைபெற்றிருந்தன. ஸோமயாஜியார் வம்சத்தில் குல தெய்வமாய் நின்று வரமளித்தவர் திருவேங்கடமுடையானேயாம்.

இரண்டாவது.

புத்திரலாபம் நேர்ந்த காரணம்.

தமிழ் நாட்டின் வடவெல்லையாம் வேங்கடவரை ஸ்ரீராமானுஜமுனிவரின் காலத்திற்குமுன்பே வைணவத்தலமாய் விளங்கியது. "நெடியோன் குன்றமும் தொடியோள் பௌவமும்" எனும் வழக்குச் சிலப்பதிகாரம் வேனிற்காதையிலே கூறப்படுதலால் அந்நூலின் காலத்திற்குமுன் தமிழ் வழங்கு நாட்டில் தமிழ்க்கெல்லையாம் வேங்கடவரை வைணவத்தலமாகவே இருந்தமை காணப்படுகின்றது. இதன்றி வரைக்கு அதிதேவதை குமரனென்பதைக் கொண்டே சிலர் இவ்வரையைச் சிவபிரானுடைய புராதனதலமென்பர். இது நிற்கக் கலியுகத்தில் பக்திப்பயிரோங்கிப் பலன் பெருக்காம் பிரமாணி தீரத்தில் ஊணும் நித்திரையுமின்றி இளவயது தொட்டே புளியின் மரத்தடியில் யோக நிஷ்

டையிலமர்ந்திருந்த மாறனெனும் நம்மாழ்வார் பாடி யருளிய திருவாய்மொழியில் பின் வருமாறு வேங்கட வரையைச் சிறப்பித்திருத்தல் காண்க.

திருவாய்மொழி மூன்றாம் பத்து.

வார்புன லந்தண் ணருவி வடதிரு
வேங்கடத் தெந்தை
பேர்பல சொல்லிப் பிதற்றிப் பித்த
ரென்றே பிறர்கூற
ஊர்பல புக்கும் புகாது முலோகர்
சிரிக்க நின்றாடி
ஆர்வம் பெருகிக் குனிப்பா ரமரர்
தொழப்படு வாரே.

நம்மாழ்வார்க்கு நெடுங்காலத்திற்கு முன்பு துவாபர யுகத்தின் கடைசியில் அவதரித்த முதலாழ்வார் மூவரும் திருவேங்கடவரையைத் திருமால் வரையென்றே சிறப்பித்துள்ளார்.

முதல் திருவந்தாதி 38-ம் பாடல்.

வெண்பா.

ஊரும் வரியரவ மொண்குறவர் மால்யானை
பேர வெறிந்த பெருமணியைக்—காருடைய
மின்னென்று புற்றடையும் வேங்கடமே மேலசுரர்
என்னின்ற மால திடம்.

மூன்றாந்திருவந்தாதி 75-ம் பாடல்.

சார்ந்தகடு தேய்ப்பத் தடாவியகோட் டுச்சியாய்
ஊர்ந்தியங்கு வெண்மதியி னொண்முயலைச்—சேர்ந்து
சினவேங்கை பார்க்குந் திருமலையே யாயன்
புனவேங்கை நாறும் பொருப்பு.

இவை போன்ற ஆதாரங்கள பலவுள. இதன்றியும் பலராமன் தீர்த்தயாத்திரை போனகாலத்து வேங்கடவரையைக்கண்டு வணங்கியதும் பாகவத புராணத்துட்கூறப்பட்டுள்ளது. வேறு பல புராணங்களிலும் வேங்கடந் திருமால் வரையென்றே கூறப்பட்டிருக்கின்றது. தமிழ் நாவலர் பலர் பிற்காலத்துப் பலபிரபந்தங்கள் வடமொழி தென்மொழி முதலிய பலபாஷைகளிற் பாடியுள்ளார். அப்பிரபந்தங்களிலெல்லாந் திருமால் வரையென்றே கூறியிருத்தல்காண்க. விருஷபன் எனுமசுரன் முதல் யுகத்தில் இவ்வரையிற்றவஞ் செய்தமையால் இம்மலைக்கு விருஷபாத்திரியென ஒரு பெயருமுண்டு. இரண்டாவது யுகத்தில் அஞ்சனாதேவி தவஞ்செய்தமையால் அஞ்சனாசலமென்றும் மூன்றாவது யுகத்தில் ஆதிசேஷன் வாயுதேவனால் அவமதிக்கப்பட்டு இம்மலையில் அந்தர்த்தியானமாயிருந்தமையால் சேஷாசலமென்றும் வழங்கப்படுகின்றது. கலியுகத்தில் பாபங்களைப்போக்கும் மலையெனப்பொருள்படும் வேங்கடாசலமென்றும் வழங்கப்படுகின்றது. புற்றில் மறைந்திருந்த வேங்கடேசர்மேல் கலியுகத்தில் அப்புற்றின்மேல் ஓரிடையன் பாலைச்சொரியவே பசுவை மேய்த்த இடையனால் வேங்கடேசர் உலகோர்க்கு வெளியாக்கப்பட்டுள்ளார். தொண்டமண்டலத்தில் அரசாண்ட ஓர்யாதவ அரசனுக்குத் திருவேங்கடச்செல்வர் தாமநாரி சங்கமிவைகளை வெற்றிக்காக அளித்துள்ளார். அவ்வரசன் பல்லவவம்சத்தைச்சேர்ந்தவனென்று காணப்படுகின்றது. அவன் தொண்டைமான்.

பகவற்கீதை வெண்பா.

நல்லார்கட் டம்மை நலம்புரிந்து காத்தற்கும்
பொல்லாரைப் பொன்றுநெறி போக்கற்கும்—சொல்
முந்தை யறநாட்ட முய்த்தற்கு நான்பிறப்பன் [லாரு
எந்தயுகந் தோறு மிசைந்து.

என்று பகவற்கீதை நான்கா மத்தியாயத்தில் ஸ்ரீ கண்ணன் கூறியிருப்பதன்படியே தாமே முதலில் பல அவதார ரூபத்தால் உலகங்களைக் காத்திருப்பதன்றித் தம் அம்சபூதரான வியாஸர் முதலானவர்களைக் கொண்டும் அறிவுண்டாக்கி மாந்தர்கள் நற்பதம் பெற வழியேற்படுத்தியிருப்பதுமுண்டு. விசிஷ்டாத்துவிதமார்க்கம் வேரூன்றக் தமிழாசாரியர் குகதேவர், பாருசி, கபர்த்தி, டங்காசாரியார், வாக்கியகாரர், பிரமநந்தி இவர்களையுந் தோற்றுவித்தார். இக்கலியில் சேனைமுதலியாரது அம்சமாகத் திருக்குருகாபுரியில் [illegible]யராம் காரியாருக்கும் அவர் மனைவி திருவண்பரிசாரம் உடைய நங்கைக்கும் குமாரராக நம்மாழ்வாரை அவதரிப்பித்தார். இவ்வாழ்வார்க்குப்பிறகு நாதமுனி, உய்யக்கொண்டார், மணக்கால்நம்பி, ஆளவந்தாரிவர்களும் ஆழ்வாரடித்தொண்டர்களாய் விளங்கினார்கள். இச்சம்பிரதாயம் வியாஸபோதாயனர்களிடம் விதையாயிருந்தது. ஆழ்வார்களிடம் அவ்விதை முளைத்தது. யாமுனிகளிடத்தில் தளிராகி விளங்கியது. அது மரமாகிக் கிளைக்க ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் பாஷியகாரர் உதய

மானார், அவர் வேத வேதாந்தங்களைத்துமோதிப்பல நூல்கள் கற்றுத்தேர்ந்தார். யாதவப்பிரகாசரிடம் கல்வி கற்றார். பெரியநம்பியைத் தமக்காசாரியராக அடைந்தார். ஸ்ரீபாஷ்யம் முதலிய பல தர்சன நூல்களைச்செய்து உலகெங்கும் பரவும்படி செய்தார். தமது மார்க்கம் நிலைகுலையாதோங்க 74-சிங்காஸனாதிபதிகளையும் நியோகித்தார். இவ்விராமானுஜரின் மார்க்கத்தை அழியவிடாது காக்கத் திருவேங்கடமுடையார் தமது ஆராதனத்திற்கு உபகரணமாயிருந்த திருமணியை உலகில் ஒரு மானிட வடிவாகத் தோற்றுவிக்கத் திருவுளங்கொண்டு அனந்தாசாரியாரின் சொப்பனத்தில் தோன்றி உமக்கு ஸந்தானமளிக்கின்றோம், நம் திருவடி தொழ வாருமென்றருளிச்செய்தார். இதனைத் தமது மனையாளிடம் அவர் அறிவித்துவிட்டு மிகவும் களிப்போடு வைஷ்ணவ கோஷ்டியோடும் மனையாளோடும் திருமலை ஏறிச்சென்று திருவேங்கடமுடையாரைத் திருவடி தாழ்ந்து அவர் அளித்த சொப்பனத்தை நினைவில் எண்ணிக்கொண்டே இரவில் சயனித்துக் கொண்டார். இவர் தம் தேவிகளை நோக்கி ஒரு சிறு குழந்தை சொப்பனத்தில் என் முன் வந்து இதோ உமக்கு ஸந்தானம் தருகிறோம் இந்த மணியைக் கைக்கொள்ளுமென்று என்கையில் ஒருமணியைக் கொடுத்தது. நானுமிது நற்பேறென்று நினைத்து அதை வாங்கி உன்னிடம் கொடுத்தேன். நீயுங்கையிலதை வாங்கிக்கொண்டாய், உடனே அந்தக்குழந்தை உன்னைப்

பார்த்து அதை விழுங்கென்று சொல்லிற்று. நீயும் அச்சொல்லின்படியே விழுங்கிவிட்டாய். இதுதான் நான் கண்ட சொப்பனம் என்று சொன்னார். தேவியாரும் தானுமப்படியே சொப்பனங் கண்டேனென்று விண்ணப்பம் செய்தார். தம்பதிகளிச் சொப்பனச்செய்தியை ஊறவினருக் கறிவித்தார்கள். திருவேங்கடமுடையார் ஸன்னதியில் மறுநாள் காலையில் அர்ச்சகர்கள் கோயில் மணி காணாமற்போயிற்றென்று மேலதிகாரிகளிடம் தெரிவித்தார்கள். முன் ராத்திரியில் ஸன்னிதியில் உள்ளே வைத்துப் போனதுண்டென்றும் அம்மணி என்றுங்கருப்பக்கிரகத்திற்குள் வழக்கம்போலவே ஒரு பீடத்தின்மேல் வைக்கப்பட்டிருந்ததென்றும் அறிவித்தார்கள். ஆலயத்தின் மேல்விசாரணைக் கர்த்தர்கள் நம்பிமார் பேரிலேயே சந்தேகப்பட்டு அவர்களை ஆலயத்திலிருந்து நீக்கிவிட யோசித்தபோது பெரிய ஜீயருக்கும் திருவேங்கடமுடையான் முன் நிகழ்ந்தசெய்தியை சொப்பனத்தாலறிவித்தார். அந்த ஜீயரும் தம்பதிகளை அழைத்து விசாரிக்கவே அவர்கள் தாங்கள் கண்ட சொப்பனத்தைத் தெரிவித்தார்கள். மணிகாணாமற்போனது திருவேங்கடமுடையானது அதிமானுஷ்ய கிருத்தியமென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு அன்று முதல் பூஜாகாலத்தில் மணியடிக்காமலே நிறுத்திவிட்டார்கள். நாளதுவரையில் ஸன்னிதானத்தில் மணியடிப்பதே இல்லை. கல்யாணத்திற்காய் அங்கு வந்திருந்த எல்லோரும் இந்த தம்பதிகளின்

பூர்வ புண்ணியத்தைக் கொண்டாடினார்கள். தம்பதிகளும் தங்கள் கோரிக்கைநிறைவேறியதென்று பேரானந்தத்தோடு காஞ்சீபுரம் போய்ச் சேர்ந்தார்கள் தோதாரம்மையும் சொப்பனங்கண்ட நாள் முதல் நாளொருமேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாய்த்திவிய ஒளியோடு விளங்கிக்கொண்டிருந்தாள். இதன் காரணம் கருப்பமுற்றிருப்பதுதானென்று எல்லோரும் எண்ணினார்கள். இச்சரித்திர நாயகர் திருவேங்கடவரையைத் தாம் பாடியதேசிகப்ரபந்தத்தில் அதிகார ஸங்கிரகத்துள் பின்வருமாறு கூறியிருக்கின்றார்.

வேங்கடவரைச் சிறப்பு.

எண்சீராசிரியம்

கண்ணனடி யிணையெமக்குக் காட்டும் வெற்பு
கடுவினைய ரிருவினையுங் கடியும் வெற்பு
திண்ணமிது வீடென்னத் திகழும் வெற்பு
தெளிந்தபெருந் தீர்த்தங்கள் செறிந்த வெற்பு
புண்ணியத்தின் புகலிதென்னப் புகழும் வெற்பு
பொன்னுலகிற் போகமெல்லாம் புணர்க்கும் வெற்பு
விண்ணவரு மண்ணவரும் விரும்பும் வெற்பு
வேங்கடவெற் பெனவிளங்கும் வேத வெற்பே.

இதுகாறும் எடுத்தோதியதால் திருவேங்கடமுடையான் பரம்பரையாய் நல்லொழுக்க நெறியில் வேரூன்றிப் பணைத்து விளங்கிய பக்தியெனும்பயிரை புறச்சமயவாதிகளாம் களைகள் வேலியைத்தா

ண்டி உள்நுழைந்து கலிகாலில் அழிக்காதிருக்கத் திட-மான வேலிபோன்ற ஒருவரை இப்பாருலகில் ஜனிப்பிக்கச் சங்கற்பம் கொண்டிருந்தாரென்பது காட்டப்பட்டது. இச்சரித்திர நாயகர் தாமியற்றிய பற்பல நூல்களாலும் ஸ்ரீராமானுஜரது கொள்கைகளை அழியவிடாது இவர் காத்திருப்பதாலும் இது வெளியாகின்றது.

ஒருசமயம் ஒருகாலத்தில் தலையெடுத்து மங்கும் பரவுவதும் பரவுதலுக்குக் காரணமாகிய நூல்களையும் போதனைகளையும் பிரசங்கங்களையும் ஆளத்தக்க நிபுணர்கள் தோன்றுவதும் ஈச்வரனது சங்கற்பத்தால் நேருவதேயாம். ஆரம்பாவஸ்தையில் ஓர் சமயம் நியாய பரிசோதனை வகையிற் சிற்சில குறைபாடுள்ளதாய்க் காணப்படும். பின்தோன்றும் சமயத்திற்கு முன்னையது பூருவபக்ஷம்போல் நின்று உதவுவதால் பின்வரும் சமய ஆராய்ச்சி, நியாய சோதனைக்கு வழிகாட்டியாயிருப்பதால் முந்திய அச்சமயத்தையும் நாம் ஒருவாறு போற்றுதலும் வேண்டும். ஸ்ரீராமானுஜ முனிவரின் அடிச்சாயைபற்றிச் செல்லுமிச்சரித்திர நாயகரும் பிறசமயத்தவர் கோட்பாடுகளை முதலில் எடுத்து விளக்கிவிட்டன்றோ பிறகு தமது நியாய சோதனையையும் அதன் முடிவையும் காட்டுகின்றார். பழமை புதுமை எனுமிக்குணங்களில் நியாய சோதனையின் குறைவும் மேம்பாடும் தனித்தனியே தொடர்பு உள்ளதாமாதலின் ஒரு குணத்தை முற்றுந் துறந்து துறவாதிருத்தலும் சாத்தியமேயாம்.

நியாயசோதனையாற் பற்பல ஸந்தேகங்கள் ஜனிப்பதுண்மையாயினும் மூடபத்தியை ஆராச்சியாலும் சுபானுபவத்தாலும் திடமாக்கும்பத்தி சிறப்புள்ளதேயாம். மூடபத்தியுள்ளாரிடம் நல்லொழுக்கந்திடமாய்ச்சலனமின்றி நிற்கக்காண்கின்றோமே அது எப்படி என்பீரேல் நல்லொழுக்கம் வழுவாமைக்கு அவரது முன் ஜன்மபரிபாகமும் ஆராய்ச்சியுமுளதாதலின் அவரது நியாயம் புதிதாய் ஆராயப்புகுவார் நியாயம் போன்றதல்லவென்றே கொள்ளவேண்டும். அப்பியாசமும் வைராக்கியமும் ஒருவருக்கு ஒரு ஜன்மத்தில் நேருமாயின் அவை முன் ஜன்மத்தில் நிகழ்ந்த ஆராய்ச்சி அதையொட்டிய அனுபவங்கள் இவைகளின் பலனென்றே கொள்ளவேண்டும். காரணமின்றிக்காரியமுதிக்காதென்பது யார்க்கும் ஒப்ப முடிவதொன்றேயாம்.

மூன்றாவது.

ஸ்ரீ வேங்கடநாதரின் கண்டையே புத்திரப்பேறாய்ப் பலித்தது.

திருப்பதி யாத்திரைசெய்து தம்மனைக்குத்திரும்பிச்சென்ற தம்பதிகள் தாம் கண்ட சொப்பனத்தை நினைந்து நினைந்து எம்பெருமானது அபார கருணையைக் கொண்டாடிக்கொண்டு காஞ்சி நகரத்துள் தூப்புலில் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தனர். நெடுநாளாகியும்

தோதாத்திரி அம்மாளிடம் புத்திரோதயமாகவில்லை. கண்டையை வாங்கி விழுங்கிய நாள் முதல் தேககாந்தியும் மனக்களிப்பும் மென்மேலும் விருத்தியாகிக்கொண்டிருந்தன. அக்கம்பக்கம் மனைகளிலிருந்த பெண்டுகளும் கருப்பசின்னங்கள் நிறைந்திருந்தமை கண்டு பிள்ளைப்பேற்றின் தாமதத்தின் காரணம் விளங்காமையால் திகைத்தனர்கள். அக்குரூரரின் தாய் காந்தினியும் அஸ்மகனென்னும் ஓர் ராஜரிஷியும் ஸ்ரீ பராசரரும் பன்னிரண்டு வருஷம் கருப்பவாஸம் புரிந்ததுண்டாதலால் காலாந்தரத்திலேனும் புத்திரஸந்தானம் உண்டாகுமென்றே பெரியோர் சொல்லிவந்தார்கள்.

இவர்களது வாக்கின்படியே சாலிவாகன சகாப்தம் கககூக. (1191.) விபவ௵ புரட்டாசிமாதம் திருவோண நக்ஷத்திரம் கூடிய சுபதினத்தில் தூப்புல் குலம் மேலோங்கவும் ஸ்ரீ ராமாநுஜரின் தரிசனம் நாடெங்கும் பரவவும் அநந்தசூரியாருக்குத் தோதாத்திரி மங்கையாரிடம் ஒரு ஆண் குழந்தை உதயமாயிற்று.

அவதாரதினம்.

வெண்பா.

சீரார் விபவத்தே சேரும் புரட்டாசி
நேரார் திருவோணம் நேர்ந்தநாள்—காராரும்
வேங்கடத்தார் கண்டையதே பிள்ளையதாய்த் தோன்றினரி
பாங்குடனே வந்ததினம் பார்.

[யிற்

இவ்வாறு, விசுவாமித்திரகுலம் விளங்கவும் விசிஷ்டாத்துவிதசித்தாந்தம் மேலோங்கவும் தேவதாமயரூபமாயும் சிஷ்யர்களுக்கு அனுக்கிரகம் செய்யவேண்டியும் கருணையே உருவமைந்த தென்னலாம்படி அவதரித்த இக்குமாரருக்கு அநந்தாசாரியர் ஜாதகர்மஞ்செய்வித்தனர். திருவேங்கடமுடையாரின் திருக்கல்யாணதினத்தில் அவதாரஞ்செய்த குமாரனாதலின் பிறந்த பதினோராம் நாளில் திருவேங்கட நாதனென்று அக்குமாரனுக்கு நாமகரணஞ்செய்தனர். சங்குவாய்வைத்து கர்ணவேதனமுஞ்செய்வித்தார்.

மூன்றாம்மாதத்தில் ஆதித்தியதரிசனமும் நான்காம் மாதத்தில் சந்திரதர்சனமும் அன்னதர்சனமும் ஆறாம் மாதத்தில் அன்னப்பிராசனமும் செய்வித்தார். முதலாமாண்டு பூர்த்தியானமேல் அப்தபூர்த்தியெனும் ஆண்டின் நிறைவும் செய்வித்தார். அன்றையதினமே தம்குமாரரைப் பெருந்தேவித் தாயாரின் புருஷாகாரமாகப் பேரருளாளரை அடிபணியச்செய்து பிதாமகிழ்வடைந்தார். மாதாவும் உறவினர்குழுவுடன் கண்டுகளித்தாள். பேரருளாளரின் கிருபைக்கு இச்சிறுகுமாரன் அன்றுதொட்டே பாத்திரனானான். இதனைச்சுட்டியே அன்றே அடைக்கலங் கொண்ட நம்மத்திகிரித்திருமால் என்று வேங்டநாதாசாரியர் தாம் பின்பு பாடியருளிய தேசிகப் பிரபந்தத்தில் அடைக்கலப்பத்தில் கூறியிருத்தல்காண்க. மூன்றாமாண்டில் சௌளம் செய்விக்கப்பட்டது. தமிழர் இந்தக்கிரியைக்குடுமிவைத்தலென்பர்.

*

வித்தியாப்பியாசம்.

ஐந்தாம் வருஷத்தில் அக்ஷராரம்பம் செய்வித்த மேல் உலகநீதிப்படி பள்ளிக்கூடத்தில் இச்சிறுவன் வாசித்துக்கொண்டிருந்தான். விளையும்பயிர் முளையிலே என்று யாரும் கருத்தறியும்படி இச்சிறுவன் முகவொளியாலும் அமுதத்துளியெனலாம்படி மெல்லிய தொனியுடன் வாய் விண்டு மொழிந்த சிறு மொழிகளாலும் புன்சிரிப்பினாலும் சுற்றத்தவரையும் மற்றவரையும் மகிழ்வித்ததை காஞ்சி நகரத்துள் தூப்புல் ஸ்தலத்தில் கர்ண பரம்பரையாய் நடைபெறும் ஓர் உண்மைச்சம்பவமேயாம்.

அநந்தாசாரியர் இச்சிறு குமாரனை தம்முடைய அம்மான் கிடாம்பி அப்புள்ளாரோடு ஒருநாள் நடாதூர் பெரிய அம்மாளுடைய வியாக்கியான கோஷ்டிக்கு அழைத்துப்போனார்; அக்கோஷ்டியில் நடாதூர் பெரிய அம்மாளுக்கு ஓரிடத்தில் திடீரென்று தாம் எடுத்தோதிய விஷயத்தில் தவறுதல் நேரவே எல்லோரும் சற்றுத் தயங்கிநின்று அதைக்குறித்து ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கையில் இச்சிறுவன் ஐயுற்ற விடத்தைச்சுட்டி ஈதன்றோ நீங்கள் கருதத்தக்கது மயக்கமேன் என்று சுட்டிக்காட்டினன். உடனே இச்சிறுவனது புத்தி நுட்பத்தைக் கண்டறிந்த கோஷ்டித்தலைவராம் அம்மாள் அச்சிறுவனை எடுத்தணைத்துக் கட்டி முத்தமிட்டு மடியில் வைத்துக்கொண்டு உவந்து பெரிய

உண்மை புலப்படுவதாக. புராதனமாகிய இதிகாஸபுரா ண ஸாகரங்களைக்கண்டு தெளிந்து நீ நூல் செய்யும் சதுரனுகுக. என்று கூறிப் புலஸ்தியர் பராசரரை அனுக்கிரகித்தாற்போல அனுக்கிரகம் செய்தருளினர். இச்சிறுவன் அவதாரவிசேஷமுள்ளவன். இவனை நாமிதுவரை பயிர்ச்சி செய்வியாதது சரியன்று என்று கூறி நமக்காக இச்சிறுவனை நீர் கல்வி பயிற்றுவித்துச்சகல அர்த்தங்களையும் போதியுமென்று கிடாம்பி அப்புள்ளார் கையில் ஒப்புவித்தனர். இப்படி இச்சிறுவன், வரதகுருவாம் நடாதூரம்மாள் கிருபைக்குப் பாத்திரனானதை அப்பிள்ளார் தாம் செய்த கிரந்தாரம்பத்தில் கூறியுள்ளார். கிடாம்பி அப்புள்ளார் இச்சிறுவனுக்கு மாதுலர். நடாதூரம்மாளின் முக்கிய சிஷியர். இவ்வம்மாள் வயோதிகராயிருந்தமையால் தான் தமது சிஷியரிடம் இச்சிறுவனை நியோகித்தார்.

இச்சிறுவனுக்குப் பின்பு உபநயனம் தகப்பனுரால் ஏழாவது வயதில் செய்விக்கப்பட்டது. வேதாத்தியயனம் பண்ணுவிக்கத்தொடங்கி முதல் நாள்சொல்லுவித்ததை மறுநாளிலும் சொல்லஆரம்பிக்கவே இச்சிறுவன் நேற்றுச்சொன்னதை மற்றும் திரும்பச்சொல்லுவானேன் மேலே சொல்லியருளுகவென்று கிடாம்பி அப்புள்ளாரை வேண்டிக்கொண்டனன். முதனுள் சொல்லுவித்ததை ஒரு பிழையுமின்றி இச்சிறுவன் சொல்லி முடித்தான். இச்சிறுவன் கருவிலே திருவுடையவனுகலினுல் ஏகஸந்தைக்கிராகி அதாவது ஒரு

முறை சொன்னதைக் கொண்டே முற்றும் பிழைய
ற அறிபவனென்பதைக்கிடாம்பி அப்புள்ளார் கண்டு
களிப்புற்றனர். பிறகு நான்கு வேதங்களையும் ஆறு
அங்கங்களையும் வியாகரணம், நியாயம், காவிய முத
லிய சகல சாஸ்திரங்களையும் அதிசீக்கிரமாகவே அப்
பியாஸம் செய்வித்தார். ஸமாச்ரயணமும் (திருவில
ச்சினை) செய்வித்துத் திவியப்பிரபந்தாத்தியனமும்
இச்சிறுவற்குச் செய்தருளினார். சிறுவனோ வேதங்க
ளில் ஜடைவர்ணக் கிரமமுதலிய அநேக விஷயங்க
ளையும் அவைகளின் லக்ஷணங்களையும் நன்றாய்த் தெரி
ந்து வேதப்பொருள் விளக்கமாம் பூர்வமீமாம்ஸை.
உத்தரமீமாம்ஸையாம் இரண்டு சாஸ்திரங்களிலும்
அதாவது கர்மகாண்டத்திலும் ஞானகாண்டத்திலு
ம் எதிர்ப்பக்ஷமான பாட்ட, குரு, சங்கர, பாஸ்
கர, யாதவ மதங்களிலும் ஸாங்கிய, யோக, சைவ
சாக்த, ஜைன, பௌத்த சாஸ்திரங்களிலும் விசேஷ
பாண்டித்தியமடைந்து மனு முதலிய ஸ்மிருதிகள் இதி
காஸம் புராணமுதலியவைகளின் உதவியாலே பிடிக
ருத்தான சூக்குமப்பொருள்களை நன்காராய்ந்து பின்பு
ஸ்ரீபாஷியம் முதலிய வேதாந்தக் கிரந்தங்கள் ஓரான்
வழியாய் இரகசியமாய் நடைபெறும் கிரந்தங்கள் ஸ்ரீ
கீதாபாஷியம் ஆறாயிரப்படி முதலிய பகவத் விஷய
ப்பிரபந்தங்கள் (திருவாய்மொழி முதலிய ஆழ்வார்
களருளிய தமிழ்ப் பிரபந்தங்கள்) மற்றுமுள்ள பல
வித்தைகளையும் இச்சிறுவர் இருபது வருஷத்திற்கு

ள்ளாகவே ஐயமறக் கற்றுணர்ந்தனர். பிர்மசரிய விருதத்தை இவர் சாஸ்திரமுறைப்படி தப்பாமல் அனுட்டித்து வந்ததுமன்றி கிரமப்படி ஸமாவர்த்தமுனம் செய்துகொண்டார்.

விவாகம்.

இவருக்கொத்த உருவமும் அழகும் வாய்ந்த மகா குலீனையான ஒரு கன்னிகையை இவர் திருக்கல்யாணம் செய்துகொண்டு இல்லற தருமம் வழுவாது நடாத்திக்கொண்டு காஞ்சிபுரியில் வீற்றிருந்தார். பிறகு கிரகஸ்த தருமத்திலிருக்கையில் நல்ல பல சிஷ்யர்களுக்கு வேதாந்தசாஸ்திரங்களை இவர்முப்பது முறைகால க்ஷேமம ஸாதித்துக்கொண்டிருந்தார்.

திருவயிந்திரபுரவாஸமும் கருடன், அயக்கிரீவர் வரப்பிரஸாதங்களும்.

பிறகு வேங்கடநாதாசாரியர் தமக்குத் தம்மாசாரியருபதேசம் செய்தருளிய கருடமந்திரம் ஸித்தியாகத்தக்க இடமாம் திருவயிந்திர புரத்திற்குச்சென்றனர். தமது ஜனன பூமியிலிருந்து முதல் முதலாக இவர் பிரயாணம் செய்து சென்ற இடமாம் இவ்வூர் காஞ்சி நகரத்திற்குத்தெற்கே எட்டுக்காத தூரத்திலிருக்கின்றது. அங்குள்ள கருடநதியில் காலையில் அனுஷ்டானம் செய்துகொண்டு ஔஷதாத்திரி என்னு மலையின் தாழ்வரையில் எழுந்தருளி இருக்கும் தேவநாதஸ்வாமியை மங்களா சாஸனம் செய்துகொண்டு அம்மலையின் சிகரத்திலுள்ள அழகியசிங்கர் ஸந்நிதியி

ளுள்ள அரசமரத்தடியில் நிழலிலிருந்துகொண்டு கருடனைத்தியானம் பண்ணிக்கொண்டே இவர் கருடமந்திரத்தை ஜபஞ்செய்துகொண்டிருந்தார். அப்போது வேதவடிவமான கருட பகவான் இவர் முன் பிரசன்னராகி இவரைக்கொண்டு இராமானுஜ ஸித்தாந்தத்தை வளர்க்கக்கருதி வித்தியா மூர்த்தியான அயக்கிரீவ பகவானுடைய மந்திரத்தை உபதேசம் செய்ததுமன்றி இவர் நித்திய ஆராதனைக்கு ஒரு அயக்கிரீவமூர்த்தியையும் பிரஸாதித்துவிட்டு மறைந்தருளினர். இம்மூர்த்தி சிறிய ஸாளக்கிராம வடிவமுள்ளதென்பது சிலரது அபிப்பிராயம். இங்கே இவர் முதல் முதல் வடமொழியில் செய்தருளிய நூல் (1) கருட பஞ்சாசத் என்பது. இது கருடஸ்தோத்திர ரூபமாய் ஐம்பது சுலோகங்கள் கொண்டது. பிறகு கருடபகவான் உபதேசித்த அயக்கிரீவ மந்திரத்தை ஜபஞ்செய்துகொண்டே அயக்கிரீவரைத் தியானஞ் செய்தார். அவரும் பிரத்தியக்ஷமானார். அவர் குதிரை ரூபமாகிய தமது முகத்தினின்றும் பெருகிய அமுதத்தை இவருக்களித்துப் பானம் செய்விக்க அப்போது இவர் அந்த அயக்கிரீவர் தோத்திர ரூபமாக வடமொழியில் (2) அயக்கிரீவஸ்தோத்திரமென்னுமிரண்டாவது பிரபந்தம் செய்தருளினர். அம்மூர்த்தியின் வரபிரஸாதத்தால் சகலகலைகளிலும் அம்மூர்த்திக்கு இணையான ஸம்பூர்ணமான ஞானத்தையடைந்தார். பிறகு இத்தலவாஸம் செய்துகொண்டிருக்கையிலேயே தேவநாயகஸ்வாமி விஷயமாக மூன்றாவதாம் (3) தேவநாயக பஞ்சாசத் என்னும் ஸ்தோ

த்திரத்தை வடமொழியிற் செய்தருளினர். நான்காவதாக (4) அச்சுத சதகஸ்தோத்திரத்தையும் அவ்வாறுகச்செய்தருளினர். தமிழிலும் (1) மும்மணிக்கோர்வை, (2) நவரத்தினமாலை, (3) ஊசற்பா, (4) பந்துப்பா (5) கழற்பா (6) அம்மானைப்பா (7) ஏசற்பா எனும் பிரபந்தங்களையும் செய்தருளினர். இத்தமிழ்ப்பிரபந்தங்கள் ஏழினுள் இக்காலத்தில் வழங்குவன. முதலிரண்டேயாம். மற்றவைகள் ஐந்தும் முன்னுள்ளோரால் சாதாரணப் பாடல்களென்றெண்ணப்பட்டமையாலோ காலமெனும் கள்வன் கைப்பட்டோ ஒளித்தன.

அயிந்தை நகரில் ஓர் பொழுது பதினெட்டு மதத்தவர்களும் வந்து தங்கள் தங்கள் மதங்களின் சீருஞ்சிறப்புமே சிறந்தவையென்று வாதிக்கவே அவர்களது வாத நெறிகளையெல்லாம் நியாயசோதனையாம் தராசில் வைத்து நிறுத்துக்காட்டி இவர் ஜயங்கொண்டார். இதனைத்தமிழ்ப் பாட்டுகளும் மணிப்பவள உரையும் சேர்ந்த பரமதபங்கமெனும் (8) எட்டாவது பிரபந்தத்தைச்செய்தருளினர். சக்கிரவர்த்தி திருமகனார் விஷயமாக (5) ரகுவீரகத்தியம் எனும் வடமொழி வசன நூலையும் செய்தருளினர். இது இராமாயண கதாஸாரமாயுள்ளது. கண்ணன் விஷயமாக (6) கோபாலவிம்சதியையும் செய்தருளினர் இது கண்ணன் ஸ்தோத்திர ரூபமாயுள்ளது. இவ்வாறாக வேங்கடநாதாசாரியர் சகலகலா வல்லவராய் விளங்குகைப்பொழுது சிற்சிலர் ஒரு கொத்தினை அமைத்து அவர் முன்போய்ப் பின்வரு

மாறு கூறியவரை அடக்கவேண்டுமென்று நியோகித்த னர். அக்கொத்தனும் அவ்வாறே சென்று அவர் முன் நின்று "ஐயரே என்னுடன் சரியாக யாதொரு குறை வுமின்றி ஒரு கிணறு கட்ட வல்லீராஞல் நீர் சர்வ சுத ந்திரரென்பது தகும். அப்படிக்கன்றேல் தகாதென்று சொன்ஞன்" கொத்தன் கூறியதைக் கேட்டவுடனே வேங்கடநாதாசாரியர் அவனைக் கர்வபங்கம் செய்யக் கருதிக்கிணறு கட்டத்தொடங்கி "கண் கண்டது கை செய்யும்" என்கிறபடியே இவர் ஒரு பாதியும் அவன் ஒரு பாதியுமாகக்கட்டும்பொழுது நல்ல கற்களைக்கொ த்தனுக்குக்கொடுத்துவந்து தாம் சிறு கற்களை யைத் துக்கொண்டு கட்டியும் இவர் கட்டிய பாதி அவன் கட் டிய பாதியைவிட வட்டமாயும் வேலைப்பாடாயுமமைந் திருப்பதைக்கண்டு "கண்டது கற்கிற் பண்டிதராவார்" எனும் பழமொழிப்படியே இவர் மகா வல்லவரேயெ ன்று புகழ்ந்து தான் செய்த பிழைக்கு மன்னித்தருள வேண்டுமென்று வணங்கிக் கேட்டுக்கொண்டு அவ்வி டம் விட்டு நீங்கிஞன். இக்கிணறு இன்றும் திருவஹீந்தி ரபுரத்தில் நெடுங்காலமாய்விட்டதால் இப்போதைய தரை மட்டத்திற்குக் கீழாகக் காணப்படுகின்றது. இவ் வாருக எத்தொழிலும் வல்லவராய் அங்கேயே சில கா லம் வாஸஞ்செய்தார்.

அப்பால் இரண்டாவது முறை தல யாத்திரை யாக அவ்வூர்க்கு வடமேற்கில் காததூரத்திலுள்ள திரு க்கோவலூருக்கு எழுந்தருளி ஆயஞயனை பங்கஜா சா

னம் செய்தார் அவர் விஷயமாக (7) தேகளீசஸ் துதி என்கிற வடமொழிக்கிரந்தத்தைச் செய்தார் அங்கிருந்து தமது ஜனன பூமியாம் காஞ்சிபுரிக்குத் திரும்பி வந்து பேரருளாளன் பெருந்தேவித்தாயார்களை ஸேவைசெய்துகொண்டும் சில சிஷ்யர்களுக்கு காலக்ஷேபம் ஸாதித்துக்கொண்டும் சிலகாலம் எழுந்தருளியிருந்தார் அப்பொழுது (8) வடமொழியில் வரதராஜ பஞ்சாசத் என்கிறஸ்தோத்திரத்தை தேவ ராஜன் விஷயமாகச் செய்தருளினர். தமிழிலும் (9) திருச்சின்னமாலை (10) அடைக்கலப்பத்து (11) பன்னிரு நாமப்பாட்டு (12) ஸ்ரீவைணவதினசரி (13) அத்திகிரிமாகாத்மியம் (14) அர்த்த பஞ்சகம் எனும் பிரபந்தங்களையும் செய்துபகரித்தார் பின்னும் வடமொழியில் அஷ்டபுஜத்தெம்பெருமான் விஷயமாக (9) அஷ்டபுஜாஷ்டகம் எனும் ஸ்தோத்திரத்தையும் யதோக்தகாரி எம்பெருமான் விஷயமாக (10) யதோக்தகாரிஸ்துதியையும் காமாஸிகா நரஸிம்மனை விஷயமாக (11) காமாஸிகாஷ்டகஸ்துதியையும் தூப்புல் விளக்கொளிப்பெருமாள் விஷயமாக (12) சரணாகதி தீபகை என்னும் ஸ்தோத்திரத்தையும் திருப்புட்குழியில் கோவில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் ரணபுங்கவஸ்வாமி விஷயமாக (13) பரமார்த்தஸ்துதியையும் அப்பொழுது திருப்புட்குழியில் பலரும் சீதசுரத்தால் வருந்தியதுகண்டு அது நீங்குமாறு அவ்வூர்த்திருவாழியாழ்வான் விஷயமாக (14) சுதர்சன அஷ்டகத்தையும் அவரது பரிவாரங்களாம்

ஆயுதங்கள் விஷயமாக (15) ஷோடசாயுதஸ் துதியையும் செய்தருளினார். இங்கே கோயில் கொண்டருளிய பல ரிப்பிய தேசத்தெம்பெருமான்களையும் மங்களா சாஸனஞ்செய்துகொண்டு இங்கு சில நாள் வஸித்தார்.

பிறகு வடமலையாம் திருமலைக்கு [illegible] தலயாத்திரைபோகச் சங்கற்பங்கொண்டு பிரயாணப்பட்டு மார்க்கத்திலுள்ள சோள சிங்கபுரம் போய்ச் சேர்ந்தார். அங்கு கடிகாசலத்தில் யோகநித்திரையிலிருக்கும் அழகிய சிங்கரைச் சேவித்து (16) கடிகாஸ்துதியென்னும் ஸ்தோத்திரத்தைச் செய்தருளினார். அங்கிருந்து திருமலைக்குப் பிரயாணமானார். வழியில் ஸ்வர்ணமுகி நதியில் நீராட்டம் செய்து அனுஷ்டானங்களைச் செய்துகொண்டு பிறகு அலர்மேல்மங்கைத் தாயாரைத் தண்டம் ஸமர்ப்பித்து கீழ்த்திருப்பதியில் கோவிந்தராஜனை ஸேவித்து சக்கரத் தீர்த்தம் ஆழ்வார் தீர்த்தங்களில் நீராட்டம் செய்து ஆழ்வார்களையும் ஸேவித்துக்கொண்டு ஆதிசேஷன் வடிவமாகிய திருமலையைக் கிட்டித் தண்டன் ஸமர்ப்பித்துவிட்டு மலைமேல் ஏறினார். நடுவில் அழகிய சிங்கரைச் சேவித்துவிட்டுத் திருவேங்கடமுடையான் ஸன்னிதியைக் கிட்டி. ஆனந்த நிலயமாம் விமானத்தைக் கண்டு தொழுது கோபுரவாசலில் முதலில் தண்டனிட்டுப்பிறகு பிரதக்ஷிணமாக வந்து மகா தீர்த்தமான ஸ்வாமி புஷ்கரணியில் நீராடி அனுஷ்டானம் செய்தார். பிறகு ஞானப்பிரான் ஸன்னிதி வராக நயினாரை சேவித்துக்கொண்டு கோயிலுக்குள் வந்து

தருளினர். ஸேனாக்கிரபத்தின்படி அங்கங்கேதண்டன் ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டு பிரதக்ஷணமாகக் கொட்டாரம் வாகனசாலை சப்பாரசாலை திரவியசாலை பாகசாலை யாகசாலை முதலிய இடங்களையெல்லாம் ஸேவித்து அங்குள்ள நீளாதேவியென்னும் நாச்சியாரை வழிபட்டு வணங்கினர். ஸ்ரீரங்கத்தில் துருக்கர் கலகமும் கொலைகளும் நேர்ந்தநாளில் ஸ்ரீரங்கனுதனை அங்கிருந்து அபியுக்தர்கள் யெழுந்தருளப்பண்ணியதால் அவ்வழகிய மணவாளன் எழுந்தருளியிருந்த மண்டபத்தையும் ஸேவித்தார். உள்ளே சென்று திருமடைப்பள்ளி நாச்சியாரையும் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரரையும் தண்டம் ஸமர்ப்பித்து நியமனம்பெற்று அங்கெழுந்தருளியிருக்கிற வேங்கடாத்திரி என்னும் அழகிய சிங்கரையும் எதிரே கோவில் கொண்ட பெரிய திருவடியையும் வழிபாடு செய்து முன்மண்டபத்தில் ஜய விஜயர்கள் என்கிற துவாரபாலகரைப் பணிந்து அனுமதி பெற்று ஆலயத்தினுட் புகுந்தார். அங்கே சக்கிரவர்த்தித் திருமகனைத்துதித்து கர்ப்பக்கிரகத்தில் குலசேகரன் படியருகே சென்று அகலகில்லேனிறையுமென்கின்ற ஆழ்வார் பாசுரத்தை அநுஸந்தித்தார். திருவேங்கடமுடையானை அடிமுதல் முடியளவும் (ஆபாதசூடம்) கண்டு களித்து மங்களாசாஸம் செய்தார். அவ்வெம்பெருமானது ஒவ்வொரு அவயவங்களிலும் அவைகளின் மேலொளி வீசும் ஆபரணங்களிலும் சௌந்தரிய முதலியவிக்கிரக குணங்க

ளிலும் தயை ஞானம் சக்தி முதலிய ஸ்வரூபகுணங் களிலும் இவரது மனம் லயிக்க வைத்தகண் வாங்க ளாழியின்றி அடிமுதல் முடியளவும் திருமுடிமுதல் திருவடியளவும் மாறி மாறி யனுபவித்தும் திவ்ய குண ங்களில் ஆழங்கால் பட்டு மெய்மறந்து சகவடிவமாய்ச் சொக்கி நின்றனர். பிறகு அக்குணக்கடலிலெழுந்து கண் விழித்து அகிஞ்சனரான சேதனர்களுக்கு முத்தி யளிக்க முக்கிய காரணமாய்த் திருமலையில் யாவர்க்கும் காட்சி கொடுத்துக்கொண்டு கலிநாளில் விளங்கும் மங் கள மூர்த்தியின் பலகுணங்களில் தலைமையாய் நின்று பயனளிப்பது தயாகுண மொன்றேயென்று துணிந்து அக்குணமொன்றனையே யடியாகவைத்துஸ்தோத்திரம் செய்தார். அஸ்தோத்திரத்தின் பெயர் (17) தயாசதகம். வடமொழியில் ஸாரதமமாயுள்ளது. இத்தோத்திரம் திருவாய்மொழிபோலப் பத்துப்பத்தாக அதிகாரத் தமுள்ளதாய்ச் செவிக்கும் மனதிற்கும் இன்பந்தரு மொன்றாம். இத்தோத்திரத்தின் அனுஸந்தான நெறி யாதெனிலோ:—

முதலாவது தசகத்தில் அவன் முத்தியருள்பவன் என்பதும்.

2-வதில் முற்றுமுணர்ந்த ஸர்வசக்தனென்பதும்

3-வதில் மோக்ஷவிரோதிகளைப் போக்குவதையும்.

4-வதில் ஒருவழியுமின்றி யடைபவர்க்கு அவனே சகலமுமென்றும்.

5-வதில் அவன் தானே பிரயோஜன ரூபமென்றும்.

6-வதில் பிரபத்தியே முக்கிய உபாயமென்றும்.

7-வதில் வேடன் வேடச்சி இடைச்சி குரங்கெனும் பேதமின்றிக்கலந்து நின்றளிப்பது அவனது ஸௌசீல்யமென்பதும்.

8-வதில் அவன் பரனுமென்பதுவும்.

9-வதில் அவன் அவதாரம் புரிந்துதவுவதும்.

10-வதில் தனக்கு முத்தியளிப்பவனவனே என்பதும் கூறப்பட்டுள்ளன.

இச்சதகத்தைக் கேட்டருளிய ஸ்ரீ வேங்கடமுடையார்போர உகந்தருளித்தீர்த்தம் பிரஸாதம் முதலிய ஸகலவரிசைகளுங் கொடுத்தருளி ஸ்ரீ ராமானுஜ ஸித்தாந்த ஸ்தாபகராய் நீர் விளங்குவீரென்றும் இக்கிரந்த கர்த்தாவினிடம் மேல் திவ்யகடாக்ஷம் செய்தருளினர்.

திம்மணியையே கனவிலீந்து அம்மணியே உருப்பெற்று வந்து இவ்வாறு இனிய தோத்திரஞ்செய்ய அதைத்தாம் திவ்ய கண்டா நாதமிவையோ வென்னலாம் படிகேட்டானந்திக்கப்பெற்றால் அவரது கருணைக்கிலக்காவார் வேறுயாவர். தயாசதகத்தின் அனுபவ பரீவாகமும் மேன்மையும் உலகில் வடமொழி வல்லார் யாரையும் மயக்கித்தன்வசப் படுத்துவதாய் விளங்குகின்றது. அந்நூல் செய்தவரால் ஸ்ரீராமானுஜ சித்தாந்தம் பிற்காலத்தில் பல்லாற்றானும் காக்கப்பெற்றிருப்பதால் திருவேங்கடமுடையாரின் கடாக்ஷம் முதலிற்றோ

ன்றி பிறகு பெரும்பயனளித்தலைமையை யடைந்தெதிர்க்
கோதாவும் வேண்டுமோ. இந்தத்தலத்தான் வாஸஞ்செய்
து பலர்க்குப் பலரகப்பிரார்த்தனைகளையும் உபதேசஞ் செ
ய்தார். பிறகு இவர்க்கு உத்தரதேசயாத்திரையில் மன
ஞ்சென்றது. இனித்தமிழ்ப் பிரபந்தங்களின் வரிசை
தொகையும் முக்கியமாகிய வடமொழிப் பிரபந்தப்
பெயர்களும் மட்டுங் காட்டப்படும்.

உத்தரதேச ஸஞ்சாரம்.

உத்தரதேச ஸஞ்சாரத்திற்கு விடையளிக்கும்ப
டித் திருவேங்கடமுடையானை வேங்கடநாதசூரியார்
ஒரு சுலோகங்கூறிப் பிரார்த்தித்தார் அப்படியே அநும
னம் பெற்றுக்கொண்டார். அதன்கருத்து யாதெனில் ஐ
சுவரியம் வேங்கடவரையில் கலியுகதோஷமற்றதுமா
டி வைகுண்ட போகரூப ஆநந்த ஸௌபாக்கியமாகவும்
சிறந்த குணங்கள் பொருந்தியும் நல்ல ஆசாரத்துடனே
கூடியும் வந்தடைந்த ஜனங்களெல்லாம் கொண்டாடும்படி
த்தையும் வர்த்திக்குமையும் நினைத்தோறும் விளக்கிக்
கொண்டிருக்கும்படி தேவரீர் அபிவிர்த்திசெய்யவே
ணுமென்பதே. உத்தரதேசயாத்திரையில் பெரிய
மகான்களுக்கு அவர்கள் கோரிக்கொண்ட விஷயங்க
ளை எல்லாம் போதித்துக்கொண்டு அங்கிருந்து ஜீ
க்கரை போய்ச்சேர்ந்தார். அங்குள்ள புஷ்கராயா
ட்டணத்தில் ஒரு பெருமாள் ஸந்நிதியில் இரவெல்
லாம் விபத்தில் கூடப்படிக்கலானதைக்கேட்டவர் ஸங்

யாஸம் செய்துகொண்டு வித்யாரண்யரென்னும் பெயர் பூண்டு தீர்த்த யாத்திரை செய்தபோது தற்செயலாய் வந்துசேர்ந்து இருவரும் ஸந்தித்தார்கள். ஓர் பிரமராக்ஷஸம் புக்கராயன் பெண்ணைப்பிடித்துக்கொண்டு ஒருவராலும் ஓட்டமுடியாமலிருந்தது இவ்விரண்டு மகான்களின் வரவைக்கேட்டறிந்து அவ்வரசன் உடனே அவ்விருவர் முன்சென்றுவணங்கி நீங்கள் அப்பிசாசைப்போக்குவீர்களாகில் அளவிறந்த பொருள் தருவேனென்று பிரார்த்தித்தனன். கோயில் எம்பெருமானிருக்க அவருக்கடிமையான நாம் மற்றொருவரை நாடுவது தன் பர்த்தாவின் முன்னே ஒரு பாரியை மற்றொருவனை அபேக்ஷிப்பதுபோலாமென்று கூறி ஸ்ரீ வேங்கடநாதாசாரியார் அரசன் கோரிக்கைக்கு உடன்படாமல் மறுத்துவிட்டார். மற்றவரோ ஸந்நியாஸியாயிருந்து மிவ்வித வைராக்கியமில்லாமையினால் அவ்வரசன் அரண்மனையேறிச்சென்று அவ்வரசனது மகளின் பேயை ஓட்டி வெகுமானம்பெற்று விஜய நகரத்தில் அந்த அரசனுக்கு மந்திரியாயிருந்தார்.

பிறகு வேங்கடநாதாசாரியார் துவாரகை வடமதுரை, ஸ்ரீ கோவர்த்தனம், பிருந்தாவனம், புஷ்கரம், நைமிசாரணியம், பதரிகாச்சிரமம், ஸாளக்கிராமம், திருவயோத்தி முதலிய திவ்ய தேசங்களில் கோயில் கொண்ட எம்பெருமான்களைப் பணிந்துகொண்டு காசி நகரையடைந்தார். அங்கே கங்கையில் நீராடி அநுஷ்

டானஞ் செய்தார். அங்கே சாகுந் தருணத்தில் சிவபிரான் ஞானமில்லாதவர்களுக்கும் பரமரகசியமாகிய தாரகத்தை உபதேசித்து நற்பேறு பெறும்படி செய்கிறாரென்கிற அத்தல மகிமையைக்கேட்டு மகிழ்ந்தார். பிறகு புருஷோத்தமனை யடிபணிந்து ஸ்ரீ கூர்மம், ஸிம்மாத்திரி, அஹோபிலம் முதலிய பௌராணிகக்ஷேத்திரங்களையும் தரிசித்துக்கொண்டு மறுபடியும் திருமலைக்குத்திரும்பி வந்து திருவேங்கடமுடையானை வலம்வந்து பணிந்து களித்தார். அங்கிருந்து கிளம்பி திருவெவ்வுளூரில் வீரராகவனையும் திருநின்றவூர் திருஅல்லிக்கேணி திருநீர்மலை, திருவிடவெந்தை திருக்கடன்மல்லை முதலிய க்ஷேத்திரங்களின் எம்பெருமான்களையும் மங்களாசாஸனம் செய்துகொண்டு ஸ்ரீ பெரும்பூதூர் சென்று ஸ்ரீ பாஷ்யகாரரைத் திருவடிதொழுது ஸ்தோத்திரம் செய்து பெருமாள்கோயிலுக்குச் சென்று பேரருளாளனை அடிபணிந்து காசி முதலாகிய நன்னகரியெல்லாம் கார்மேனியருளாளர் கச்சிக்கொவ்வா என்று அநுஸந்தித்துக்கொண்டுவடமொழி வேதம் தமிழ் வேதமெனும் உபயவேதாந்தங்களையும் தம்மை நாடி வந்தவர்களுக்கு முன்னினும் பதின்மடங்கு அதிகமான களிப்போடும் குதூகலத்தோடும் காலக்ஷேபம் ஸாதித்துக்கொண்டு பஞ்சகால பராயணராய் ஒழுக்கநெறியில் வழுவுதலின்றி மண்ணுலக வாழ்க்கையில் மனமழுந்தாது வெகு விரக்தராய் வடமொழி தென்மொழி யென்னுமிரண்டுகடல்

களின் கரைகண்டு விளங்கும் கலா வல்லபராய் விளங்கிக்கொண்டிருந்தார்.

காஞ்சி நகரத்திற்கு ஒரு அத்வைதஸன்னியாசி வந்தார். அவரிச்சரித்திர நாயகரின் கல்வித்திறத்தையும் ஞானம் விரக்திபிவைகளின் மேம்பாட்டையும் கேட்டிறிந்து பொறாராகி இவருடன்வந்து தம்மாலியன்றமட்டும் வாதம் செய்தும் கடைசியில் தோல்வியடைந்தார். அவர் கொடிய மந்திரஸித்தி பெற்று க்ஷுத்திரம் வல்லவரானதால் ஒரு குளத்தருகிற்சென்று முழுகித் தண்ணீர் குடித்துக்கொண்டிருந்தார். அவர் குடித்த தண்ணீர் எல்லாம் தம் வயிற்றில் நிறம்பி வயிறு பெருக்கக்காரணம்யாதென்று ஸ்ரீ வெங்கடநாதாசாரியர் ஆராயவே இது தோல்வியுற்ற ஸன்னியாசியின் சூதென்றறிந்த உடனே காலக்ஷேபகூடத்திலிருந்த ஒரு கம்பத்தை ஆயுதத்தால் சீற தண்ணீரெல்லாம் அக்கம்பத்தினின்றும வெள்ளமாய்ப்பெருகியோடிற்று. அச்சன்னியாசியோ குளமெல்லாங்குடித்து இவர் வயிறு வெடித்துப்போயிருக்குமென்று நினைந்து, வந்துபார்த்தளவில் கம்பத்திலிருந்து நீர் பெருகியோடுவதைப்பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டு கர்வம் நீங்கி வெங்கடநாதாசாரியரைத் துதித்து விட்டு, தலைகாட்டாது புறத்தேயொதுங்கிப்போனர்.

நாம் முன்பு சன்னியாசியாயிருந்து மந்திரியாயினோமென்று கூறிய வித்யாரணியர் நம்முடைய பாலிய

*

சினேகிதராகிய ஸ்ரீ வெங்கடநாதர் கைப்பொருளற்ற விரக்தராய் உபாதானம் செய்து காலக்ஷேபம் செய்வதைக்கேட்டு இவர்க்கு உபகாரஞ் செய்யவேணுமென்று யோசித்துத் தேவரீர் இவ்விடம் எழுந்தருளுவீராகில் அரசர் வெகு பிரயோஜனஞ் செய்வாரென்று பத்திரிகை யெழுதி அந்தரங்கமான ஒருவனிடம் அதையவரிடம் கொடுத்தனுப்பினார். இவரும் அதைவாங்கிக் கடாக்ஷித்து அதற்கு விடையாக வைராக்கிய பஞ்சகம் என்கிற ஐந்து சுலோகங்களை எழுதியனுப்பினார். சரித்திரம் கூறுமிடத்துச் சரித்திரநாயகர் செய்த கவிகளின் பொருள்களை விளக்குவது மிகையென்று சிலர் சொல்லத்துணியினும், அவரது வைராக்கிய நிலையும் மனோபாவமும் இத்தன்மையவென்று காட்டும் வகையில் சரித்திரநாயகரின் தன்மையை யுணர்த்தினன்று சரித்திரத்திற் கின்றியமையாததாமன்றோ. இந்த வைராக்கிய பஞ்சகமென்னும் வடமொழிச் சுலோகங்களின் ஸாரத்தைத் தமிழ்க் கவியாக்கி இங்கெழுதுகின்றோம்.

வைராக்கிய பஞ்சரத்தினம்.

ஆறுசீராசிரியம்.

வயிற்றினெழும் பசித்தணியும் வயலுதிர்ந்த
நெற்பொறுக்கி யுண்ப தாலும்
கயத்தினிறை நீரிலொரு கையெடுத்துக்
குடித்திடவே தாகந் தீரும்

அயத்தினமாய்க் குப்பைதரும் கந்தையொன்றே
    சோவலமாய் உடுத்தற் காகும்
வியப்பிதுகாண் கற்றவரும் வயிற்றினுக்கா
    வேந்தரிட முழைப்ப தேனோ. (1)

அவனிதனி லாயிரத்தி லொருகோணத்
    தரசரிடங் கருவங் கண்டுஞ்
சுவைமிகுத்த கவிபுனைந்தே யவரையேத்திச்
    சுகிப்பதொரு தன்மை நாடோம்
அவற்பிடிக்கே குசேலர்க்கு வித்தேசர்
    நிலையளித்தா ரடிகள் நாடி
அவர்ப்பணித லொன்றனையே நிச்சயமா
    யெண்ணியுளே மவனி மீதே. (2)

கொடுங்கோல ரரண்மனையின் றிண்ணையிடந்
    துக்கமுடன் கூசிநின்றே
நடமாடு நிலைநாடோம் வந்தனமு
    மதற்களித்தேம் நாட மாட்டேம்
கொடிபாடு மருச்சுனன்றன் றேர்மீதே
    யலங்கார மாக நின்ற
வடிவாருங் கண்ணபிரா னென்றனுக்கே
    வற்றாத தனம துண்டே. (3)

நடுக்கடலி னடிநின்று மேலெழும்பு
    வடவனலின் நாவீ தென்ன
மிடுக்குடைய சுவாலைகொடு சாடரமா
    மக்கனலு மேலிட் டாலும்

அடுத்தரசர் தம்மிடத்தே திரணமாகும்
பெறல்வேண்டே மலர்ந்த மல்லி
விடுத்தமனை மாலைதனிற் கமழ்தலொப்பாம்
வாக்குநயம் விலைக்கு விற்றே. (4)

நாட்டரசர் தமைப்போற்றி யாமடையுந்
தனமிதுவு நம்மை விட்டே
யோட்டமிடுந் தனஞ்சயனு முதரத்தீ
யறைக்கலைக்கே யுலகிற் கண்ணன்
சேட்டமிகு தனஞ்சத்தாந் தனஞ்சயற்குந்
திடமளித்தே மலையுந் தாங்கும்
நாட்டமுடன் வெருமுற்காரும் பேருதவிக்
கொருமுதலாய் நவில லாமே. (5)

தமக்குக் குலதனமாய்த் தம் பாட்டனார் தேடி வைத்திருப்பது அத்திகிரி மேலிருப்பதுதானொன்றும் ஈதொழியத் தான் தேடியதும் தன் பிதா தேடியதும் யாதும் தமக்கில்லையென்றும் மற்றொரு சுலோகமும் செய்துள்ளார். அதன் கருத்து அத்திகிரி சிகரத்தி லொளிரும் பேரருளாளரின் குணங்களைத் தாம் போற்றிக்களித்தலே தேடிவைத்த குலதனத்தைத் தாம் காப்பதுபோல வென்பதே.

அறுசீராசிரியம். (தொங்கல்)

பரம்படைத்த தனமில்லை யாதுமில்லை
தந்தைபதாம அயத்தின் செகம்

தாம்முடித்தே யத்திகிரி சிகரத்தே
　　தேடிவைத்தார் தந்தை தந்தை
யெம்பிடிப்பே மித்தனத்தை வேறுதன
　　மெமக்கில்லை குலத்தோர் வைத்த
தாம்மிருக்குந் தனங்காத்தல் அருளாளர்
　　குணம்போற்றி வாழ்த லொன்றே.

கரிகிரி மேல் விளங்கும் வரதரை வணங்கி நித்தம் வழிபாடு செய்து கொண்டிருப்பதன்றித் தமக்கு வேறு தனமுமில்லை அதன்காப்புமில்லை யென்று கூறியிருத்தல்காண்க.

இந்த வைராக்கிய பஞ்சகத்தை வித்தியாரண்ணியர் படித்துப்பார்த்து இவருடைய சலன மற்றவைராக்கியத்தைக் கண்டு இவருக்கிணையுள்ளார் யாருமில்லை யென்று மிகவும் கொண்டாடினர்.

கோயிற் கெழுந்தருளியது.

இக்காலத்தில் ஸகல சாஸ்திர வல்லவனான ஒருவன் தனது சிஷர்களுடன் வடநாட்டிலிருந்து ஸ்ரீரங்கத்திற்கு வந்து அங்குள்ள வைஷ்ணவர்களை வாதுக்கழைத்து ஸ்ரீ ராமானுஜரின் வேதாந்த மார்க்கத்தை நிலை நிறுத்திக்கொள்ளுங்களென்று கூறி அவ்வாறு செய்யத் திறமில்லையேயானால் உங்களில் பலருக்கு ஏற்பட்டு நடைபெறும் மரியாதைகளும் வரிசைகளும் நீக்கப்படுமென்றமர் ஏற்படுத்தினேன். ஸ்ரீரங்கத்தாருள்

இப்புதிய சாஸ்திர ஸம்பன்னனை வாயடக்கி விசிஷ்
டாத்துவித வேதாந்தத்தை நிலை நிறுத்தற்குரிய
வாக்கு வல்லபமும் தீரமுமுள்ளாரில்லாக் குறையால்
பேரருளாளன் ஸன்னதியிலிருந்த இக்கதா நாயகராம்
ஸ்ரீ வெங்கடநாதாசாரியருக்கு ஒரு பத்திரிகை விரை
மாக வெழுதியனுப்பி ஸ்ரீரங்கத்திற்கு வந்து வாதியை
வென்று ஸித்தாந்தத்தை நிலை நிறுத்த வேண்டுமெ
ன்று ஸ்ரீரங்கஸ்தலத்து வைஷ்ணவர்கள் பிரார்த்தித்தா
ர்கள். அப்பத்திரிகையை அரங்கநகரப்பன் நியமனமெ
னக்கொண்டு சிஷ்யவர்க்கத்தாருடன் விரைவாகத் திரு
வரங்க யாத்திரையாகி வழியில் தங்கிப்பிறகு கரம்பனூ
ர் வந்துசேர்ந்து திருக்காவேரியில் நீராடி உத்தமனை
த்திருவடி தொழுது ஸ்ரீரங்கநாதனை நோக்கிச் சிரமேற்
கரங்குவித்து நிற்கையில் அங்குள்ளாரிற் சிலர் வந்து
எதிர்கொள்ளக் காவேரியைக் கடந்து சென்று அழகிய
கேசவனைத் தொழுதனராகி வடக்குத் திருவாசல்வழி
யாய்க் கோவிலுக்கெழுந்தருளி நான்முகன் திருக்
கோபுரவாசலில் தண்டன் சமர்ப்பித்துப் பிறகு நாத
முனிகளையும் சூடிக்கொடுத்த நாச்சியாரையும் மன்ன
ரையும் பெரியாழ்வாரையும் தொண்டரடிப்பொடியாழ்
வாரையும் பார்த்தஸாரதியையும் ஸேவித்து ஸ்ரீ பாஷ்
யகாரரையுந் தண்டன் சமர்ப்பித்து அவர் புருஷகார
மாய்ப் பெரிய பெருமாளைத் திருவடி தொழுதவராய்க்
கோபுர நயினாரைச் சார்ந்து திருவாழியாழ்வானைத்
திருவடிதொழுது ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரைப் பணிந்து

எடுத்தகை நயினாரைத்தொழுது வாசலுட் புகுந்து வலமாகத்திருப்பிச் சந்திரபுஷ்கரணியில் தீர்த்தம்ஸ்வீகரித்து தீர்த்தரக்ஷகரான குமுதாதியரையும் ஸ்ரீ வேதவியாஸரையும் ஸ்ரீ வைகுண்டநாதனையும் அங்குள்ள ஆழ்வார்களையும் திருவடி தொழுது பெரிய திருவடியைத் தண்டஞ்சமர்ப்பித்து ஆழ்வாரைத் தொழுது அங்கு நின்று திருகோட்டகர மெழுந்தருளிச் செங்கமல நாச்சியாரைத்தொழுது முதலாழ்வார்களையும் வாசுதேவனையுஞ் ஸேவித்து அணியரங்கன் திருமுற்றத்தில் புகுந்து பலிபீடத்திற்குத்தெற்கே ஸாஷ்டாங்கமாகப்பிரணாமஞ் செய்து அத்திருச்சுற்றிலுள்ள ஞானப்பிரான் தசமூர்த்திகள் லக்ஷ்மீநாராயணன் இவர்களைத்தொழுது பிரணவாகாரமான வேதசிருங்கவிமானத்தையும் ஸேவித்துக்கொண்டு அழகியமணவாளன் திருமண்டபத்திலேறித்தண்டஞ் சமர்ப்பித்தார். உட்சென்று திரு நடைமாளிகைச் சுற்றிலெழுந்தருளியிருக்கிற நாமீசனினன் நாகசயனன் நரசிங்கன் நாரியணன் இவர்களைத்தொழுது திருமணத்தூணருகேநின்று "ஏழையேதிலேன்" என்கிறபாசுரத்தை யனுசந்தித்துத் திருவடிகளை வணங்கி அமலனாதிப்பிரானில் தொண்டரடிப்பொடி யாழ்வார் அரங்கன் வடிவழகைப் பாதாதி கேசபர்யந்தம் அனுபவித்து மகிழ்ந்ததுபோல அரங்கன் வடிவழகை நேரிற்கண்டுகளைந்து களித்தனர். இவர் அழகிய மணவாளனைச்சேர்த்தியில் அனுபவித்தது தமது திருவுள்ளத்தில் தேக்கிக்கொ

ண்டனர். ஆனந்த பரவசரானார். ஆனந்த பாஷ்பமும் மயிர்க்கூச்சுமுண்டாயிருந்தன. இவர் தமது அநுபவத்திறத்தை வடமொழியில் நான்கு சுலோகங்களால் வெளியிட்டிருக்கின்றனர். அதனை பகவத்தியான ஸோபானமென்று நம்மவர் வழங்கி வருகின்றார்கள். நித்திய நைமித்திக ததியாராதனங்களில் காலசேபெருங்கோஷ்டியில் முதல் முதலில் இத்தியான ஸோபானத்தை யனுஸந்திப்பது முறை. ததாநாயகரின் தியானக்கிரமம் திருப்பாணாழ்வாரின் அமலனாதிபிரான் எனும் பதிகத்தின்படி நிகழ்வதாயினும் வடமொழிக் கவிகளாலதன் ஸாரத்தை வெளியிட்டார்போலும். வடமொழி வல்லார்க்கும் தமிழ் மொழி வல்லார்க்குங் காட்டிய அநுபவம் சிறப்புடையதேயாம். பெரியபெருமாளும் வேங்கடநாதாசாரியாரைக் குளிரக் கடாக்ஷித்து எம்பெருமானாரைப்போல நீரும் அந்நியமதங்களையெல்லாம் நியாயசோதனை செய்து கண்டித்து இராமானுஜரது விசிஷ்டாத்வைத வேதாந்த மார்க்கத்தை நிலை நிறுத்திப் புகழ் பெற்ற வேதாந்தாசாரியர் என்று நியமித்தருளினார். அதனை சிரமேற்றுக்கொண்டு வெளியே வந்து சிஷ்யர்களோடு பெரிய திருமண்டபமாம் கருடமண்டபத்திற்போய் உட்கார்ந்தார்.

சமயவாதத்தில் தன்னிலும் வல்லவருள்ளார் தமிழ் நாட்டிலில்லையென்று எண்ணிய வடதேசத்துப் பண்டிதர் இச்சமயம் வாதுக்குவந்து அங்கு

வந்து வேங்கடநாதாசாரியரைப் பார்த்து "உமது கீர்
த்தியோ பெரிதாயிருப்பினும் ஆகாரம் சிறியதாயிருக்கி
றதென்று" கூறிச் சிறிது அலக்ஷியமாகப் பேசினார்.
அவர் கூறிய வாக்கியத்தையே ஓர் விஷயமாக வைத்
துக்கொண்டு அவரை நோக்கி ஆகாரம் தீர்க்கமாயிரு
க்க அதைக்குறுகியதென்று நீவிர் எப்படிச சொல்லக்
கூடுமென்று கூறி வாதம் தொடங்கக் கதா நாயகர்
வழியுண்டாக்கிக்கொண்டார். வலுவில் சண்டைக்கு
வந்தவரிடம் பாஷா வல்லமையும் நியாய சோதனைத்
திறமும் எவ்விதம் நிலைத்துள்ளனவென்று கண்டுகொ
ண்டு பிறகு அவர் எடுத்துக்காட்டிய நியாயங்களையெ
ல்லாம் கண்டித்துக்கொண்டே வந்ததில் இவ்விருவர்க்
கும் சில நாள் வாதம் நடந்து வந்தது. சிஷ்யர்கள் உட
னிருந்து கவனமாய்க்கேட்டு அன்றுடகம் நடந்த வாத
ங்களை ஓலையில் எழுதிவைத்துக்கொண்டு தினந்தோ
றும் ராத்திரியில் வேங்கடநாதரிடம் படித்துக்காட்டி
ச்சொற்பிழை முதலியவைகளை நீக்கி வேறு சுத்தப்
பிரதியும் செய்துவைத்தார்கள். அது ஒரு பிரபல
வாதக்கிரந்தமாய் ஏற்பட்டது. அதன் பேர் "சததூ
ஷணி" என்பதே. வந்தவர் எடுத்து ஸ்தாபிக்க முய
ன்ற அத்துவித மத கண்டனத்தோடு வேறு பல
மதங்களின் கண்டனமும் அதிற் கூறப்பட்டுள்ளது.
பிறகு ஒரு நாளிரவில் வட நாட்டுப் பண்டிதர் தாம்
வாத நெறியில் தோல்வி யடைந்ததை ஒப்புக்கொ
ண்டு தாம் தலத்திலுள்ள மற்றையோர்களிலும் சிறந்த

பண்டிதராகையால் வேங்கடநாதாசாரியராம் தங்களு க்குக் கோவிலில் தீர்த்தம் முதலிய மரியாதைகள் நட த்தப்பட்டமேல் தமக்கு நடத்தப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார். வேங்கடநாதர் அதன்படியே நடத்தப்படுமென்று கூறி ஒரு தந்திரம் செய்தார். கோவிலிலிருந்த அனந்த பரி ஜனங்களுக்கும் முதல் முதலில் தீர்த்தம் முதலிய மரியாதைகளை நடப்பித்து ப்பிறகு தாம் அவைகளைப்பெற்றுக்கொண்டு தமக்கு ப்பிறகுவந்தபண்டிதருக்குப் மரியாதை செய்வித்தார். இப்படிச் செய்ததினால் வந்தவரின் யுக்திகளை எல்லாம் சதுரமாகக்கண்டித்துச் சததூஷணியை வெளியிட்ட தைக்காட்டிலும் அதிக பெருமையுண்டாயிற்று. வா தத்தின் பேர் கற்று வல்லவரான பண்டிதர்க்கே புலப் படும். மரியாதை விஷயத்தில் நடத்திய சாதுரியமோ கற்றவர் கல்லாதவர் யார்க்கும் தெளிவாயுண்டாக்கி யது. வந்தவர்க்கோ அவமானத்தை விளைத்தது. வந்தவர் வெட்கிப்போய் வேங்கடநாதரைநோக்கித்தே வரீரை யாரும் எந்த விஷயத்திலும் ஜயிக்கமுடியாதெ ன்று கூறிப்புகழ்ந்துவிட்டுத் திரும்பித் தம்மூர்க்கேகி னர். வேங்கடநாதரும் சிறிது காலம் ஸ்ரீரங்க வாசம் செய்துகொண்டு பெரியபெருமாளை நாடோறும் வணா ங்கி வழிபட்டுக்கொண்டும் உபயவேதாந்த காலக்ஷே பம் பலர்க்கும் சாதித்துக்கொண்டிருந்தார். இப் பொழுது பெரிய ஆச்சான் பிள்ளையும், [illegible] சிகாபட்டர் முதலானோரும் வேங்கடநாதரின் கல்வித் திறமையையும் நல்லொழுக்கத்தையும் கண்டு புகழ்ந்தார்

கள். வேதாந்த குருவென்றும் வேங்கடநாதாசாரிய ரென்றும் கூறி இவரை அக்காலத்தில் அரங்க நகரில் எல்லோரும் கொண்டாடினார்கள்.

ஆப்புற்குலமணி இவ்வாறு திருவரங்க நகரில் வாஸம் செய்துகொண்டிருந்தபோது ஓர் நாளிரவில் இவரது சொற்பனத்தில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் தோன்றி, இவர் சிரசில் தம்திருவடிகளை வைத்தருளி நீவிர் உபய வேதாந்த நெறிகளையும் போதித்துக்கொண்டும் பல நூல்களைச்செய்து பெரியோர்களை ஸந்தோஷிப்பித்துக்கொண்டும் நல்லொழுக்க நெறியை நிச்சயித்து அதனால் பிராகிருத ஜனங்களைக் கண்டித்தும் பிர்மஞானிகளின் அபராதந்திற்குள்ளாகாமல் வேறு மதங்களைக்கண்டித்தும் மேன்மையடையுமென்று நியமித்தருளினார். நித்திரை தெளிந்தவுடனே இவர் ஆச்சரியமாகச் சொப்பனம் நேர்ந்ததைக் கொண்டாடினார்.

எண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரியம்.

ஆராத வருளமுதம் பொதிந்த கோவில்
அம்புயத்தோனயோத்திமன்னர்க் களித்த கோயில்
தோராத தனிவீரன் றொழுத கோயில்
துணையான வீடணற்குத் துணையாங் கோயில்
சேராத பயனெல்லாஞ் சேர்க்குங் கோயில்
செழுமறையின் முதலெழுத்துச் சேர்ந்த கோயில்
தீராத வினையனைத்துந் தீர்க்குங் கோயில்
திருவரங்க மெனத்திகழுங் கோயில் தானே.

இரகசியம் முதலிய கிரந்தங்கள் செய்தருளியது.

புற நாட்டாரும் சோழ நாட்டாரும் வேங்கட நாதாசாரியரைக் கண்டு களித்து அவரது கலாவல்லபத்தையும் நல்லொழுக்கத்தையும் அவைகளால் நேர்ந்த மகிமையையும் புகழ்ந்தனர். பெரிய பெருமாள் ஒரு நாள் இவர் தமது கோஷ்டியில் எழுந்தருளியிருந்தபோது இவரை நோக்கி ஸ்ரீபாஷ்யார்த்தத்தை எடுத்துக்காட்டிப் பிரசங்கம் செய்ய நியமித்தார். இதுவும் கண்ட சொப்பனத்திற்கங்கமாகக் கிடைத்த மகாப்பிரஸாதமென்று ஸந்தோஷித்து அக்கட்டளைப்படியே வேதாந்தப்பொருளை ஸ்ரீபாஷ்யத்தின் கருத்தின்படி தெளிவாய் எடுத்துக்காட்டிப் பிரசங்கஞ்செய்தார். இப்பிரசங்கங்களின் ஸாரத்தை எல்லாம் சேர்த்து நூற்றைம்பத்தைந்து பெரிய சுலோகங்களாக்கி அதிகரணஸாராவளி யெனும் கிரந்தமாகச் செய்தனர். ஸ்ரீராமானுஜ பாஷியத்தின் ஒவ்வொரு பிரகரணத்திலுமடங்கியுள்ள விஷயங்களையெல்லாம் ஐயந்திரிபற யாருமறிந்துகொள்ளும் சிறப்புவாய்ந்த நூலிதுவே. இச்சிறந்த நூல் வெளிப்படவே இவர் ஸ்ரீபாஷ்யகாரரது அவதாரமோ அல்லது பட்டருடைய அவதாரந்தானோ வென்று எல்லோரும் கொண்டாடினார்கள். இதை யொட்டியே பெரிய பெருமாளும் உகந்து இவருக்கு உபயவேதாந்தாசாரியரென்று திருநாமம் சாத்தி இவ

ருக்கு வெகுமானம் செய்யவே ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரும் பிரீதியுடன் ஸர்வதந்திர ஸ்வதந்திரர் என்று திருநாம முஞ்சாற்றினர். இந்நாமத்தின் பொருள் சகல கலைகளிலும் வித்தைகளிலும் வல்லவரென்பதாம். இவ்விரண்டு நாமங்களும் உலகெங்கும் விளங்கும் சூரிய சந்திரர்கள் போல விளங்கிவருகின்ற இக்கதா நாயகரும் தாம் செய்தருளிய நூல்களிலும் இவ்விரு பெயர்களைச் சூட்டியுள்ளார். திருவரங்க நகருள் இவர் செய்தருளிய மற்றைய நூல்களாவன:—

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார்பேரில் ஸ்ரீஸ்துதி, பூஸ்துதி, நீளாஸ்துதி, திருமங்கை மன்னன் அரங்க நகரில் பிரதிஷ்டை செய்தருளியிருக்கிற தசாவதார எம்பெருமான் விஷயமாகச்செய்த தசாவதார ஸ்தோத்திரம்.

பின்பொருக்கால் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் திருநக்ஷத்திர உற்சவ தினத்தில் யதிராஜ ஸப்ததியெனும் ஸ்தோத்திரத்தையும் செய்தருளினர். இத்தோத்திரம் சொல்லழகிற்கும் பொருட்பொலிவிற்கும் இணையற்றதொன்றேயாம். இவர் தமது ஸித்தாந்தத்தை நிலை நிறுத்துவதற்கென்றே பின்வரும் சிறந்த நூல்களையும் செய்துள்ளார். அவையாவன:—

1. தத்துவ முக்தா கலாபம்.
2. ஸர்வார்த்த ஸித்தி.
3. நியாய ஸித்தாஞ்சனம்.
4. நியாய பரிசுத்தி.
5. ஸேச்வர மீமாம்ஸை.
6. மீமாம்ஸா பாதுகை.

7. தத்துவ டீகை.
8. அதிகரண தர்ப்பணம்.
9. வாதித்திரய கண்டனம்.
10. தாற்பரிய சந்திரிகை.
   (கீதா பாஷியத்தின் உரை
11. ஈசாவாஸ்ய பாஷியம்.
12. கீதார்த்த சங்கிரகரக்ஷை.
13. ஸச் சரித்திர ரக்ஷை.
14. நிக்ஷேப ரக்ஷை.
15. இரகசிய ரக்ஷை.
16. பாஞ்சராத்திர ரக்ஷை.
17. ஹரிதின திலகம்.

இப்பதினேழும் பதியையுணர்ந்த பரம பக்தர்களுக்கு வழிகாட்டிகளாம் நூல்கள். சமய சம்பந்தமான பல அர்த்தங்களையும் பொதிந்து கொண்டுள்ள நியாஸ திலகம் எனும் நூலினையும் பெரிய வாச்சான் பிள்ளை அவர்களின் வேண்டுகோளின்படி நியாயஸவிம்சதி எனும் நூலினையும் அதன் உரையையும் அதிலும் சுருக்கமான நியாஸதசகத்தையும் அரங்க நகரத்தில் வசித்துக்கொண்டிருந்தபோதே செய்தருளினார்.

எழுதிவிடுத்த சமய வாதங்களைப் பரிசோதித்து முடிபுரை கூறியது.

அக்காலத்தில் வித்யா நகரம் என்று பெயர்பெற்ற விஜயநகரத்தில் பிரவுடதேவராஜன் சபையில் மாத்துவ மதஸ்தரான அக்ஷோப்பிய முனிக்கும் அத்வைத மதஸ்தரான வித்யாரண்யருக்கும் வாதம் நடந்தது. அதில் இவ்விருவரும் தங்கள் தங்கள் மதவுண்மையையே

சரியென்று வாதம் செய்தார்கள். இவ்விருவரின் வாத நெறியை நியாய சோதனைப்படி ஆராய்ந்து முடிவு கூறத்தக்க சிறந்த பண்டிதரான மத்தியஸ்தர் அங்கே யாருமில்லாமையால் அவ்விருவரும் தங்கள் தங்கள் வாதங்களைப் பட்டோலையிலெழுதி இரண்டு சுருணை களாக்கி அரசன் முன் வைத்தார்கள். ஸ்ரீரங்கத்தில் விரக்தராயும் சிறந்த வித்யா வல்லபராயும் விளங்கும் வேதாந்தாசாரியருக்கு லிகித ரூபமான அவ்வாதரவு களையனுப்பி அவைகளைப் பரிசோதித்து அபிப்பிரா யத்தை எழுதியனுப்பும்படி வேண்டிக்கொண்டால் அவ்வபிப்பிராயம் தங்களிருவருக்கும் சம்மதமென் றும் அறிவித்துக்கொண்டார்கள். அரசனும் அவ்வா றே வேண்டிக்கொண்டனன். ஆசாரியரும் பக்ஷ பாதமில்லாமல் இருதிறத்தாரது வாதங்களிலடங்கிய நியாயங்களைச் சீர்தூக்கித் தமது முடிவை ஒரு வட மொழிச் சுலோகத்தால் வெளிப்படுத்தினர். அச் சுலோகமாவது :—

அஸிநா த்த்வமஸிநா பரஜீவ ப்ரபேதிநு
வித்யாரண்யம் மகாரண்ய மக்ஷோப்யமுனி ரச்சினத்.

இதன்பொருள்.

இருவர்களும் விவாதப்படுகிற ஜீவாத்ம பர மாத்மாக்களின் பேதா பேதங்களில் பேதத்தையே காட்டுகிற தத்துவமஸியென்னும் சுருதியாகிய கத்தி யினாலே அக்ஷோப்ய முனியானவர் அபேதம் சொல்லு

கிற வித்தியாரண்யரென்னும் பெருங்காட்டை வெட்டினார் என்பதே. இதை முன் கூறிய அரசன் சபையில் படித்துக்காட்டியபோது வித்யாரண்யர் தம் தலை குனிந்தார். அக்ஷோப்ய முனியோ பிறகும் களிப்புற்று வேதாந்தாசாரியரைக் கொண்டாடினார். வித்யாரண்யர் இவ்வாசாரியார்க்கு பாலிய ஸகாவாயிருந்தும் அவர் பக்கம் சாராது முகமறியாத மற்ற முனிவரது நியாய வல்லபத்தை நன்காராய்ந்து தமது உட்கருத்தை இவ்வாறு வெளிப்படுத்தினார். அத்வைதஸித்தாந்தம் இவ்வாறு கண்டிக்கப்பட்ட செய்தியை ஒப்புக்கொள்ளில் தமக்கு அது இழிவாம் என்று எண்ணி அத்வைதிகள் இச்சுலோகத்தின் பிற்பாதியைமட்டிலும்

அக்ஷோப்யம் க்ஷோப்யா மாஸ
வித்யாரண்யோ மகா முனி:

என்று மாற்றிக் கூறுகின்றனர். இதன் கருத்து, வித்யாரண்யரென்னும் மகா முனிவர் அக்ஷோப்ய முனிவரை தோற்கடித்துவிட்டா ரென்பதே. அத்வைதஸித்தாந்தம் தலை கவிழ்ந்துவிடுமென்றுணர்ந்த காரணத்தால் இவ்வாறு சிலர் தந்திரமாகச் சுலோகத்தின் பிற்பாதியை மாற்றிக் கூறத் துணிந்தாரும் சைவ சமயத்திலும் வைணவசமயத்திலும் தமிழ் நாட்டில் ஞானசம்பந்தர், மாணிக்கவாசகர், நம்மாழ்வார், ராமாநுஜர், [illegible] நாயகர் முதலிய பலர் பிறமதங்களை வெட்டாத்துவித ஸித்தாந்தத்தைக் கண்டனர், சைவவைஷ்ணவ

எனு மிரண்டுவகையாகப் பற்பல நூல்களாலும் சுவானுபவத்தால் எடுத்துக்காட்டி ஜீவ ஈசுவர ஜகத்துக்கள் அதாவது சித்தும், அசித்தும், அவைகட் கிறைவனுமாம் மூவகைத் தத்துவங்களென்று நிலை நிறுத்தி மாயாவாதமாம் அத்வைதக் கோட்பாட்டைப் பற்பல வகையாகக் கண்டித்து அது தலையெடுத்தோங்காவண்ணம் செய்தமைக்கு எவ்வகையான பரிகாரம் தேடிவரோ யாமறியோம். இதன்றி நமது கதா நாயகர் ஸ்ரீ ராமானுஜரது அடிச்சுவட்டின்பேரிலே நடையாடி அவரது கோட்பாடுகளையே நியாய சோதனையாற் பலபடியாய் நிலை நிறுத்தியவராகையால் வித்யாரண்யரது பழைய நட்பைக்கருதி அவர் பக்கமே சார்ந்திருப்பாரென்பது சற்றும் நம்புவதற்குரித்தாகாது. இதன்றி இவ்வாறு பழைய நண்பினராம் வேதாந்ததேசிகர் தமது வாதம் பிழைபட்டுளதென்று கூறியது தொடங்கி வித்யாரண்யர் அவரிடம் பொறுமைகொண்டு அவர் செய்த சததூஷணியின்பேரில் தாம் கண்டனம் எழுதுவதாயும் அக்கோசத்தைத் தமக்கு அனுப்புவிக்கவேண்டுமென்றும் அவரைக் கேட்டுக்கொண்டார். அதன்படியே அக்கோசம் கைக்கெட்டியவுடனே அதனை ஆதியோடந்தமாக வெகு ஜாக்கிரதையாகத் தம்மாலியன்றமட்டும் ஆராய்ந்தும் குறை கூறவிடமின்மையைக்கண்டு ஓரிடத்தில் (ச) என்று கூறியதில் பிரயோஜனம் இல்லையென்றுகொண்டு அச்சகரத்தின் மீது ஒரு குத்துப்போட்டு அக்கிரந்தத்தைத் திருப்பியனுப்பினார். வேதாந்த

சாரியரும் அக்குத்திட்டிருப்பதை ஊற்றமாய்ப்பார்த்துச் "சகார ஸமர்த்தனம்" என ஒரு சிறு நூல் செய்து சகாரத்திற்கு விசேஷ பிரயோஜனத்தை எடுத்துக் காட்டி அவர் குத்தின்மேல் மற்றொரு குத்துங் குத்தி இரண்டையும் வித்யாரண்யரிடம் அனுப்பினார். அதனைப் படித்துப்பார்த்துப் பிரயோஜனத்தின் சீரை எடுத்துக்காட்டிய திறமைக்கு வியந்து, அன்றுதொட்டு வேங்கடநாதாசாரியரிடம் விசுவாசமுள்ளவராயிருந்தார். இவ்வாறு உண்டான விசுவாசமிருந்தமைக்கு வேறொரு சாக்ஷியமுமுண்டு. அதாவது வித்யாரண்யர் தாம் செய்துள்ள சமயத்தொகுதியாம் ஸர்வதர்சன சங்கிரகமென்னும் நூலில் வேங்கடநாதரின் கொள்கையென்று ஒரு பிரகரணம் கூறி அதில் இந்நாத நாயகராது நியாய வல்லபத்தை எடுத்து விளக்கியிருப்பதேயாம். சென்னைக்கு வடமேற்கில் பல்லாரி ஜில்லாவில் ஹாஸ்பேட்டை யென்னும் நகரத்திற்கு ஏழு மைல் தூரத்தில் காமலாபுரம் என்கின்ற கிராமம் ஒன்றிருக்கின்றது. அதற்கடுத்தாற்போல் துங்கபத்திரா தீரத்திலுள்ளதுதான் நாம் சொன்ன விஜயநகரம். அது இப்பொழுது ஜீர்ணமாய்க் கிடக்கும் "ஹம்பி" எனனும்பட்டணமிருந்த இடத்தில்தான் கட்டப்பட்டிருந்த நகரந்தான். இந்நகரம் அக்காலத்தில் முப்பத்தாறு சதுரமைல் விஸ்தீரணமுள்ளதாயிருந்ததென்று தெரியவருகின்றது. விஜயநகரமெனப்பெயர்கொண்ட மற்றொரு நகரம் இக்காலத்தில் விசாகப்பட்டணம் ஜில்

லாவில் பிரசித்திபெற்று விளங்குகின்றது. இது சென்னைக்கு வடகிழக்கில் கடற்கரைக்குச் சமீபத்திலுள்ளது. இதை விஜயநகரம் ஜமீன்தாரின் முன்னோர் வகையிற் சேர்ந்த "விஜயராமராஜா" கி. பி. 1714-ம் வருடம் கட்டுவித்தார். முன் நாம் கூறிய பிரபுடதேவராயன் எனும் பெயர் பண்டை நாளில் "ஹம்பி" யில் அரசாண்ட அரசர்களுக்குப் பொதுப்பெயராய் வழங்கி வந்தது "அரிகரராயன்" அவன்றம்பி "புக்கராயன்" இவர்கள் காலத்தில்தானிங்கே காட்டிய சமயவாதம் நடந்திருக்கவேண்டுமென்பது நிச்சயம்.

கிருஷ்ண மிச்சிரரையும் டிண்டிமகவி முதலினோரையும் வென்றது.

இவ்வாறு கதா நாயகர் அதிக மேன்மையுடன் கோவிலிலே வாழ்ந்துகொண்டிருந்த நாளிலே வடநாட்டிலிருந்து சில கௌட வித்வான்கள் வந்து தமிழில் ஆழ்வார்கள்பாடிய பிரபந்தங்களையும் ஆழ்வார்களையும் தூஷித்துச் சில குதர்க்கங்கள் செய்தார்கள். கண்டாவதாரர் அநேக பிரமாணங்களாலும் வைதிக யுக்திகளாலும் அவர்களை ஜயித்தார். தமிழ்வேதம் வடமொழி வேதஸாரமாய்த் தெளிபொருள் கொண்டு விளங்குவதென்றும் நிரூபித்தார். உபயவேதாந்தமறிந்தார்க்கே மறைப்பொருள் விளங்குவதால் வைணவருள் உபயவேதாந்தம் வழங்கி வருகின்றதென்றும் காட்டினார்.

இதைக்கேட்டுக் கிருஷ்ண மிச்சிரன் என்னும் ஓர் பெரிய வித்வான், கவிதார்க்கிகசிம்மர், ஸர்வதந்திரஸ்வதந்திரர், என்னும் இருபிருதுகளுடன் விளங்குவதைக் கேட்டுப் பொறாமைகொண்டு தாப்புற்றிவனை வாதுக்கழைத்தனன். இவ்விருவரும் தத்தம் கல்வி வல்லமையின் வாயிலாக பல நாள் வாதம் செய்தார்கள். கடைசியில் மிச்சிரனைக் கவிதார்க்கிகர் வாதில் வென்று கர்ச்சித்தது. மிச்சிரனும் தான் செய்த பிரபோத சந்திரோதயமென்னும் அத்வைத நாடகக்கிரந்தத்தை இச்சிங்கத்தின்முன் படித்துக் காட்டினார். அதற்கு மாறாக விசிஷ்டாத்வைதக் கொள்கைகளை நன்கு விளக்கிச் சங்கற்பசூரியோதயமென்ற ஒரு நாடகத்தைச் செய்து காட்டி மிச்சிரர் முதலியோர் யாவருமிதை மெச்சும் வண்ணம் வெளிப்படுத்தினார். சூரியன் உதிக்குங்கால் சந்திரன் ஒளி மழுங்கி மறைதல்போல மிச்சிரனாரும் ஒளிமழுங்கி நிலைகுலைந்தது.

இச்சம்பவத்தைக் கேட்ட டிண்டிமன் என்னும் கவிசேகரன் பின்னோரிதில் பெருக்குடன் அலங்கிய மாகச் சில சுலோகங்கள் கூறித் தன் கவி பாண்டித்தியத்தை வெளியிட்டான். பின்னையும் அக்கவிகட்கு விடையாக வேறு கவிகள் கூறி அக்கவியின் வாக்கைச் [illegible] [illegible] [illegible]

தது. பிறகு அவன் தான் செய்த ராகவாப்யுதயம் எனும் காவியத்தின் சீரை எடுத்துக்காட்டினன். கவி களுக்குள் சிங்கமாம் மணிப்பிள்ளையும் யாதவாப் யுதயம் எனும் ஓர் மகா காவியத்தை உடனே செய்து காட்டி அவ்வகையாலும் அக்கவிஞனை தலையெடுக்க வொட்டாது தலை வணங்கச்செய்து அவன்றனூர்புக ச்செய்தனர். இவரதுமடங்காத கல்வித்திறத்தையும் புத்தி கூர்மையையும் ஸகல கலாவல்லபத்தையும் கண்டு வந்த கவிஞன் பேரானந்தமுற்றுத் தன் னூர்க் கேகினன்.

இதுகாறும் நடந்த வாதங்களாலும் பல துறை களிலும் உண்மை விளங்கச்செய்துள்ள பல நூல்க ளாலும் உபயபாஷா வல்லமையும் வேதாந்த நூலுணா ர்ச்சியும் நன்னடக்கையும் கவிகளுக்கும் தார்க்கிகர்களு க்குஞ் சிங்கம் போன்று விளங்குகையும் தூப்புற் பிள் ளையிடம் குடிகொண்டமை விளங்குகின்றன.

இவ்வாறு அறிவுசான்ற மகனைப் பெற்ற தாய் தந்தையரின் சிறப்பைத் திருவள்ளுவரும் பின்வரு மாறு கூறியுள்ளார்.

குறள்,

தம்மிற்றம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க் கெல்லா மினிது.

திவிய தேச மங்களா சாஸனத்திற் கெழுந்தருளியது.

அப்பால் ஸ்ரீ தேசிகன் தென்தேசத் திருப்பதிகளை ஸேவிக்கப்புறப்பட்டார். மூர்த்தி தலம் தீர்த்தங்களை முறையே தரிசித்தும் தங்கியும் ஆடியும் களித்தனர். மெய்யம், கோட்டியூர், மாலிருஞ்சோலை, திருமோகூர், மதுரை, திருப்புல்லாணித் தலங்களிற் கோயில்கொண்ட எம்பெருமான்களை மங்களாசாஸனம் செய்துகொண்டு திருவணைக்கேகினர். அங்குக் கடலிலாடிப் பிரயாணப்பட்டுத் தென்கால் வில்லிபுத்தூர்க்கு ஏகினார். ஆண்டாளை வணங்கி வழிபட்டுக் கோதாஸ்துதி யென்னும் ஒரு ஸ்தோத்திரத்தை அங்குவடபொழியில், செய்தருளினார். பிறகு திருநகரிக்கேகி ஆழ்வாரை வணங்கி வழிபட்டு அப்பிராந்தியத்திலுள்ள நவதிருப்பதிகளில் வீற்றிருக்கும் எம்பெருமான்களையும் ஸேவித்துக்கொண்டு வானமாமலை, திருக்குறுங்குடி, வண்பரிசாரம், வாட்டாறு இத்தலங்களின் எம்பெருமானையும் தரிசித்துக்கொண்டு திருவனந்தபுரத்திற்சென்று அந்த மூர்த்தியைப் பணிந்து வழிபட்டு அருகிலுள்ள திவிய தேசங்களின் எம்பெருமான்களையும் தியான ரூபமாய் வணங்கிக்கொண்டு மீண்டும் கோயிலுக்கெழுந்தருளினார்.

பிறகு சோணாட்டுத் திருப்பதிகளின் எம்பெருமான்களையும்வழிபட்டு வணங்கிக்கொண்டு வீரநாராயணபுரத்தில் நாதமுனிகளையும் குருகைகாவலப்பனையும் ஆளவந்தாரையும் ஸேவித்துவிட்டு ஸ்ரீமுஷ்ணம், திருவதிகைவழியாகப் பெருமாள்கோயிலுக்கெழுந்தருளி வேகவதியில் தினந்தோறும் நீராடிப் பேரருளாளனைத்தொழுதுகொண்டும் தமது திருமாளிகையில் வஸித்துக்கொண்டும் பல சிஷ்யர்களுக்கு உபய வேதாந்த காலக்ஷேபம் ஸாதித்துக்கொண்டும் சுகமாக வாழ்ந்துகொண்டிருந்தார்.

நான்காவது

பாம்பாட்டியைக் கருவமழித்தல்.

விருத்தம்.

தாம்பாண்டி நாடுமலை நாடுஞ் சோழ
தரணியிலு முளதிவ்ய தேச மேயெல்
லாம்பாண்டித் தியஞ்சிறந்த பிள்ளை தாழல்
லாசமதாய்த் தொழுதுகொண்டு காஞ்சி சேர்ந்தார்
வீம்பாண் டிறமைசொல்லும் வாதி மாரை
வென்றடக்கி வேதாந்தம் விளக்கு நாளில்
பாம்பாண்டி யொருவன் வந்து வாது சொல்லப்
பார்க்கின்றார் ஐயவிருதை பேறின்றாரே.

ஒரு நாள் மகா மாந்திரிகனான ஒரு பாம்பாட்டி சிலரது ஏவுதலின்படி தேசிகனது திருமாளிகை வா

சன் முன்னே வந்து, ஒரு நாள் உபவாஸம் செய்துவி ட்டு வந்தவனாதலால் போஜராஜனோடு நீதிகதைச் சுட்டி ச்சொல்லுகின்றான். நீங்களோ சருவ தந்திரரெனும் விருது பெற்று விளங்கும் பிரபுக்கள். என்னைச்சபிப்பீ ராகில் உமது கீர்த்தியே முன்னிலும்பதின்மடங் கும் பரவும். பாம்பு பத்திரம். அறிவீனரால் பிடாரன் நெறிகளைக் கண்டும் நாகங்களின் குறி குணங்களை யுங்கண்டும் தடை கட்டுப்படியும் பார்ப்பானாமென்றான். என்னை ஜயிக்காமல் விருது கட்டிக்கொண்டு கூடி விவாதங்கொடுத்தான். அங்கே ஆறுதையிட்டு வாதம் செய்து ஜயபாரமென்று பொறாமை யிருக்க அப்பிடாரனே தன்னேறி வாதிக்காவல்லது வெளியேறவொண்ணாது கூறிக்கொண்டு வாசலில் படு த்தான். பிறகு அப்பிடாரன் மனந்திரும்பி தப்பிப்போ காவென்றெண்ணி அவனைத்திருடிச் சுட்டிக்கொண்டு கோயிலின் வடபுறத்தில் கருஞ்செடி சூழ்ந்திருந்தயி டத்தில் ஒரு புற்றுவழியில் தாம் கூட்டோடுங்கொ ண்டு குடங்களைத் திறந்துவிட்டு ஏழு கோடுகளை த்தரையில் குறுக்காக ஒன்பதின் மூன்றாக் கிளிப் பாம்பாட்டியைப்பார்த்து உன்னிடமுள்ள பாம்புக்க ளெல்லாம் என்மேல் ஏவிவிடு என்று கூறினான். அப் படியே அவனும் சிலபாம்புகளை ஏவினான். அவை கள் கோடுகளைக் கடக்கமாட்டாது தயங்கின. பிறகு அவைகளினுங் கொடிய வேறு பாம்புகளைக் கோபா வேசத்துடன் ஏவினான். அவையுமந்தக்கோடுகளை

க்கடந்து வந்தும் பூழூதும் தாண்டிச் செல்ல வகை காணாது ஓய்ந்து தலை சாய்ந்தன. படங்களுமாட்டமின்றி யொடுங்கின. பிடாரனின் கோபமோ முன்னிலும் பதின்மடங்கதிகமாயிற்று. தனக்கு மூலதனமாய் அவன் வைத்திருந்த சங்கபாலனெனும் நாகத்தை ஏவினான். அந்நாகம் எல்லாக் கோடுகளையும் தாண்டித் தேசிகர்க்கருகே வருந்தருணத்தில் பெரியதிருவடியைத்தேசிகர் தியானஞ் செய்தார். உடனே நாக வைரியாகிய கருடன் அங்குச் சீக்கிரமாகப் பறந்துவந்து சங்கபாலனை எங்கும் யாரும் காணாதபடி மூக்கினால் கவ்விக் கொண்டு ஆகாயத்திற் பறந்து கண்காணாத தூரத்திற் சென்றுவிட்டான். உடனே பாம்பாட்டியின் கர்வம் அடங்கி அவன் தேசிகர் திருவடிகளிற் சரணமடைந்தான். சங்கபாலனை மீட்டும் வரவழைத்துக் கொடுத்தாலன்றித் தனது ஜீவனம் நடக்காதென்றும் கூறிப் பலவாறாக வணங்கிக் கேட்டுக்கொண்டான்.

தேசிகரும் பிடாரனது பரிதாப நிலைக்கிரங்கிக் கருடன் விஷயமாக ஒரு தண்டகம் வடமொழியில் துதி ரூபமாகச் செய்து போற்றவே வைநதேயனும் அங்குச் சங்கபாலனை ஒரு நொடியிற் கொணர்ந்து கொடுத்துவிட்டேகினன். அப்பாம்பாட்டியும் ஆச்சரியத்துடன் தேசிகரது மந்திரஸித்தியைப் பலபடியாய்ப் புகழ்ந்து தலைகுனிந்து மறைந்துபோனான். சாதாரணமாக எண்ணிச் சிலபேர் கூறிய பேச்சைக் கேட்டு

வந்ததனால் இவ்வகை அபராதப் போந்ததென்று கூறி உண்மையை வெளிப்படுத்திவிட்டுச் சென்றான். இச் சம்பவத்தால் தேசிகரது மந்திரப்பிரபாவம் உலகறியத் தக்கதாயது. கருட மந்திரம் பலித்தமையை யாவ ரும் ஏனையோரும் காஞ்சி நகரில் அன்று கண்டு களித்தனர்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

வடத்தேறு கண்டுயில் கொண்டான்
மடுவின் மணியரவின்
படத்தேறு தாள்மிதித் தாடியுங்
கோவியர் பாரமுலைக்
குடத்தேறு மார்பர்தங் கண்டாமை
தாரரைக் கூப்புகையர்
கடைத்தேறு வார்கள் கவிவாதி
சிங்கரைக் கண்டவரே.

அயக்கிரீவர் வெண்குதிரை வடிவாய்வந்து தேசிகர்க் கருள் புரிந்தது.

பிறகு சிலகாலம் பெருமாள் கோயிலிலேயே தேசிகர் எழுந்தருளியிருந்தார். மற்றுமொருமுறை திருமலைக்கேகித் திருவேங்கடச்செல்வரை மங்களாசாஸனம் செய்துவிட்டு, திருவரங்கஸ்தலத்திற்குப் பிரயாணப்ப

ட்டார். சோளுட்டிற்குப்போகப் பிரயாணம் செய்த போது காட்டுவழியில் நீராடி அனுஷ்டானம் செய்து அயக்கிரீவருக்கு ஆராதனை செய்ய வஸதியில்லாமை யால் தளிகையும் பண்ணக்கூடாமல் உபவாஸமாயிருந் துவிட்டார். இவர் தங்கியிருந்த அந்த ஊரில் நள்ளிர வில் இவரது ஆராதனமூர்த்தியாகிய அயக்கிரீவர் ஒரு வெள்ளைக் குதிரை ரூபமெடுத்துக்கொண்டு அவ்வூர்க் கடைவீதியில் ஒரு வர்த்தகன் கடையருகிற் சென்று கடைத்தட்டியை இழுத்துவிட்டுக் கடை க்குள் தலையை நீட்டி அங்குக்கூடையில் வைத்திருந்த கடலை, அவரை, துவரை, கொள்ளு முதலிய தானிய ங்களைத்தின்பதைக் கடைக்காரன் கண்டு அக்குதிரை யாருடையதென்று விசாரித்தபோது வழிப்போக்க ராக வந்திருக்கும் தேசிகருடையதாயிருக்கலாமென்று சிலர் கூறவே அவன் தேசிகரிடம் வந்து உமது வெள் ளைக் குதிரை கடையிலுள்ளவைகளைத் தின்றுவிடு கின்றது அதட்டி ஓட்டினும் போகவில்லை சீக்கிர மாக வந்து பிடித்துக் கட்டிவிடுங்களென்று வேண் டிக்கொண்டனன்.

தேசிகரும் தாம் அயக்கிரீவரை இன்று பட்டினி போட்டபடியால் அவர் இப்படிக்காக்ஷி தந்தனரென்று ஊகித்தறிந்து அந்த வியாபாரியினிடத்தில் கொஞ்சம் பால்கேட்டுவாங்கிக்கொணர்ந்து அதை அயக்கிரீவமூர் த்திக்குக் கண்டருளப்பண்ணித் தாமும் சிஷியர்களும்

உட்கொண்டு நித்திரை செய்தார்கள். வெள்ளைக் குதிரை யினியாதொரு தீங்கும் புரியாதென்று தேசிகர் வர்த்தகனிடம் சொல்லியனுப்பிவிட்டார். வர்த்தகன் கடைக்கருகில் சென்று மறுபடியும் பார்த்தபோது அக்குதிரை மறைந்துவிட்டது.

பொழுது விடிந்தவுடனே வர்த்தகர் கடையிலிருந்த தானியக் கடைகளில் குதிரை வாய் வைத்துத் தின்ற கடைகளைப் பார்க்கவே அக்கடைகளிலிருந்தவைகளெல்லாம் சொர்ணமயமாக விளங்கின. அயக்கிரீவரது பிரசாதத்தால் வர்த்தகனும் தனவானானான். இச்சம்பவத்தினால் தெய்வம் தன்மை வழிபடும் பக்தருக்கிரங்கித் தானே வலுவில் வந்து மறைபொருளான கோலங்காட்டிப் பூசை கொள்கிறதென்பதும் இச்சார்பாகவே அவ்விடத்திலுள்ள தாயருக்கிரங்கிப் பொருளளிப்பதுமுண்டென்பதும் வெளியாகின்றன. தெய்வ வல்லமையால் தானியமணிகளும் பொன்மயமாக மாறிவிடுமென்பதும் வெளியாகின்றது. முன் ஒருக்கால் ஒரு பழக்காரியின் கூடையைக் கண்ணன் தன் கைகளால் தொட்டவுடனே அக்கூடை பொன்மயமாயிற்றென்பதையும் நாம் கேட்டிருப்பதுண்டு. அதுபோலவே அயக்கிரீவர் பிரசாதத்தினால் வர்த்தகருக்குப் பொன்குவைகள் கிட்டின.

தேசிகர் பிறகு அயிந்திருந்து பிரயாணமாய்ச் சில வெள்ளறைக்குச் சென்று தம்மைச் சர்வ பரிபாலி

ந்து பிறகு திருக்காவேரியில் நீராடிக் கோயிலுக்கெழுந்தருளி ஸேவாக்கிரமப்படி பெரிய பெருமாளை மங்களாசாஸனம் செய்து தமது திருமாளிகைக்கேகி ஸ்ரீ ராமானுஜரது தரிசனப்பிரவர்த்தனம் செய்துகொண்டிருந்தார். தினந்தோறும் தமது தினசரியில் வழுவாது அரங்க நகரப்பனை வழிபட்டுக்கொண்டு களித்திருந்தனர்.

வெண்பா.

வாக்குமிக வுண்டாம் வரத னருள்பெறுவர்
தாக்கு மவர்கருணை யானந்தம்—தேக்கும்
வனசரிகை யைச்சொல்லி வாழ்த்துந்தூப் புல்லார்
தினசரிகை யைச்சொல்வ தே.

ஸ்ரீராமானுஜரது தர்சனத்தைத் தெளிவாக யாரும் பகுத்தறிய ரகஸியப் பிரபந்தங்கள் செய்தது.

வித்யாரண்யர் கட்டுவித்த நகரமாம் விஜய நகரத்திற்கருகிலுள்ள வைஷ்ணவர்களுள் முக்கியஸ்தரான சிலரும் இராஜமகேந்திரத்திலிருந்த அரசனாகிய ஸர்வஜ்ஞஸிம்மநாயக்கரும் தேசிகரைத் தெளிவான நடையில் ஜனங்களும யாரும் பகுத்தறிந்துகொள்ளும்படி வேதாந்த ஸாரமா முண்மைப்பொருளைப் பிரபந்தங்களாக எழுதி வெளிப்படுத்தி உபகாரம் செ

ப்பவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டனர். அவ்வேண்டுகோளுக்கிணங்கி மணிப்பிரவாள ரூபமாகத் தேசிகர் ரகசியக்கிரந்தங்களைச் செய்தனர். அவைகளெல்லாம் ஸித்தாந்தஸாரமான உண்மைகள். வடமொழி தென்மொழிகளிற் றேர்ச்சிபெறாத யாவரும் கேட்டறிந்துகொண்டு அவைகளின்படி நடந்து நல்வழிக் கொள்ள இவைகள் சிறந்த வழிகாட்டிகளேயாம். ஆண்மக்கள் பெண்மக்களிருவர்க்கும் பயன்படுபவைகளாயின.

அவைகளாவன:—

1. தத்துவத்திரய சுளகம்.
2. ரகஸ்யத்திரய சுளகம்.
3. தத்துவ பதவி.
4. ரகஸ்ய பதவி.
5. தத்துவ நவநீதம்.
6 ரகஸ்ய நவநீதம்.
7. தத்துவ மாத்ருகை.
8. ரகஸ்ய மாத்ருகை.
9. தத்துவ ரத்நாவலி.
10. ரகஸ்ய ரத்நாவலி.
11. தத்துவ ரத்நாவலி ஸங்கிரகம்.
12. ரகஸ்ய ரத்நாவலி இருதயம்.
13. ரகஸ்ய சிகாமணி.
14. அஞ்ஜலி வைபவம்.

15. பிரதான சதகம்.
16. பரமபத ஸோபானம். (தமிழ்)
17. அபயப் பிரதான ஸாரம்.
18. ஸம்பிரதாய பரிசுத்தி.
19. உபகார ஸங்கிரகம்.
20. ஸார ஸங்கிரகம்.
21. திருமுடி யடைவு. முதலியவைகளே.

பெரியோர்கள் இந்நூல்களை யெல்லாம் பார்த்தும் கேட்டும் ஸ்ரீபாஷ்யகாரரின் சித்தாந்தம் அவரது கருத்தின்படி இன்றுதான் நிலைபெற்றதென்றும், வைராக்கியத்தில் தேசிகர் கூரத்தாழ்வானைப் போலவும், கலாவல்லபத்தில் பட்டரைப்போலவும், ஞானத்தில் ஆழ்வாரைப்போலவும், எடுத்துக்காட்டிப் போதிப்பதில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரரைப்போலவும், விரக்தியே ஒரு வடிவுகொண்டதுபோலவும், பொறுமையில் பூமிதேவியைப்போலவும் வீற்றிருக்கின்றாரென்று பலரும் கொண்டாடினார்கள். தார்க்கிகர்களும், கவிகளும், வேதாந்திகளும், மற்றுமுள்ள கலைவல்லவரும், சமயவாதிகளும் தேசிகர் எனுந்திருநாமங் காதிற் கேட்டவுடனே ஓடி ஒளித்தார்கள். கவி தார்க்கிக சிம்மமாகிய இவர் விளங்கவே சாஸ்திரங்களும் இவர் இட்ட வழக்காகவே நடைபெற்றன. வேதாந்த போதனைக்கு இவரே ஆசாரியராகி விளங்கியதால் வேதாந்ததேசிகரெனும் பெயர் இவர்க்குக் காரணப்பெயராயிற்று. இவர் போதித்த

வேதாந்தம் மற்றையோர் வேதாந்தம்போலன்றி, உபய
வேத சம்மதமாய் விளங்கியது. இவர் ஸர்வதந்திரங்
களிலும் வல்லவராய் எட்டுத் திக்குகளிலும் ஸ்ரீபாஷ்ய
காரதர்சன ஜயஸ்தம்பங்களை நாட்டிப் புறமதங்களை
வேரறுத்து விளக்கின காரணத்தால் ஸர்வதந்த்ரஸ்வத
ந்த்ரராகவும் விளங்கினார். ஸ்ரீ வைஷ்ணவர் விஷயத்தில்
அவர்கள் தாழ்மை விற்கவும் பெறுவார்களென்னும்படி
விநயமுடையவராகவும் விளங்கினார். ஸம்மானத்தை
விஷமென்றும் இள மாதர்களைப் பிணமென்றும் ஜன
ங்களின் கூட்டத்தைப் பாம்பென்றும் ராஜதானியை
நரகமென்றும் எண்ணி ஆசைகளினின்றும் விலகித்
தமது மகிமைகளை மறைத்துக்கொண்டு பிறரால் வரும்
புகழ்ச்சியையும் லாபத்தையும் வசைக்கு வழிபாடுகளை
யும் வேண்டாது பொறுமை முதலிய குணபூர்ணராய்
சற்பிராமணராகக் கோயிலில் இவர் வீற்றிருந்தார்.
இவர் வாழ்நாளில் அரங்கத்திலிருந்த இக்காலம்
நற்காலமேயாம். இவரது நினைப்பும் ஸ்ரீரங்கநாதர்த்
தினந்தோறும் நடை பெற்றுவந்தது.

ஐந்தாவது.
தேசிகரின் தினசரியின் வகை.

இரவில் நான்காவது யாமத்தில் பிராம்ம முகூர்
த்தத்திற்கு முன் எழுந்து திருவாய் விளக்கி செய்து

கொண்டு ஆசமனம் செய்தருளி குருபரம்பரையை மனதில் நினைந்துப்பிறகு பகவானது தியானரூபமான யோகம் செய்தருளுவர். இது தினசரிக்கு ஆணிவேர் போன்று வெகு முக்கியமானது. பிறகு ஸ்தோத்திரங்களை அநுஸந்தானம் செய்து அபிகமனத்தைச் சங்கற்பிப்பர். பிறகு காவேரிக்குச் சென்று செய்யக்கடவதை முன்செய்து நீராடு முறைப்படி நீராடி திருப்பரிவட்டம் ஊர்த்துவபுண்டரங்களைத்தரித்துக்கொள்வர். திருப்பவித்திரமும் சாற்றிக்கொண்டு அநுஷ்டானம் செய்தருளிப் பெரியபெருமாள் ஸன்னிதிக்கு எழுந்தருளி அபராதங்களொன்றும் புகாதபடி முறைப்படி ஸேவித்து ஸம்ஸ்கிருத த்ராவிட ஸ்தோத்திரங்களை அநுஸந்திப்பார். பிறகு தீர்த்தம் திருத்துழாய் முதலியபிரஸாதங்களை ஸ்வீகரித்துத் திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளுவர். தமது ஆராதனை மூர்த்தியாம் அயக்கிரீவரைத் தண்டம் ஸமர்ப்பித்து ஔபாஸநம் செய்தருளி அபிகமனத்தைப் பூர்த்திசெய்வர். பஞ்சகால பராயணத்தில் இது முதலாவது. பரமபுருஷனை மனம் வாக்கு, காயம் எனும் திரிகரண சுத்தியோடு ஜப தியானஸ்தோத்திரவகைகளால் எதிர்கொள்ளல்தான் அபிகமனம், இதுதான் முதலாவது வழிபாடு.

இரண்டாவதன் பெயர் உபாதானம், கிரமவழியாகப் பகவதாராதனத்திற்கு யோக்கியமான பொருள்களைச்சேகரித்தல் என்பதே இதன் பொருளாம்.

*

இதற்காக வெளியே செல்வதற்குமுன் காலக்ஷேபகூடத்திற்சென்று ஸ்ரீபாஷ்யம் முதலிய வேதாந்த நூல்களையும் ஆறாயிரப்படி முதலான பகவத் விஷயங்களையும் ரகஸ்யக் கிரந்தங்களையும் சிஷ்யர்களுக்குப் பொருள் விளக்கிக்காட்டுவார். பிறகு வீதிகளில் உஞ்ச விருத்திக்கு எழுந்தருளுவார். வைஷ்ணவர்களும் பெரியவர்க்கந்தாமும் பவித்ரீக்க அமுதுபடி காய் கறிகளையுந் தினத்திற்கு வேண்டிய அளவு கைப்பற்றிக்கொண்டு தமது திருமாளிகைக்குத் திரும்புவர்.

தேவபூஜைக்காக மத்தியானம் ஸ்நாநம். அனுஷ்டானஞ்செய்தருளிப் பிரீதியுடன், திருமடைப்பள்ளி ற்குறிக்தாகாக பரிசுத்தமான பாத்திரங்களாலும் கலயாய்க் கிடைக்கக்கூடிய திருத்துழாய் முதலான சாஸ்திரோக்தமான திரவியங்களாலும் திருவாராதனம் செய்தருளி அதற்கு முதலான ஸாத்விக சாஸ்திரத்துடன் தளிகை ஸமர்ப்பித்து வைச்வதேவம்பஞ்சமஹாயஜ்ஞம் இவைகளைச்செய்தருளி அதிதிகள் முதலானவர்களுடன் தாமுமவர்களுடன் அமுதுசெய்வார்.

இஜ்யை என்பது தேவபூஜைக்குப் பெயர். இது மூன்றாவது வழிபாடாம்.

நான்காவதின் பெயர் ஸ்வாத்தியாயம். இதன் பொருள் பாடம் ஓதுதல் என்பதாம். முதலில் மந்த்ர ஜபம் செய்துவிட்டுப் பிறகு இதிகாச புராணங்களைச்

விஷயாதிகளைப் பாராயணம் செய்து கேட்பவர்களுக்குப்பொருள் விளக்குவர். ஸாயங்காலத்தில் அநுஷ்டானம் செய்தருளுவர். பிறகு அயக்கிரீவரை எதிர்கொண்டு ஸேவித்து யோகமெனும் ஐந்தாவது வழிபாட்டிற்குச் சங்கற்பம் செய்வர்.

பிறகு த்வயாநுஸந்தானம்பண்ணிப் பகவானது தியானரூபமான யோகாநுஷ்டானம் செய்தருளுவர். பிறகு பரிசுத்தமான திருப்பள்ளியில் எம்பெருமானைத்தியானித்துக்கொண்டு யோக நித்திரை செய்வர். இதுதான் யோகம். யோக நித்திரையாவது தன்னறிவு குலையாது குருபதேச முறைப்படி தியானம் செய்துகொண்டே மனமொடுங்கி நிற்றல். "பிறந்தபின் மறந்திலேன்" என்பது குருபதேச நெறியாதலால் தன்னை மறவாது தூங்கும் தூக்கம் இவ்வகைப்பத்தியோகிகளுக்குக் கிடைக்குமென்றுணர்க. இப்படித் தூங்குமவர்களை யாரேனும் வந்து கூப்பிட்டால் விழித்திருப்பவர்கள்போலப் பதில் மொழி கூறுவார்கள். அநுபவிகளுக்கே இதனுண்மை நேரிற் புலப்படும்.

தேசிகர் திருவடிகளில் தொடர்புடையோர்.

ஸ்ரீ பாஷ்யகாரராம் இராமாநுஜருக்கு கூரத்தாழ்வான் சேர்ந்ததுபோல் இவரிடத்தும் ஒரு சிஷ்யர்

விளங்கினர். இவர் பெயர் பேரருளாளர். பஞ்சஸம்ஸ்காரம் முதலிய அநுக்கிரகங்களையும் பெற்றுச் சிஷர்களுக்குள் இவர் தலைமை பெற்றவராயிருந்தார். ஆசாரியபக்தியுடையவராய் இவர் மகா மேதாவியாகி உபய வேதாந்த நிர்வாகராய் விளங்கினார். தேசிகர் இவரது நற்குணத்தையும் ஒழுக்கத்தையுங்கண்டு இவர்க்குப் பிரம்மதந்திர ஸ்வதந்திரரென்ற ஞானசந்ததிப் பெயரை நாமகரணஞ்செய்தனர். இந்த ஞான புத்திரர் பிறகு வைராக்கிய முதிர்ந்து துறவியானார். இவரைப் போலவே வேறு அநேக சிஷ்யர்களும் உபயவேதாந்த நூல்களையும் கர்ம மீமாம்ஸை முதலிய சாஸ்திரங்களையும் கேட்டுணர்ந்து நல்லொழுக்கமுள்ளவரானார்கள்.

அவர்களாவார் :—

1. பிரபாகரத்தியர்.
2. வெண்ணெய்க்கூத்தரியர்.
3. விஞ்சிமூர் ராமாநுஜாசாரியர்.

முதலியவர்களே. தேசிகன் மகிமையை நேரிற்பார்த்துப்பிள்ளைலோகாசாரியர் அவர் ஸந்நிதியில் ஸ்ரீ பாஷ்ய காலக்ஷேபம் செய்தருளினார். இந்த லோகாசாரியர் வடக்குத்திருவீதிப் பிள்ளையினுடைய குமாரர். இவ்வாறு தேசிகர் மகிமை பிறர் பார்த்துச் சகிக்க முடியாதென்னலாம்படி மேன்மை பெற்றோங்கியது.

ஆருவது
தரிசனத்தார் அசூயை கொள்ளல்.

இவரது புகழையும் வைபவங்களையும் கலாவல்லமையையும் கேட்டும் பார்த்தும் இவரது வித்தாந்தத்திற்குரியாரான சிலர் பொருமராகி அசூயை கொண்டு இவரை வாதத்திற்கு அழைத்தார்கள். இவர் யதிராஜராம் ஸ்ரீராமானுஜர் விஷயமாக ஸ்தோத்திரமாகச் செய்துள்ள "யதிராஜஸப்ததி" எனும் கிரந்தத்தில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் சம்பிரதாயத்தவர்களின் திருவடிகளைத் தமது சிரஸின்மேல்த்தாங்குகின்றேனென்று கூறியிருப்பவராதலால் பாகவதர்களின் அபசாரத்திற்குப் பயந்து வாதத்திற்குப்போகாமல் இருந்துவிட்டார். இவர் வாராமைக்குக்காரணம் வாதம் செய்யத்திறமின்மைதானென்று பலருமூறிய வாதுக்கழைத்தவர்கள் வெளியிட்டார்கள். இதுமட்டில் நில்லாது இவர் திருமாளிகையின் வாயிலிலே ஒரு ஜோடி பாதரக்ஷையைக் கட்டித் தொங்கவிட்டிருந்தார்கள். கதாநாயகர் இதைப் பார்த்துக் கொஞ்சமும் சித்தவிகாரமின்றிப் பின்வரும் சுலோகத்தைக் கூறியருளினார்.

கர்மா வலம்பகாக் கேசித்
கேசித் ஜ்ஞானு வலம்பகா:
வயந்து ஹரிதா ஸாநாம்
பாதரக்ஷா வலம்பகா:

(கருத்து) சிலர் கர்மத்தைத் தஞ்சமென்று பற்றுகின்றார்கள். சிலர் ஞானத்தைத் தஞ்சமென்று பற்றுகின்றார்கள். நாமோ பாகவதர்களது பாதரேணுக்களைப் பற்றினவராகின்றோம்.

வாதூர்குலத்தோர் இவரது சாந்த குணத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்து இவர் திறத்தில் தாங்கள் நடந்து கொண்டது பாதகமென்றென்று நினைந்துத் தமது அபராதத்தைப் பொறுத்தருளும்படி வேண்டிக்கொண்டனர். சாந்த ஸ்வரூபராம் நம்பிள்ளையும் அவ்வேண்டுகோளுக்கிசைந்தனர்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

தவிராத் திங்க ளொளிசோ
  திருமறைக் கத்தியிலும்
துயிலாச் சயனம் பயிக்கின்ற
  நாவி லருளாயிருந்த
செவ்வான முன்னைக் கைதுந்தார்கள்
  வாதிற் றிசைத்த
ரிவர்தாம் பொறுமையேம் பூரிபொன்
  நெறிசொல்லு மெங்கனுமே.

இவர்காலம் செய்த நூல்களில் தென்கலை ஆசாரியர்களின் கோட்பாடுகளுக்கு மாறாகச் சில விஷயங்களை எடுத்துக் கூறியிருப்பினும் அவ்வாசாரியர்களுடன் நேசம் பாராட்டிவந்தனர். முக்கியமான சில விஷயா

ங்களில் மாறுதல்களுண்டாயிருப்பினும் அதை இவர் ஓர் பெரிய விஷயமாகக் கொள்ளாது ஒற்றுமையையே பெரிதெனக்கொண்டனர்.

நயினாராசாரியரின் பிறப்பு.

நம் கதாநாயகரில்லறத்திலிருந்தும் வைராக்கிய நிதியாயிருந்தமையால் விஷயானுபவங்களிலிழியாதிருந்தார். இப்படியிருந்துகொண்டிருக்கையில் ஓர் நாளிரவில் இவரது சொப்பனத்தில் பேரருளாளர் தோன்றி உமது வைராக்கிய நிலையைக்கண்டு நாம் மிகவும் களிப்புறுகிறோம். ஒரு அம்சத்தாலே நாம் உமக்குக் குமாரராய் அவதரிக்கிறோம். அக்குமாரருக்கு வரதன் என்று நாமகரணம் செய்யும். இதற்காகநீர் ஒருநாள் கர்ப்பாதானஞ் செய்யுமென்று நியமித்துவிட்டு மறைந்துவிட்டார். அந்நியமனப்படி ஒரு நாளிரவில் நம் தேசிகர் நல் வேளையில் கர்ப்பாதானம் செய்தருளினர். அது முதலவரது தேவியாரும் சர்ப்பம் தரித்தார். பிரஸவ காலமும் நெருங்கியது.

தேசிகர்க்கு நாற்பத்தெட்டாவது திருநக்ஷத்திரத்தில் நள ௵ ஆனி௴ ரோகிணீ நக்ஷத்திரங்கூடிய சுபதினத்தில் ஓர் குமாரர் உதயஞ்செய்தார். இக்குமாரருக்கு ஜாதகருமம் செய்து பேரருளாளரின் நியமனப்படி பனிரண்டாம் நாளில் வரதன் என்று நாமகரண

மும் செய்தனர். குமாரருக்கு ஆண்டின் நிறைவாகி இரண்டாவது வயதும் பூர்த்தியாயிற்று.

வெண்பா.

கற்பனைசேர் பாமாலை கண்ணனடிக் கேசாற்று
மற்புதவே தாந்தா ரியரவர்தம்—சொப்பனத்தில்
வந்தருளுங் கச்சி வரதர் திருவருளாற்
றந்தருளுஞ் செல்வனைப் பெற்றார்.

ஸ்ரீ ஹயக்ரீவர் மந்திரத்தைத் தந்து எழுந்தருளியது.

தேசிகரது தகப்பனார்க்குப் பின் பொறாமைக்காரர் திருவத்தியயனதினம் வந்தது. முதல் நாளிலேயே நிமந்திரணத்திற்கு ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார்கள். இந்தத் திருவத்தியயனத்தைத் அசூயையாலே சிலர் கெடுத்துவிட எண்ணங்கொண்டு பெரு திரவியத்தைக் கொடுத்து முன் சொல்லிவைத்திருந்த வைஷ்ணவர்களைத் தங்கள் கிரகத்திலேயே போஜனம் செய்துவிடும்படி திட்டஞ்செய்துவிட்டார்கள். அவர்களும் அப்படியே போஜனஞ்செய்துவிட்டுத் தாம்பூலம் வாயில் தரித்துக்கொண்டு வெளியே வந்துவிட்டார்கள்.

இதனைக் கண்டு தேசிகர் ஒருவாறு கவலைகொண்டனர். வேறு வைஷ்ணவர்கள் அவ்வேளையில் நேர்வது சாத்தியப்படாமலும்போயிற்று. உடனே தேசிகர் ஒருவாறு மனத்திடங்கொண்டு நமக்குப் பேரருளாளரும் அயக்கிரீவரும் ஆராதனமூர்த்திகளாய் வாய்ந்திருக்க நமக்கு என்ன குறையுளதென்று தைரியங்கொண்டு அநுஷ்டானம் புரிந்து ஆராதனமும் செய்தருளித்தளிகையும் ஸமர்ப்பித்தார். பிறகு ஓமம் முதலிய சிராத்தக்கிரியைகளை முறைப்படி செய்து இலைத்தளிகையில் அவிசு முதலிய ஸகல பதார்த்தங்களையும் பரிமாறித் தத்தமும் பண்ணினர். திரைபோட்டுவிட்டு வெளியேயிருந்துகொண்டு மந்திரஜபம் செய்துகொண்டிருந்தார். மேற்கூறிய இரண்டு எம்பெருமான்களும் பரமை காந்திகள் ஸமர்ப்பிக்கிற அவ்விய கவ்வியங்களையெல்லாம் பிராம்மண அந்தர்யாமியாயிருந்து அமுது செய்கிற வழக்கத்திற்கு மாறாக இப்போது இவர் விஷயத்தில் அவ்விரு மூர்த்திகளும் தாமாகவே நேரில் வந்து அமுது செய்தார்கள். அவர்கள் அமுது செய்கிற சப்தத்தைக்கேட்டுச் சந்துஷ்டராய் இவர் அன்ன சேஷானுமதி பரியந்தமான சிராத்தக் கிரியங்களை எல்லாம் நடத்தி அடைக்காயமுது சமர்ப்பித்து எழுந்தருளப்பண்ணினர். இரண்டு எம்பெருமான்களும் திருமாளிகையினின்றும் வெளியே புறப்பட்டார்கள். இவர்களைப் பார்க்கவேணுமென்று அருமைப்பட்டவர்கள் வெளியே வந்து காத்துக்கொண்டிருந்

தார்கள். இன்றென்று [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] பார்க்கும் முன்பே [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible].

பிறகு [illegible] [illegible] [illegible]
த்தில் சித்திரித்த [illegible] ([illegible] [illegible]
க்கை) ஒரு பாத்திரத்தில் [illegible] [illegible]
கையில் கொடுத்து, பிறகு [illegible] [illegible]
படி சொல்லியிருந்தார். [illegible] [illegible]
இவர்களுக்குத் தெரியாமல் [illegible] [illegible]
பண்ணிவிட்டார். பிறகு [illegible] [illegible]
அழுது [illegible] [illegible]
த்தைக்கொண்டுவரும்படி [illegible]. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
வியார் [illegible]. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
ண்டார்கள். [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

வாற் பெற்றுத்தேர்ந்து பிதாவைப்போலவே ஞானத்தோடு மகா வல்லமைசாலியாய் எழுந்தருளியிருந்தார்.

பிரமசாரியின் விவாகத்திற்குச் சுவர்ண தாரை அளித்தது.

ஓர் பிரமசாரி தனக்கு விவாகம் செய்துகொள்ளக் கருதிக் கையிற் பணமில்லாமையால் அங்கங்கே யாசகம் செய்துகொண்டு வந்தான். அசூயையாலே தேசிகரை அவமானம் செய்விக்கக் கருதிச் சிலர் ஒன்று சேர்ந்து இந்தப் பிரமசாரியை அழைத்து ஓய் பிரமசாரி, இந்த ஸர்வதந்திர ஸ்வதந்திரரான தேசிகரை யாசித்தால் வேண்டுந் திரவியந் தருவாரென்று கூறித் தேசிகர் திருமாளிகையையுங் காட்டிவிட்டார்கள். அப்பிரமசாரியும் வீட்டிற்குள் நுழைந்து தேசிகரைக் கண்டடம் வணங்கித் தம் பெரியோரெல்லாரும் அடியேனைத் தேவரீர் ஸந்நிதிக்கு அனுப்பினார்கள் [illegible] பிக்கார்கள் என்று விண்ணப்பம் செய்தான். இதனைத் திருச் செவி சாத்தியருளியே தேசிகர் பகவானுக்கு விண்ணப்பிக்கிறதால் பெரியபிராட்டியார் அருள் செய்வார் என்று கூறி "ஸ்ரீஸ்துதி" என்னுந் ஸ்தோத்திரத்தை அருளிச்செய்தார். பக்தியையும் பகவானு விசுவாஸத்தையும் பாராட்டுமா பெரிய பிராட்டியார் பிரமசாரியின் [illegible] பொழிவித்தாள். [illegible]

யே எடுத்துக்கொண்டபடி இத்திவ்ய பிரசாரிணை நியோகித்தார். அதனால் தன் விஷ்டப்படியே வாசிசெய் து தூக்கொண்டு மந்திரதைத்தேறடு தலையும் முட் டையுமாக வெளியே செய்தான். பிரசாரிணையை முன்பு போகும்படி அனுப்பிவைக்கவெல்லாம் திரிக்கிட்டு நடு ந்நிந்து தங்களை மன்னிக்கும்படி தேசிகரிடமிருந் து வேண்டிக்கொண்டனர். யோகசக்தி பெற்றோர் தங்களுக்கு இஷ்டமான பக்ஷியமான வஸ்துக்களைப்படி போடலாற்றலும் வந்து சேருமென்பது யோகசாஸ் திரத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. இதனை ஸ்ரீ தேசிகர் ஸ்ரீஸூக்தியில் "யோகாரம்ப" என்று தொடங்கி யோ ற்றினால் சுலோகத்தில் கூறியிருக்கின்றார். அதன்ப டியே ஆசாசத்திலிருந்து வந்தவைகளை யாவும் பெற் றதால் இந்த ஸ்ரீஸூக்திக்கு "கனககுமாரம் ஸூக்தி" என்று பெயர் பெற்றுள்ளது.

கட்டளைக் கலித்துறை.

போகா டவிதன்னை நீக்கின் ற
திர முருக்ஷரினர்
யோகா திசயமு தன்னெ
லாபின் லுலகத்திலே
தேகாபி மானங்க ளின்றி
நின்றுசெங்கண் தேசிகரே
ஏகா தசிவிர தத்த
னுடம லேந்தாரே.

பின்பொருநாள் வேறு சிலர் தேசிகரது ஏகா
தசி நியமத்தைக் கெடுக்கக் கருதிக் கோயிலர்ச்சகருக்
குப் பரிதானங் கொடுத்துத் திட்டம் செய்தார்கள்.
தேசிகரும் வழக்கப்படி மங்களாசாஸனத்திற்குக்கோ
யிலுட் சென்றனர். அர்ச்சகரொருவர் ததியன்னத்
தை அவர் கையில் கொடுத்துத் தேவரீர் அமுது செய்
யும்படி பெரிய பெருமாள் நியமிக்கிறாரென்று சொ
ன்னார். தேசிகரும் மகா பிரசாதமென்று அதனை
ஏற்றுக்கொண்டார்.

சுருதிஸ்மிருதிகளிரண்டும் நம்முடைய கட்டளை
களே அவைகளை மீறி நடப்பவன் நமக்குத் துரோகி
என்று சாஸ்திரமுறைமாய் நியமித்தருளிய தேவரீர்
இப்பொழுது அர்ச்சகமுகமாக இப்படி நியமிப்பது
விசேஷமே யென்று தேசிகர் பெரிய பெருமாளைச்
சுட்டி விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டார். உடனே பெ
ரிய பெருமாள் அர்ச்சகர்மேல் ஆவேசித்தருளி நாம்
சாஸ்திரத்திற் கூறிய நியமந்தான் நியமம். இது நம்மு
டைய நியமனமல்லவென்று கூறித் ததியன்னத்தை
அவர் கையினின்றும் பறித்துக்கொண்டார். பிறகு
அர்ச்சகருக்குச் சரியான சிக்ஷை உதிக்கவே யவ்வாறு
அடியேன் பணத்திலாசையாலே இப்படிச் செய்ததை
மன்னிக்கவேண்டுமென்று தேசிகரிடம் பிரார்த்
தித்துக்கொண்டார்.

உபாதானை அறுதாயுபின் பொன் வெள்ளிக் காசுகளை மறைத்து வைத்தது.

மற்றொருநாள் இருசீடர் [illegible]
சேர்ந்து சேரு இவர் [illegible].
வெந்தாந்திர பாடங்களைச் செய்விக்கொண்டிருக்கையில் [illegible]
உபாதானத்திற்குச் சென்ற [illegible]
யில் அறுதாயுபின் பொன் வெள்ளி [illegible]
நாணயங்களைச் சேர்த்து உபாதானப் [illegible].
[illegible] குருவானவர் செய்த [illegible]
[illegible]
[illegible] அறுதாயுபின் [illegible]
[illegible] அறுதாயு [illegible]
[illegible]
[illegible]
செய்து [illegible]. [illegible]
[illegible]
[illegible] நாணயங்களை [illegible]
[illegible].
அப்போது [illegible].
அன் அமுதல் [illegible] அறுதாயு [illegible]
[illegible].
[illegible] முன் செய்த [illegible]
[illegible]

யத்தைக்கண்டு மிகவும் ஆச்சரியமடைந்தார்கள். இவருடைய நோக்கம் வைராக்கியத்தை சோதித் தறிவதற்காகவிருப்பினும் வேறு சிலர் அபிப்பிராயம் தம் சொத்து பரம ஸாதுவும் ஏழையுமான தேசிகர்க்கு உபகாரமாகவேண்டு மென்பதாகவுமிருந்தது. சரீர தாரணைக்கிற்குமட்டும் தினந்தோறும் உபாதான வழியாய் கிடைக்கும் அமுதுபடியைமட்டும் ஸாத்விக ஆஹாரத்தினிமித்தம் கைப்பற்றிக்கொண்டாரேயன்றி மற்றதை அவர் வேண்டினாரில்லை. இது இவரது வைராக்கிய நிலையை தெற்றெனப் புலப்படுத்தியது.

பாதுகா ஸகஸ்ரம் அருளிச்செய்தது

வெண்பா.

படியளந்த செங்கமல பாதத்தைச் சொல்ல
அடியேற்கு முண்டோ அறிவு—நெடியமால்
திருவடி நன்னிலேற் செய்குவோ மென்று
குருவடியைக் கையேந்தி கூப்பு.

இக்காலத்தில் திருவரங்க நகரில் அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நயினார் என்கிற ஒரு மகா வித்வான் கவிதை செய்வதில் வல்லவராயிருந்தார். அவர் அவருடைய சிஷ்யர்களும் மிகவும் கவிதார்க்கிக ஸிம் [illegible] கள். ஒரு நாள் பெருமாள் ஸந்நிதியில் [illegible]. [illegible]

தேசிகரையும் அழைத்து இன்றையதினம் [illegible]
ராத்திரிகாலத்திற்குள்ளாகவே பெரியபெருமாள் [illegible]
யமாக ஆயிரம் சுலோகங்களை [illegible]
செய்து அதையார் சீக்கிரத்திற் [illegible]
கவிதார்க்கிகசிங்கமென்று [illegible]
திருவரங்களை நோக்கிப் பிரார்த்தித்து [illegible]
தார்கள். இதனை இருவர்களும் [illegible]
ன்று அங்கீகரித்தார்கள். பெரியபெருமாள் [illegible]
விஷயமாக அழகியமணவாளப்பெருமாள் [illegible]
கமலஸகஸ்ரம்" என்று [illegible]
கரும் அதற்குமேலே போகத் [illegible]
டோமென்று கருதினர் "பாதுகாஸகஸ்ரம்" [illegible]
செய்வோமென்றார். [illegible]
ளிகைக்குச்சென்றார்கள். [illegible]
பட்டு ஐந்நூறு சுலோகங்கள் செய்தனர். [illegible]
தமது கிரகத்தில் [illegible]
போலவே நித்திரை கொண்டிருந்தார். [illegible]
ஒரு சிறிய வடிவங்கொண்டு [illegible]
ளிந் தேசிகரை எழுப்பி [illegible]
பாதுகாஸஹஸ்ரம் செய்யவேண்டுமென்று [illegible]
னர். உடனே தேசிகர் எழுந்திருந்து [illegible]
ட்டும் நான் சொல்லிவருகின்றேன் [illegible]
டுவாவென்று அச்சிறுவடிவத்திலிருந்த [illegible]
நியமிக்க நாலாம் யாமம் முடியும் முன் [illegible]

க்கொண்ட பட்டோலைத் திருப்பணி பூர்த்தியாய்விட்டது. பிறகு இருவரும் பிரிந்துபோனார்கள்.

மறுநாள் காலையில் பெரிய பெருமாள் ஸன்னிதியில் கூடியிருந்த கோஷ்டிக்கிடையில் இரண்டு கவிகளும் போய்ச்சேர்ந்தார்கள். தேசிகர் முன்னிரவில் பட்டோலை கொண்ட சிஷியரை நோக்கி அந்த ஓலையிலெழுதிய கிரந்தத்தைக் கொண்டுவரும்படி கட்டளையிட்டார். அச்சிஷ்யனும் ஒன்றுமறியானாய்த் திகைத்து நின்றான். இது அயக்கிரீவன் செய்த காரியமென்று கண்டுகொண்டு அச்சிஷ்யனை விளித்து புஸ்தகம் இன்ன இடத்தில் வைத்திருக்கிறது போய்க்கொண்டுவாவென்று தேசிகர் நியமித்தார். அப்படியே புஸ்தகம் கொண்டுவரப்பட்டது. தேசிகர் கோஷ்டியில் அக்கிரந்தத்தை ஆதியோடந்தமாகப் படித்துப் பூர்த்தி செய்தனர். இதை நேரிலிருந்து கேட்ட அழகிய மணவாளநயினாரும் வெட்கி வெறுமனே மௌனமாயிருந்தனர். அப்பொழுது பெரிய பெருமாளுவந்து நீர் கவிதார்க்கிக சிங்கமென்று அருள் பாடிட்டுத் தேசிகருக்குப் பஹுமானம் பண்ணுவித்தார். தேசிகரும் நயினாருடைய லஜ்ஜையைப்போக்கி ஸமாதானம் செய்யும் பொருட்டு அவரைக்குறித்து ஒரு சுலோகஞ்சொல்லினார். அதுவருமாறு :—

சுலோகம்.

ஸமுத்தேஸமகரயுவதீஸம்பத சதமத்யந்ததுர்ப்பகம்ஜடிதி
கரிஷ்ணிசிராய ஸமுத்தேஸகலமகிபாலலாளிதம்களபம்.

*

இதன்பொருள்.

ஒரு பெண்பன்றி மிகவும் அசிங்கமான நூறு குட்டிகளைச் சீக்கிரம் பெறுகின்றது. பெண்யானையோ வெகு நாள்கழித்து ஒரு குட்டியைப் பெறுகின்றது. அக் குட்டி அரசர்களால் கொண்டாடப்படுகின்றது.

சீக்கிரத்தில் செய்த பாடல்களைப் பன்றிக் குட்டிபோல் சிறப்புடையதல்லவென்று பேதைகள் தம் மைத் தூற்றிக்கொண்டார். இதனால் இவர் அடிய வம் எப்பொழுதும் யாவரையும் தூஷிப்பதும் அவமதிப் பதும் கூடாதென்பது விளங்குகின்றது. பேதையது ஒருசுலோகத்திற்கு [illegible] சுலோ கங்களெல்லாம் என்று பேதைகள் புகழ்தலாய் வெளியாகி ன்றது. அருமையான யானையைப் பெறுநாள் காலந்தாழ்த் தாது விநாயகனைக் கவிக்கு அன்று முதல் அவளிடத்தில் அதிகப்பிரியம் கொண்டனரானார்.

பதகமலஸஹஸ்ரம். இதுவரையில் யாருக்கும் வெ ளியாகவில்லை பாதுகாஸஹஸ்ரம் மட்டும் இரண்டு புஸ் தகங்களாக வடமொழியிலும் தமிழ்க்கருத்து டனும் அச்சாகிவெளிப்படுத்தப்பட்டது. அப்பதிப் பும் இப்பொழுது கிடைப்பதரிது. இத்தேசத்தாரில் யாரேனுமிதை முற்றும் பதிப்பாக வெளிப்படுத்துவது வெகுமுக்கியம். பரிபூர்ணமாக ஸ்லோகங்களையும் கிடைத்த மட்டில் சேகரித்து அச்சிட்டு வெளியாக்க நம் மவரில் யாரேனும் ஸங்கற்பம் செய்தால் அதுவும் சிறந்த

தேயாம். பழைய நூல்களைப் பாதுகாத்து அச்சிடப் பெருந்தொகை வேண்டுமாதலால் செல்வவான்களான நம்மவருள் யாரேனும் இப்பணியைக் கைக்கொள்ளில் அவர் தனம் சற்பாத்திர விநியோகமாகி அவ்வகையாய்ப் புகழையும் உண்டாக்கும்.

தேசிகரது கவிபாடுந் திறத்தையும் ஒருவாறு சோதித்தறியவேண்டுமென்று சிலர் அரை குறையாய் பல சுலோகங்களைச் செய்து அவரிடம் கொடுத்து அவைகளைப்பூர்த்தி செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டனர். அவர்கள் வேண்டுகோளுக்குடன்பட்டு, கொடுத்த சுலோகங்களையெல்லாந் திரட்டிப் பூர்த்திசெய்து “ஸமஸ்யாஸகஸ்ரம்” என்கின்ற பெயர்வைத்து தேசிகர் அவர்களிடம் கொடுத்தார். அவர்கள் பிறகுதேசிகர் திருவடிகளில் முன்னிலும் அதிக பிரவணராயிருந்தார்கள். ஸமஸ்யை (ஸமஸ்யா) என்பது ஒருவர் அரை குறையாய்ச் சொன்ன சுலோகம் அல்லதுகவியை இனிய கருத்தமைந்துள்ளதாகப் பூர்த்திசெய்வதேயாம்.

திருவாய்மொழிக்கு ஓர் விரிவுரை செய்தது.

மற்றொரு காலத்தில் தேசிகர் பிள்ளைலோகாசாரியரை அவர் தகப்பனார் வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை செய்தருளின முப்பத்தாறாயிரப்படியென்னும் திருவாய்

மொழியுரையை அனுப்புவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார். அவரோ தமது சீடர்களின் பிரபந்தத்தால் அதை அனுப்புவிக்கமாட்டாதவரானார். இதனை வெளியிடாது புஸ்தகத்தைக்கொண்டு பார்த்தறிதல் கூடுமோ! குருமுகமாகவன்றோ கேட்டறிதல்வேண்டுமென்று விடையளித்தார். தேசிகரும் தம்மிடத்தில் வேதாந்த சிரவணம் செய்தவர்களிடத்து இதனைச் சிரவணம் செய்வது கடாதென்று சொல்லியனுப்பி விட்டுத் திருவாய்மொழியின் பாடல்களிலடங்கிய பொருள்களை யெல்லாம் நன்காராய்ந்து எண்பதினாயிரப்படியாம் "நிகமபரிமளம்" என்கின்ற திருவாய்மொழியின் பேருரையைச் செய்தருளினார். இவ்வுரை இக்காலத்தில் எங்குங் கிடைப்பதில்லை. பத்து தாரிப்பிரபந்தங்கள் காலகதியில் அழிந்தவாறேபோலவே இப்பேருரையும் அழிந்துபோய்விட்டது. "த்ராவிடோபநிஷத்தின்ஸாரம்" "திரவிடோபநிஷத்தின் தாற்பரிய ரத்நாவலி" என்கின்ற ஸம்ஸ்கிருத சுலோகரூபமான இரண்டு கிரந்தங்களைச் செய்தருளினார். எண்பதினாயிரப்படிக்கு அப்புள்ளார் செய்தருளிய ஆறாயிரப்படி விதை போன்றதாயினும் அவ்விதையினின்றெழுந்த எண்பதினாயிரப்படியாம் பெரிய விருக்ஷத்தின் கிளைகள்போன்று தோற்றிய இரண்டு வடமொழி ரூபமான சிறு கிரந்தங்கள் விளங்குகின்றன. இவ்விரு சிறு நூல்களும் தமிழ்வாசனையறியாத வடமொழிப் பண்டிதர்களுக்கு நம்மாழ்வாரின் பாடல்களில் இனிது

விளங்கும் சித்தாந்தப் பொருளிதென்பதை விளக்குகின்றன. வடமொழி வேதாந்தத்தி லடங்காத பல நுட்பங்கள் திருவாய்மொழியிற் காணப்படுகின்றன. அவை ஆழ்வாரின் சுவானுபூதியிற் கண்டுணர்ந்தவைகளேயாம். உபய வேதாந்தம் வைஷ்ணவப் பிராமணர்களிடம் மட்டுமே ஏற்பட்டதற்கு நம்மாழ்வாரின் திருவாய்மொழியிலடங்கிய ஸித்தாந்த ஸாரமே காரணமாம். தேசிகர் இஃதன்றித் திருப்பாணாழ்வாரின் பாடல்களாம் அமலனாதிப்பிரானுக்கு முனிவாகன போகம் என்று ஒரு வியாக்கியானமும் மதுரகவிகளின் பாடல்களாம் கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்புக்கு மதுரகவி இருதயம் என ஒரு வியாக்கியானமும் செய்துள்ளார். இவ்விரண்டு வியாக்கியானங்களும் ரகஸ்யப் பிரபந்தங்களாக மணிப்பவள நடையில் எழுதப்பட்டுள்ளன. பிறகு திரு ஆராதனக் கிரமம் எனும் சிறு நூலை வடமொழியிற் செய்தனர். தமிழில் ஆழ்வார்களுடைய ஊர் நாள் திங்கள் திருநாமம் பிரபந்தங்களின் பெயர் அவைகளின் பாடற்றொகை இவைகளைக் காட்டுகிற (16) பிரபந்தஸாரமெனும் பிரபந்தத்தையும் (17) ஆகாரநியமம் (18) திருமந்திரச்சுருக்கு (19) துவயச்சுருக்கு (20) சரமச்லோகச் சுருக்கு (21) கீதார்த்த சங்கிரகம் என்கின்ற பிரபந்தங்களையும் ஹம்ஸ ஸந்தேசமென்கிற காவியத்தையும், யக்ஞோபவீதப் பிரதிஷ்டை என்னும் சுலோகங்களையும் தேசிகர் செய்த

ருளினர். இராஜமகேந்திர பட்டணத்திற்கு அரச
ஞன ஸர்வக்ஞ ஸிம்ம நாயகர் இராமாநுஜ ஸித்தா
ந்தத்தில் மிகவும் விருப்பமுள்ளவராய் அதனை எடுத்
துக்காட்ட வல்லவர் எங்குளரென்று விசாரித்தார்.
நம் கதா நாயகரது ஸித்தாந்த போதனைத் திறத்
தையும் கலா வல்லபத்தையும் கேட்டறிந்து அவரி
டம் தக்க சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை அனுப்பித் தத்து
வத்திரய விஷயமாகவும் ரகஸியத்திரய விஷயமாயும்
தமக்குத் தெளிவான ஞானமுண்டாகும்படி செய்விக்
கவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டார். தேசிகரும்
அவ்வரசனது அபேக்ஷையை நன்றாய்ச் சோதித்தருளி
அவர் மனம் தெளியும்படி ஸுபாஷிதநீவி என்கிற கிர
ந்தத்தையும் தத்துவசந்தேசம், ரகஸியசந்தேசம், ரக
ஸியசந்தேசவிவரணம் என்று மூன்று ரகஸியக் கிர
ந்தங்களையும் செய்தருளி முடிவில் ஒரு சுலோகமும்
சொல்லியருளினர் "ஸத்வஸ்தான்" என்றுபக்ரமிக்கும்
சுலோகமதாவே.

கருத்து.

ஸாத்விகர்களை எப்பொழுதும் அபிமானிக்கவேண்
டும். பிரமஜ்ஞானிகளுடைய அபிமானத்திற்குப் பாத்திரப்
படவேண்டும். பிரமஜ்ஞானமில்லாத ஸம்ஸாரிகளைத் திர
ஸ்கரிக்கவேண்டும். தன்னுடைய பாரத்தைப் பகவா
ந்தன் பக்கல் ஸமர்ப்பித்துவிட்டு மேகத்தினுடைய வரு
கை பார்த்திருக்கும் சாதக பக்ஷியைப் போல் இருக்க
வேண்டும் என்பதே. இக்கிரந்தங்களைத் தக்கவர் [illegible]

ப்பியருள வார்ஸர்வஜ்ஞ ஸிங்கநாயக்கராம் அரசன் அவைகளினுண்மைப் பொருளை அனுதினங் கருதி வந்து தேசிகர் திருவடியில் பரமபக்தனானான்.

விருத்தம்.

கதிர்கொண்டு வீசுநில வென்னுங் கீர்த்திக்
கவிவாதி சிங்கரருள் பிரபந்தங் கண்டே
சதிர்கொண்டு விளங்கியமா தவன்றன் செல்வன்
சருவஜ்ஞ சிங்கநா யகனுந் தானே
எதிர்கொண்டு பணிந்து வந்து சாதனத்தை
யேற்றுமிக ஞானியா யிருந்தா னைய்யா
முதிர்கொண்டு மகிமையா ரவர்மு முக்கு
முத்தர்தாம் பணிவண்ணர் பத்தர் தாமே.

லக்ஷ்மணாசாரியாரது சிஷ்யர்களின் அகங்காரச் செயல்.

இவ்வாறு சிறப்புற்றிருக்க தேசிகர் ஓர் நாள் தம் வாசல் திண்ணையில் வியாக்கியானம் செய்துகொண்டிருந்தார். அப்பொழுது கந்தாடை, தோழப்பர் குமாரர் லக்ஷ்மணாசாரிய ரென்பவர் வீதியில் தவள சங்க முதலிய வாத்தியங்கள் முழங்கப் பல்லக்கில் சென்றுகொண்டிருந்தார். அவருடன் பின்பற்றிச்சென்ற சாத்தாதவர்கள் தேசிகர் எழுந்திருந்து மரியாதை செய்யவில்லையென்பதற்காக அவர் காலைப் பிடித்

திழுத்தார்கள். நம்மாசாரியர் எழுந்தருளும்போது நீர் எழுந்திராமலிருப்பதென்னவென்று சொல்லி இழுத்தார்கள். காலக்ஷேபத்தில் ஊற்றம் மிகுந்திருந்ததினால் வீதியிற் பல்லக்கில் ஆசாரிய புருஷர் செல்வதைத் தேசிகர் நாடாதிருந்தார். இவர் தம் காலைப்பிடித்திழுத்ததுடனே அதிக பரபரப்புடன் எழுந்திருந்து அவ்வாசாரியரைப் பின் தொடர்ந்துபோய்த் தாம் செய்த பிழையை மன்னித்தருளும்படி வேண்டிக்கொண்டார். அப்பொழுது "அகந்தே" என்று தொடக்கமாகும் ஒரு சுலோகத்தைச் சொல்லிக்கொண்டே இவ்வாறு வேண்டிக்கொண்டார். அதன் கருத்து :—

நீலமேகமனைய உருக்கொண்டு ஜகத்தனில் ஆதாரமாகி அதிபதியாம் அரவின்மேற் பள்ளிகொண்டருளும் பகவானை அனுதினமுங் கண்டுகந்த தேசிகரது வாக்குகளே எம் மனத்தில் யாதொரு ஐயப்பாடுமின்றி உறுதியாகவிருப்பதுண்டு. ஆதலால் அகந்தையோ உனது விளையாட்டுக்கு இடம் நானல்லவோவென்று கூறி ஆணைமொழிந்திருந்தார். நிறைகுடம் ததும்பாதென்னும் உலகப்பழமொழிக்கு இவர் இலக்காக விளங்கினார். இனி நாம் இவ்வூரிலிருப்பின் இச்சாபவத்தால் அநேகருக்குப் பொறாமை மிகும் அதுகாரணமாய்ப் பாகவதாபசாரம் நேரிடுமென்றெண்ணிக் கோயிலிலின்று வெளியேறி மேல் தேசத்தில் காவேரி தீரத்திற் போய்த் தங்க நிச்சயித்தார்.

சத்தியகாலத்திற்கு எழுந்தருளியது.

தேசிகர் கொள்ளேகாலத்திற்கருகில் காவேரி தீரமாம் "ஸத்தியகாலம் எனும் அக்கிரகாரம் [illegible] யோக்கியமான இடமென்றறிந்து அங்குப் பிரவாஸம் செய்தார். நித்தியகர்மாநுஷ்டான உபாஸனை காந்தகாலக்ஷேபம் சாதித்துக்கொண்டு அங்கு வசித்திருந்தார். போகும் வழியிலுள்ள ஸத்தியமங்கலத்தைச் சிலர் தேசிகர் வாஸம் செய்ததென்று எண்ணுகிறார்கள். இது பிழை. இதற்கு அரங்கத்தில் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] உண்டாயிற்று. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] நோக்கியதாவது. —

"தேசிகருக்கு இங்கு வியாதி உண்டாயிற்று [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஸ்ரீ வேதாந்தாசாரியர் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] சகலர்களையும் உமக்கு [illegible] [illegible] [illegible] றார்."

இதற்குள் [illegible] [illegible] [illegible] ஆடம்பரங்களில்லாமல் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] தேசிகர் [illegible] [illegible] [illegible]

ளைக்கியகாலத்திற் செய்தார். அவ்விருவரையும் தேசிகர் தம் திருமாளிகைக்கு அழைத்துப்போய் அனுகுபசரித்தார். அப்பால் அதிதிகளிருவரும் வந்தகாரியத்தைத் தேசிகரிடம் விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டார்கள். தேசிகரும் அதற்குடன்பட்டு அவ்விருவருக்கும் ஒரு வருஷகாலமங்கேயே வாசஞ் செய்துகொண்டு அநுதினமும் காலக்ஷேபத்தின்பின் தேசிகருடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தைப் பருகிக்கொண்டு அவ்விடத்தில் அதிக பக்தியுள்ளவர்களாயிருந்தார்கள். இப்படிச் சிலநாள் சென்றபின் சென்றவர் வியாதியும் போயவிக்குது. அவர் தேவியார்க்குங் கர்ப்பமுண்டாயிற்று. இருவரும் பேரானந்தமுடையவர்களாகித் தேசிகர் ஸந்நிதியில் விடைபெற்றுக்கொண்டு தங்களூருக்குத் திரும்பிவந்தார்கள். சிலநாள் கழித்துப் பிரஸவகாலஞ் சமீபிக்கவே நல்ல சுபதினத்தில் அவர்களுக்கு ஓர் குமாரன் பிறந்தான். அக்குமாரன் தேசிகருடைய தீர்த்தப் பிரபாவத்தால் பிறந்தவனாகலால் அவனுக்கு "தீர்த்தப்பிள்ளை" என்று பெயர் நாமகரணஞ் செய்தார். இதனை விரிக்கிலோ பெருகும். இனி நாம் வெளியிடுக்கும் தீர்த்தப்பிள்ளை திருமுடியடைவில் பார்த்தியாய்ப்பார்த்துக்கொள்க.

கட்டளைக்கலித்துறை.

பகரத்தி [illegible]

ப. [illegible]

தகரத்தி றைற்கொண்டு கேட்பீரே
காந்த தலத்தை யெயரிக்
தகரக் குபன்முன் விரிந்தற்க
சத்திய காலமென் றும்
அகரத்திலேதே சிகர்வாச முஞ்செய்வ
தாகினரே.

தேசிகர் கோயிலுக்குத் திரும்பிவந்தது.

கொச்சகக்கலிப்பா.

பாயுதிர் பொன்னிருந்தப் பத்திய காலமென் றும
மேனியெ லக்கிரகாரத் தேதாக்க வினைசெய்தபின்னே
மாயிரு ஞாலத்தையாம் வார்கடம் பத்தன்பரிவந
கோயிலின் கிளைமயமெகருசிற் கொண்டிட் டார் தனர்
[ப்பட்டாரே.]

வெகு காலப்பின் தேசிகர் பெரிய பெருமானு டைய பிரிவினைசில கொவிலிலேயே கிளைந்துகொண்டு பிற விருந்தி மற்றுமொருமுறை அரங்கனைக்கண்டு களிக் கத்தேவியாரையும் அமரரையும் வைத்திய காலத்தில் மேவிட்டு விட்டுச்சில சீடர்களுடனே கோயிலுக்கெழு ழுந்தருளிப் பெரியபெருமானை மங்களாசாஸனம் செய் துகொண்டிருந்தார். பெரியபெருமான் ஸ்ரீரங்கன் திரு க்கோயிலிலுள்ள பெரிய மண்டபத்திலே திருவோலம் க்கத்திலெழுந்தருளியிருக்கிறார். அப்போது தேசிகர் …

கள் ஓடி வந்து துருக்கர்களின் பட்டாளங்கள் அனேகம் வருகின்றனவென்று தேவஸ்தான அதிகாரிகளிடம் தெரிவித்தார்கள். உடனே அவ்வதிகாரிகள் ஒன்று சேர்ந்து ஆலோசித்துப் பெரிய பெருமாளின் கர்ப்பக்கிரகத்திற்கு ஒரு கல் திரை போட்டுவிட்டு வெளியே திருமண்டபத்தில் திருவாராதனம் நடப்பது போலச் சாடை காட்டித் திருத்திரை போட்டிருந்தார்கள். அந்தரங்கரான பரிஜனங்களைக் கொண்டு பெருமாள் நாச்சிமார்களை ஒரு பெட்டியிலே எழுந்தருளப்பண்ணிக் கொண்டு காட்டகத்தில் வெளியேற்றினார்கள். பிள்ளை லோகாசாரியரும் கூடச் சென்றார். உடனே குதிரைப்படைகள் நாலாபக்கமும் கோயிலில் வந்து சூழ்ந்துகொண்டன.

மிகவிரக்தரான சுருதப்பிரகாசிகாபட்டர் தாம் செய்தருளிய சுருதப்பிரகாசிகையெனும் ஸ்ரீபாஷ்யத்தின் வியாக்கியானத்தைத் தேசிகர் கையில் கொடுத்து தேவரீர் ஜீவித்திருந்து இதைப் பரிசோதித்து ஜகத்தில் எங்கும் பரவும்படி செய்து தம் குமாரர்களான வேதவியாஸபட்டர் பராசரபட்டரிருவரையும் ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்றவரிடமே அவர்களை ஒப்புவித்து விட்டார். பிறகு குதிரைப்படையோடு வந்தவர்கள் கையில் அகப்பட்டு அவர் இவ்வுலக வாழ்க்கையைத் துறந்தார். தேசிகர் எப்படியோ தந்திரமாய்க் குதிரைப்பட்டாளத்தார் கையிலகப்படாமல் தப்பி அடையாளமான

ஓரிடத்தில் ஆற்றுமணலில் சுருதப்பிரகாசிகையைப் புதைத்து வைத்தார். கும்பல் கும்பலாய்வெட்டுண்ட மனிதர்களின் பிணங்கள் அங்கே கிடந்தமையால் தம்மிடம் ஒப்படைத்த இரண்டு பிள்ளைகளையும் அக்கும்பல்களினிடையே மறைத்து வைத்தார். தாமும் உயிரிழந்தவர் போலவே பிணங்களைவாரிமேலே போட்டுக்கொண்டு கிடந்தார். கொடியதுருக்கர்கள் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுள் பலரையும் கொன்றொழித்துவிட்டுப்போய் விட்டார்கள். உடனே தேசிகர் ஸ்ரீ பாஷ்யத்திற்குரையான ஸ்ரீ கோசத்தை மணலிலிருந்து தோண்டியெடுத்துக்கொண்டார். முன்சொன்னவாவிப்பட்டர்களா மிருவரையும் அழைத்துக்கொண்டார். பிறகு பிரயாணப்பட்டு அக்குமாரர்களுடனும் ஸ்ரீ கோசத்துடனும் தேசிகர் ஸத்தியகாலம்போய்ச் சேர்ந்தார். பிறகு சுருதப்பிரகாசிகையைப் பிழையறச் சோதித்துப் பெயர்த்தெழுதி வைத்துக்கொண்டு பல சீஷர்களுக்கும் போதித்து வந்தார். அவ்விருகுமாரர்களாம் பட்டர்களுக்கும் உபநயனம் செய்வித்து அவர்களுக்குச் சாஸ்திராப் பியாசமும் செய்வித்தார்.

ஸ்ரீரங்கம் சுமார் 50 ௵ காலம் மிலேச்சர் கையிலிருந்து வந்ததால் ஸத்திய காலத்திலேயே தேசிகர் அப்பொழுது சுகமாக வீற்றிருந்தார். அங்கிருந்து மைசூருக்கருகிலுள்ள திருநாராயணபுரத்திற்கெழுந்தருளினார். அங்கே ஸ்ரீ பாஷ்யகாரரை முதலில்

திருவடி தொழுது பிறகு திருநாராயணனையும் செல்வ
ப்பிள்ளையையும் (சம்பத்குமாரர்) யதுகிரிநாச்சியாரை
யும் தண்டம் சமர்ப்பித்துக்கொண்டு கொஞ்சகாலம்
அங்கேயே தங்கியிருந்தார். வைணவர்களுக்குத் திரு
நாராயணபுரம் நான்காவதாம் முக்கியஸ்தலமாகை
யால் தான் அவ்வாறு தேசிகரங்கும் போய்த்தங்கினார்.
பிறகு ஸத்தியகாலத்திற்குத் திரும்பிவந்துவிட்டார்.
கோயிலில் சத்துருக்கள் எல்லாம் அழிந்து அழகிய
மணவாளன் முன்போல் தம்மிடத்தில் எழுந்தருளியி
ருந்து உலகத்தவர்க்குக் காக்ஷி தரவேண்டுமென்று
ஆவலோடு ஒரு தோத்திரம் செய்தருளினார். அபீதிஸ்
தவம் என்பது அதன் பெயர். அதனைத் தினந்தோறும்
சொல்லிப்பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருந்தார்.

அழகிய மணவாளன் காடேற எழுந்தருளியது.

அழகிய மணவாளனை எழுந்தருளப் பண்ணிக்
கொண்டுபோன அதிகாரிகள் திருடர்களாலடிபட்டுச்
சொத்துக்களையும் பறிகொடுத்து விட்டு நடுநாட்டில்
சோதிடபுரம் என்னுங்கிராமத்தில் சிலகாலந் தங்கினார்
கள். உதவிக்காக உடன்சென்ற பிள்ளை லோகாசாரி
யருக்கு அங்கே சுரங்கண்டு அதனாற்பரமபதமேகினார்.
அவரது உத்தரக்கிரியைகள் நிறைவேறியபின் அழ

யுந்தர்கள் அழகிய மணவாளனை மாலிருஞ்சோலை மலைக்கு எழுந்தருளப் பண்ணினார்கள். அங்கிருந்து கொல்லம், கொச்சி முதலான கேரள தேசங்களிலெழுந் தருளப்பண்ணிக்கொண்டு கோழிக்கோட்டிற்கருகிலுள்ள நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸனம்பெற்ற தலங்களின் எம்பெருமான்களோடும் எழுந்தருளித் திருக்கோலங்காணும்படிசெய்து அங்கிருந்து திருநாராயணபுரத்தில் செல்வப்பிள்ளையுடன் சேர்த்தியில் எழுந்தருளும்படிசெய்து அங்கிருந்து அழகியமணவாளனைத் திருமலைக்கு எழுந்தருளுவித்துத் திருவேங்கடமுடையானுடன் ஸகல போகங்களையும் நுகர்ந்துகொண்டு அங்கே சிலகாலம் தங்கும்படி செய்தார்கள்.

ஏழாவது.

அழகிய மணவாளன் திருமலையிலிருந்து செஞ்சிக்கேகியது.

அக்காலத்தில் செஞ்சியில் கொப்பணுரியன் அரசாண்டுகொண்டு வந்தான். அவன் திருவேங்கடமுடையானை வழிபடப்போன விடத்து அழகிய மணவாளன் அங்கு எழுந்தருளியிருக்கக்கண்டு தண்டம் ஸமர்ப்பித்து மிகவும் அனுதாபத்துடன் கோயிலில் முன்போல அழகிய மணவாளனை வைபவங்கண்டருளும்படி செய்விக்கச் சங்கற்பங்கொண்டு அனேக

சேனைகளுடன் அழகிய மணவாளனை எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு செஞ்சியில் சிங்கபுரத்தில் ஒரு கோயில் கட்டிக்குளமும் வெட்டி அங்கே சிலகாலம் ஆராதனம் கண்டருளும்படி செய்வித்தான். அப்பொழுது கோயிலோ மிலேச்சர் கைவசத்திலிருந்தது.

அழகிய மணவாளன் முன்னிடமாம் கோயில் போய்ச்சேர்ந்தது.

அப்போது அழகிய மணவாளம் என்கிற கிராமத்தில் திருமணத்தூண் சிங்கப்பிரானென்கிற ஒரு காணியாளரிருந்தார். இவர் பெருமாளிடம் பக்தியுள்ளவர். முன் சங்கதிகளைக் கேட்டுணர்ந்து அவர் துருக்க அதிகாரியிடம் சென்று நம்மை நீங்கள் பிரதானியாக வைத்துக்கொண்டால் இந்த நாட்டிலுள்ள திரவியமனைத்தையும் சேர்த்துக்கொண்டுவந்து கொடுப்பேனென்று சொல்லவே அவ்வதிகாரியும் அதற்கிணங்கி அவரைப்பிரதானியாக வைத்துக்கொண்டார். துருக்கர் சேனையெல்லாம் காணியாளர் சுவாதீனமாயிற்று. சொத்துக்களையும் இவ்வுடன்படிக்கையின்படியே காணியாளர் சேகரித்துக்கொடுத்துக்கொண்டிருந்தார். துருக்கரின் தலைமையதிகாரியும் காணியாளர் மீது நம்பிக்கை வைத்தார். இது இவ்வாறிருக்கக்காணியாளர் செஞ்சி அரசனுக்கு ஒரு ரகசியமான கடிதம் எழுதி

யனுப்பினர். அதன் கருத்து யாதெனிலோ கோயி லுக்கு வருங்காலமிது வென்று குறிப்பிட்டிப்பதில் எழுதுவதானல்நானே உங்களுக்குச்சகாயமாயிருந்து கோட்டைவாசல்களைத்திறந்து வைத்திருந்து நீங்கள் எல்லோரும் உள்ளே தாராளமாய் அச்சமில்லாது பிர வேசிக்க உதவிபுரியச் சித்தமாயிருக்கின்றேனென்ப தேயாம்.

இக்கடிதத்திற்குச் செஞ்சி அரசன் உடனேபதி ல் அனுப்பிவிட்டு அதில்தாம் குறித்தனுப்பிய காலத்தி லேயே ஸ்ரீரங்கம்வந்து சேர்ந்தார். இத்தருணத்தில் துருக்க அதிகாரிகளுக்கெல்லாம் கண்ணனூரில் மத் தியபானம் செய்வித்து அவர்கள் மயக்கத்திலாழ்ந்து கிடக்கும்படி காணியாளர் தந்திரம் செய்திருந்தார். இவர்தன் சொந்த ஜனங்களை எல்லாம் கோவிலுக்குள் ளே வைத்துக்கொண்டு கோட்டைவாசல்களை எல்லாம் திறந்து வைத்திருந்தார். செஞ்சிஅரசன் சேனைகளுட ன் கோவிலுக்குள்ளே கோட்டைவாசல்கள் வழியாக வந்து சேர்ந்தார். உள்ளேயிருந்த மிலேச்சர்களை யெ ல்லாம் அவர் அடித்து வெளியே துரத்திவிட்டார். கோவில் முழுவதையும் சுவாதீனப்படுத்திக்கொண் டார். முன்கலைந்து வெளியேறிய வைணவர்களும் வரவ ழைக்கப்பட்டார்கள். கோயில் முழுவதும் சுத்திசெ ய்யப்பட்டதுமன்றி அலங்காரமும் செய்யப்பட்டது. கோயிலை இவ்வாறு முன்னிருந்தபடியே சிராக்கிலைத்

*

துவிட்டு அவ்வரசர்தாமேசென்று அழகிய மணவாளனை உபயநாச்சியாரோடுகோயிலுக்குள் எழுந்தருளப்பண்ணிக் கல்திரையை நீக்கி ஆஸ்தானத்தில் பெரியபெருமாளோடு சேர்த்து மஹாப்ரோக்ஷணம் செய்வித்து நித்தியத்திருவிழா விசேஷதிருவிழாக்களெல்லாம் முன்போல் நடைபெறும்படி செய்துவிட்டுத்தாமும்சிலநாள் ஸ்ரீரங்கஸ்தலவாஸம் நேரப்பெற்றுக்கோயிலரங்கனைப்பணிந்து விடைபெற்றுக்கொண்டு தம்முடைய ராச்சியம்போய்ச்சேர்ந்தார்.

நம்கதாநாயகர், அரங்கத்தில் நடந்த இவ்விருத்தாந்தங்களையெல்லாம் கேட்டறிந்து ஆனந்தபரவசராய் அழகியமணவாளனது திருக்கோலத்தையும் விபவத்தையும் முன்போற் கண்ணாரக் கண்டு களிக்க தம்பரிவாரத்தோடும் தம்படியையோடும் குமாரரோடும் சத்தியகாலத்திலிருந்து பிரயாணப்பட்டு வெகுசீக்கிரமாகவே கோயில் வந்து சேர்ந்தார். ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் முன்னிலையாகப்பெரிய பெருமாள் அழகியமணவாளன் இவர்களைத் தண்டன் ஸமர்ப்பித்துத் தம்முடைய தோத்திரப்பிரார்த்தனையின்படியே தம் மனோரதம் நிறைவேறியதென்று இதுவரையிலும் தாங்கண்டிராத ஸந்தோஷக்கடலிலாழ்ந்து களித்தார்.

அப்பொழுது கோயிலில் இருந்தபட்டரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி நம்கதாநாயகர் இரண்டு சுலோகங்களால் கோப்பணாரியர் விசேஷ கைங்கரியங்களை

ஸ்ரீரங்கத்தில் செய்து கிருதயுகதருமம் நிலைக்கச்செய்தாரென்று விளக்கியிருக்கின்றார். இக்கொப்பணாரியர் விஜயநகரம் அரசர்களின் கீழ்த் தலைமை பெற்று நாடாண்டவர்களில் ஒருவர். அவ்விரண்டு சுலோகங்களும் பட்டர் ஸேனை முதலியார் பிரகாரத்தில் சிலாசாஸனமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளின் பொருள்:—

"நீல நிறமான சிகரங்களோடு கூடிச்சனங்களுக்குப் பிரீதியை யுண்டாக்குகிற திருமலையிலிருந்து அழகிய மணவாளனை உடைய நாச்சிமாருடனும் எழுந்தருளப்பண்ணிச் செஞ்சிராஜ்ஜியத்தில் சிலநாள் ஆராதனம் செய்வித்துப்பிறகு கோயிலுக்கு வந்து வல்லாளர்களான துருக்கரைஜயித்துப் பெருமானை அவரது ஸ்வஸ்தானத்தில் எழுந்தருளப்பண்ணிக் கண்ணாடிபோல் நிர்மலமான புகழுடைந்த கொப்பணாரியர் விசேஷமான கைங்கரியங்களைச்செய்து ஸ்ரீரங்கத்தில் கிருதயுகம் பிறந்ததுபோல் செய்வித்தார்."

தேசிகர் பிறகு தமது வாழ்நாளுள்ளளவும் தினந்தோறும் அழகியமணவாளனுக்கு மங்களாசாஸனஞ்செய்துகொண்டு சுகமாக அரங்கத்தில் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தார்.

சிற்பியை ஜயித்தது.

ஒருநாள் சிற்பி யொருவன் தேசிகரிடம் வந்து நீங்கள் சிற்ப நூலிலும் வல்லவர் தாமோ என்னை ஜயிப்பீராகிலன்றோ உமது சருவதந்திர சுதந்திரரெனும் பிருதும் நிலைக்கும் என்று கர்வங்கொண்டு மொழியலானான். இவன் பிறரது தூண்டுதலினாலே வந்தவனேயொழியத் தானாகவந்தவனல்லன் பிறரதுமேன்மைகண்டு பொறாமை கொள்வது இழிசனர்களின்றன்மையாம். அவர்களுக்குச் சிற்பியும் இப்பொழுது உதவியாக வந்தான். தேசிகர் சிற்பியைப்பார்த்து நீ குறிப்பிடும் ஒரு விக்கிரகத்தை நாம் செய்து தருகிறோம் அதற்கேற்ற பீடமொன்றுண்டாக்கி அதில் அவ்விக்கிரகத்தை நீ இணக்கித் தரவேண்டுமென்று சொன்னார். அதற்கவன் உங்களுடைய வடிவமமைந்த விக்கிரகத்தையே செய்துகொடுத்தால் நான் பீடஞ்செய்து இணக்கித் தருகிறேனென்றான். தமதுவடிவை எவ்விதமாக அமைப்பதென்று சிந்தித்தபோது ஆவேசமுகத்தாலிவரைப் பார்த்து இடதுகையில் ஸ்ரீகோசமும் வலதுகையில் ஞானமுத்திரையுமாக இருந்துகாலக்ஷேபம் ஸாதிக்கிற அவஸரமுள்ளதாகச் செய்யுமென்று ஸ்ரீரங்கநாதர் நியமித்தார். அப்படியே தேசிகர் விக்கிரகஞ்செய்து கொடுத்தார். அவ்வடிவத்தில் கண்பார்வை

சரியாகவில்லையென்று அதைச்சரிப்படுத்தச்சிற்பி விக்கிரகத்தின் கன்னத்தில்ஆயுதத்தால் கொஞ்சம் திருத்தினான் உடனே எதிரிலிருந்த தேசிகர் கன்னத்தில் கொஞ்சம் இரத்தம் கசிந்தது. அங்கிருந்தோர்கண்டுவிக்கிரகம்சரியாக அமைந்துளது அதில் தேசிகரும் ஆவேசித்துவிட்டார். பீடத்தின்பிசகாலேயே கண்பார்வை ஒழுங்காக அமையவில்லையென்று அங்குள்ளார்கூறவே தேசிகர் உடனே பீடத்தைவாங்கிச்சரிசெய்து அதிலே தம்விக்கிரகத்தை இணக்கிச்சீராக்கினார். சிற்பி பிறகு தலைவணங்கி பிழைபொறுத் தருளும்படி தேசிகரைக் கேட்டுக்கொண்டு விலகிப்போனான். இந்த விக்கிரகத்தையும் தாம்செய்தருளிய சிற்பார்த்தஸாரமென்னும் சிறுநூலையும்தமது குமாரரிடம் தேசிகர் ஒப்புவித்தார்.

தேசிகரும் முற்ற மூத்துச்சரமதசையை எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்.

தாவி வையங் கொண்ட தடந்தா மரைகட்கே
கூவிக் கொள்ளுங் கால மின்னுங் குறுகாதோ.

என்று நம்மாழ்வாரும் "கதா" "கதா" வென்று ஆளவந்தார் பாஷியகாரர் முதலியோரும் தன்னுடைச் சோதியில் பரிபூர்ணானுபவ கைங்கர்யத்தில் ஆசை கொண்டிருந்தது போலவே இவரும் அதற்கு ஆசை கொண்டிருந்தார்.

இரகஸ்யத்ரயஸாரம் அருளிச்செய்தது.

மூன்று மந்திரங்கள் வைஷ்ணவர்களுக்குக் கண்கள் போன்றன. அவைகளின் கருத்தை ஸம்பிரதாயக் கிரமப்படி உபதேச முறையாகக் கிரஹணஞ் செய்து அதன் படியே நல்லொழுக்க நெறியில் வழுவாது நடை கொள்ளில் வீட்டின்பம் கிட்டுமென்பது திண்ணம். தேசிகர் இதற்கென்றே ஒரு நூல் செய்தார். இச்சிறந்த நூல் முப்பத்திரண்டு அதிகாரங்கள் கொண்டது. மேற்கோள்கள் இதிகாஸம், புராணம், கீதை, உபநிடதம் முதலிய பகவச்சாஸ்திரங்களிலிருந் தெடுக்கப் பட்டவைகளே. தமிழ் மறையாம் திவியப்பிரபந்தங்களிலிருந்தும் ஆதாரங்கள் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஸம்பிரதாயம் கிடாம்பி ஆச்சான் வழியாகக்கிடாம்பி அப்புள்ளாரிடம் தங்கி நந்தேசிகருக்கு வாய்த்திருப்பதால் இந்நூலில் ராமாநுஜஸித்தாந்த ஸாரம் நிரம்பியுள்ளதென்றுநாம் கூறவும் வேண்டுமோ. பிறவிப்பிணி போக்க இம்மூன்று மந்திரங்களின் ஸாரமுணர்ந்து நன்னடை கொள்ளல் வைஷ்ணவர்களுக்கு முக்கியமென்பதை நந்தேசிகர் ஓர் குறள் பாவில் அமிருதரஞ்சனியில் கூறியிருத்தல் காண்க.

குறள்.

மூன்றி லொருமூன்று மூவிரண்டு மூந்நான்கு
தோன்றத் தொலையுந் துயர்.

தமது நல்லொழுக்க நெறிக்கு ஆதாரமாயும் தமது ஸகல கலாவல்லபத்தின் சின்னமாயும் வேத உபநிடத இதிகாஸ திவ்யப்பிரபந்தங்களின் மர்மமாயுமுள்ள இவ்விணையில்லாத நூலைப்பிற்காலத்தவர்க்குப்பயன்படுமாறு செய்து அதைத்தமது குமாரருக்கும் பிரிய சிஷ்யரான பிரம தந்திர சுதந்திரஜீயருக்கும் மற்றுமுள்ளாருக்கும் நம்தேசிகர் வெளியிட்டருளினர். இதன்பெயர் ரகஸ்யத்ரய ஸாரம். வேறிரண்டு நூல்களையும் செய்து உபதேச முறைப்படி விளக்கியுள்ளார். அவைகளின் பெயர்கள்.

1. விரோதிபரிகாரம்.

* 2. ஸாரஸாரம்

(22) அதிகார ஸங்கிரகம் (ரகஸ்யத்ரயஸாரம்)

மூன்று மந்திரங்களும் வடசொற்றொடராயமைந்திருப்பினும் அவைகளின் ஸாரத்தைத் தமிழ்க்கவிகளாக ஸாரஸாரத்தில் விளக்கிக்காட்டித்தாமே அதற்கும் மணிப்பவள ரூபமாகப் பொருளை விள

* குறிப்பு:—(23) அமிர்தரஞ்சனி (24). அமிர்தாஸ்வாதினி. நந்தேசிகர் பாடிய பிரபந்தங்கள். 24 இப்தம் 5-போக இப்போ வழங்குவன 19.

க்கிக்காட்டி யுமிருக்கின்றமைக்கேற்ப ரகஸியத்திரய ஸாரமெனும் முக்கிய நூலுக்குந் தமிழ்ப்பாடல்களையே மூலமாக்கி அப்பாடல்களுக்கு அதிகாரஸங்கிரகம் எனப்பெயர் வைத்திருத்தல் காண்க. இதன் காரணம் யாதெனிலோ கூறுதும். பொய்கை முனி முதலிய ஆழ்வார்கள் மகிழ்ந்து பாடும்:—

“செய்ய தமிழ்மாலைகள் நாம் தெளிய ஓதித்தெளியாத மறை நிலங்கள் தெளிகின்றோமே” என்று முதல்முதலில் குருபரம்பரைப்பாட்டை வைத்திருப்பதால் தமிழ்மறை அதற்குக் காரணமாகிய வடமொழி வேதத்தைக் காட்டிலும் சிறந்த தென்பதாதலாலும் தமிழ் நாட்டிலுள்ள நம்மவர்க்கு இக்கலிநாளில் கரைந்துருகிப் பாடிக் களிக்கத் தமிழ்ப்பாக்கள், பொருள் இனிது விளங்குஞ்சீரால் முதன்மையாய் நிற்கிறதாதலாலும் தமிழ்ப்பாக்களையே முதன்மையாக்கி மணிப்பவள ரூபமாய் அப்பாக்களுக்குத்தாம் செய்துள்ள விரிவுரையையும் வடமொழிச் சுலோகங்களையும் இரண்டாம் படியாகவும் வைத்துள்ளார் நந்தேசிகர். இதனால் வடமொழி வேதத்தையும் வடமொழிரூபமான மந்திரங்களையும் இழித்துக் கூறியதாகயாரும் எண்ணக்கூடாது. பெண்ணினத்தாரையும் சூத்திரரையும் விலக்காது எல்லார்க்கும் ஞானஸம்பாதன வகையால் பிறிதோரிடத்துங் காணப்பெறாத சிறப்பு தமிழுக்குண்டென்று காட்டப்பட்டது. சிலர்

"வேதம் தமிழ் செய்த மாறன் சடகோபன்" என்பதுண்டாதலால், வடமொழிச் சுலோகங்களை இச்சிறந்த நூலுக்கு மூலமாகத் தடையில்லையென்பர். இவ்வாதம் ஆழ்வாரின் தமிழ் வேதம் சகல வேதஸாரமாயும் சகல புராண உபநிடத இதிகாஸங்களின் ஸாரமாயும் இருப்பதால் முதன்மை பெற்றதாகின்றதென்று தேசிகர் தாமே கூறிய வாக்கிற்கு மாறுபடுதல் காண்க. இம்முதன்மையைப் பாஷாகீதி என்றாரம்பமாகும் வடமொழிச் சுலோகத்தால் தேசிகர் விளக்கியிருப்பதனுலே இந்நயம் வடமொழி வல்லாரின் பொருட்டே கட்டியிருத்தல் புலப்படுகின்றது. வைணவர்களுக்கு உபய வேதாந்தம் கூறப்பட்டிருப்பதால் ஒரு காலத்திலது கண்ணாயிருந்தது மற்றொரு காலத்து இடது கண்போல் நின்று பயன்படுவதுமுண்டு. இந்த நியாயம் வைஷ்ணவப் பிராமணர்கள் விஷயத்தில் மட்டும் நடைபெறுகின்றது. சைவப் பிராமணர்களோ தமிழ் வேதத்தை வடமொழியோடொக்கப் பாராயணஞ் செய்வதில்லை. வேதப்பயனைக் கைக்கொள்ளும் விஷயத்தில் வைணவப்பிராமணர்கள் சைவர்களை விடத் தாராளமுள்ளவர்களாகின்றார்கள். அதாவது தமிழ் மறையினுலும் ஞானமுண்டாகி முத்திபதம் பெறுதல் கூடுமென்பதே " அறியக்கற்று வல்லார் வைணவர் ஆழ்கடல் ஞாலத்துள்ளே " என்பது திருக்குறுங்குடி விஷயமாய் நம்மாழ்வார் பாடியதனாற் காட்டப்பட்டு. இதுவும் தமிழ் மறையின் சிறப்பை விளக்குகின்றது.

கலா வல்லபம் அல்லது கல்வித்திறம்.

நம் கதா நாயகரின் கல்வித்திறம் பலபடித்தா
மென்பது இதுவரை கூறிய சரிதத்தால் வெளியாகி
ன்றது. தருக்கம், வியாகரணம், பூர்வ உத்தர வே
தாந்தம், வேதம், வேதாங்கம், வேத உபாங்கம் முத
லிய வித்தியாஸ்தானங்கள் பதினெட்டிலும் தேர்ந்த
மையன்றி அவைகளனைத்திலும் மேற்றாய்க் கிடைத்தற்
கரிய சாந்தம் ஸமயாசிரியரளிக்க தனி நிலையும் வாய்
ந்தவர். அச்சமயாசிரியரின் சிறப்பு யாதெனில் எட்
டுமிரண்டும் அறிவித்து எட்டவொண்ணாப்பதம் பெறு
வித்ததேயாம். எட்டிரண்டெனவது தூலத்தில் அட்
டாக்கரமும் துவாதசாக்கரமுமாம். சூக்குமத்தில்,
அகாரம், உகாரம், ம், இம்மூன்றினாலாகும் ஓங்காரமாம்
பிரணவம். இப்பிரணவப்பொருள், வேதங்களுக்கும்
மேலாய்க்காரண குருவினால் தொட்டுக் காட்டினலன்
றிப் பகுத்தறியப்படாத பெரிய பிரமவித்தையென்று
பெரியோர் விளக்கியுள்ளார். சகல வேதஸாரமாய்
ஸகல கலைகளுக்கும் வித்தாய் விளங்கும் அறிவோ
பிரணவப்பொருளாம். இதனையறிந்தாரிடம் எல்லாவகை
க்கல்வியும் உண்டாம். இக்கல்வி, மானிடமுயற்சியால்
சேருவதன்று. வித்திலாத சம்பிரதாயம் மேலுமில்லை
கீழுமில்லையென்பது பெரியோர்களின் மார்க்கமாகை
யால் ஒருவர் பிறக்கும்போதே இச் சத்தோடு பிறந்தி

ருத்தல்வேண்டும். அச்சத்தால் இவர் திறந்து திரு வேங்கடமுடையாரின் சங்கற்பவழியாய் நாதமுதிக்கும் கண்டையெனும் வியாஜத்தால் சேர்ந்தன்றோ! நாதம் சோதி இவைகளின் வழியாய் மெய்யறிவு உதிப்பதற்கு இதுவும் ஒரு சங்கேதமாம். யோகஸித்தி பெற்றோர் முதலில் தசநாதங்களைத் தம்முள் காண்பரன்றோ "கனகதாரை" அளித்தமையால் யோகஸித்தியும், சங்கபாலனைக் கருடனால் மறைந்தருளி, மறுபடியும் பாம்பாட்டிக்கு வருவித்துக்கொடுத்தமையால் மந்திர வித்தியும், சிற்பியின் கர்வபங்கத்தால் சிற்பநூலுணர்ச்சியும் நந்தேசிகரிடம் வாய்ந்தமை மலையிலக்கேயாமன்றோ.

இலக்கண இலக்கிய அலங்கார நியாய சம்பந்தமாய்ப் பல பாஷைகளிலும் இம்மகானுக்கு வல்லமையுண்டென்பதைக் கூறுதலும் வேண்டுமோ! கூறுதேயமையுமாயினும் சுருக்கமாய் இவர்க்குத் தமிழ் வடமொழி பிராகிருதமிவைகளிலுள்ள இணையில்லாத வல்லமையைச் சிறிது கூறுவாம். இவர் தமிழ்த்திறம் ஏனையோரது திறம்போலாது வேதாந்த உண்மையையும் நல்லொழுக்கத்தின் ஸாரமாம் தத்துவ போதனையையும் பிரதானமாய்க்கொண்டு விளங்குவதொன்றாம். தமிழில் பாரகாவியங்களிலும் சிறு காவியங்களிலும் பல நாட் பழகினோர்க்கும் எளிதில் பொருள்படுத்தரிய இயலாத பலபாக்கள் கொண்ட இவரது தமிழ்ப்

பிரபந்தம் பெருந்தொகையாக ஆராய்ச்சிக்கிலக்காகாது விலகிநிற்கின்றது. பாரத ராமாயண பாகவதங்களின் மர்மமாகிய உட்கருத்துக்களோடு வேத உபநிடத புராண ஆகமஸாரமாயுமிருப்பதினால் தான் இவரது நூலின் சிறப்பு விசேஷமுள்ளதாகின்றது. இவர் செய்த தமிழ்ப்பிரபந்தமோ, வடமொழி வேதாந்த நூல்களில் பலநாள் பழகியிருப்பவருக்கும் இனிது விளங்காத பல உண்மைகள் பொதிந்த ஒரு பூங்கொத்துப் போன்றதாம். இத்தமிழ்ப் பிரபந்தம், ஞானவந்தி தமிழ்நாட்டிலினிது விளங்கவே அமைந்துளது. அந்தணருள்ளும் பலர்க்கும் இத்தமிழ்நூலின் மேன்மையும் பயனும் புலப்படாதென்றால் ஏனையோர் திறத்து நாம் கூறவாவேனோ.

நித்தவிசாரணை வழியால் மெய்யறிவு (பிரம்மஞானம்) உதித்துப் பிறப் பொழுக்கத்தைறுத்து தன்னைடைகொண்டு குருவருளால் ஒவ்வொருபடியடைந்தவரின் நிலை, உலகவழியில் வேறன்றி ஆசாபாசத்தாற் பிணிப்புண்டவரின் நிலைக்கு மாறாய் விசித்திரமாயிருக்குமென்பதற்கு நம் கதாநாயகரே சான்றாதல் காண்க. இவர் திருவாய் மலர்ந்து உலகோர்க்களித்த தமிழ்ப்பாடல்களில் பெரும்பான்மையாய்ச் சித்தாந்த வேதாந்த பரிபாஷைகளும் உண்மைகளும் மலிந்திருப்பதால் அவ்வகைப்பாக்களை இங்கே ஒழித்து விட்டுத் தமிழ்ப்பாஷா வல்லபமுள்ளார் பார்த்துச் சொற்சுவை பொ

ருட்சுவை மலிந்தவைகளென்று போற்றத் தக்க சில பாடல்களை மட்டும் மாதிரிக்காக நாம் இங்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றோம். இலளிதமான செய்யுள் நடையில் நோக்கமுள்ளார் இச்சரித்திரத்தின் 9-வது பக்கத்திலுள்ள (திண்மணிகள் + மகிழ்ந்திட்டானே) என்கிற செய்யுளையும் 21-ம் பக்கத்தில் (கண்ணனடி + வெற்பே) என்கிற பாட்டையும் 51-ம் பக்கத்தில் (ஆராதவருள் + கோயில்தானே) என்கிற கவியையும் முதல் முதலில் படித்துணர்ந்து கொள்க. இசையிலும் சொற்கட்டிலுஞ் சந்த நயத்திலும் நோக்கமுள்ளார் பின்வரும் கவிகளைப் பார்த்துத்தெரிந்துகொள்க.

அத்திகிரிமான்மியம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரியச் சந்த விருத்தம்.

உத்தம வயர்த்தல மமைத்ததொ ரெழிற்றனு
உயர்த்த கணையால்
அத்திர வரக்கன்முடி பத்துமொரு கொத்தென
உதிர்த்த திறலோன் [று
மத்துறு மிகுத்ததயிர் மொய்த்தவெணெய் வைத்தது
மத்த னிடமாம்
அத்திகிரி பத்தர்வினை தொத்தற வறுக்குமணி
அத்தி கிரியே. (9)

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலாசிரியச் சந்த விருத்தம்.

அன்னவடி வாளசையு மன்னநடை யாளுடைய
மன்னவர சேறிவருவா
ளத்தனய னத்தனய னுத்திதனை யத்திறெதா
வுத்தி புரியாள்
நன்னடை விடா நடரி தென்னநட வாகவியள்
நன்னுருட ஷேதபிரிவா
ணற்பதிக ணற்பதிகள் கற்புரள வற்புக
மருக்க தியிறைல்
கன்னடைவி டாவிடமி னன்னதிசி றுவிகட
மன்னுகிரி கூடரிடியக்
கட்டவிடை யிற்றுவிற முற்றாவிபுரி பற்றடைய
விட்ட ருதற
அன்னநய சிரயணி தென்னெகா விறாவமரர்
மன்னுபதி யேறிமகிழ
வச்சுத னணைத்தனுவி லத்திசை வரத்தகைய
வற்ற னுகினாள். (12)

பதினான்கு சீராசிரியச்சந்த விருத்தம்.

பெடையி ரண்டையொ ரனம டைந்தபி
ரிந்தி டாவகை பேசலாம்
பெருகு மருவிக ளருகு மருவிய
பெரிய மணிவரை பயிலலாம்
பிடியி ரண்டொடுகளப மொன்று
பிணைந்த போருபோ ...ாம்

பிரிவி லொளியொடு நிழலு மருகுற
மிரவி யிலகுதல் பரவலாம்
கொடியி ரண்டொடு விடபி யொன்றாகு
விர்ந்த வாறுகு லாவலாங்
குறைவில் சுருதியு நினைவு மிலகிய
தரும வருநிலை யென்னலாம்
அடியி ரண்டையு மடையு மன்ப
ரறிந்த பேரரு ளாளரு
ரனாகு மலர்மக ளவனி மகளொடு
கரடி கிரிநிலை கவர்தலே (21)

குறிப்பு:—ஒளி=சுவர்ச்சலாதேவி
நிழல்=சாயாதேவி
விடபி=மரம்
கரடிகிரி=யானைமலை. அத்திகிரி.

தோத்திரப்பாக்களில் நாட்டமுள்ளார் பின்வரு மிரண்டு பாக்களைப்பார்த்துத் தெளிவாராக

அதிகாரசங்கிரகம்.

பதினறு சீராசிரிய வண்ணவிருத்தம்.

உறுசகட முடையவொரு காலுற் றுணர்ந்தன
உடன்மருத முடையவொரு போதிற் றவழ்ந்தன
உறிதடவு மளவிலுர லூடுற்று நின்றன
உறுநெறியோர் தருமன்விடு தூதுக் குகந்தன
மறுநெறியா முரியவிரு தாமங் கலந்தன

மலர்மகள்கை வருடமலர் போதிற் சிவந்தன
மறுபிறவி யறுமுனிவர் மாலுக் கிசைந்தன
மனுமுறையில் வருவதொர் விமானத் துறைந்தன
அறமுடைய விசயனமர் தேரிற் றிகழ்ந்தன
அடலுரக படமடிய வாடிக் கடிந்தன
அறுசமய மறிவரிய தானத் தமர்ந்தன
அணிகுருகை நகர்முனிவர் நாவுக் கமைந்தன
வெறியுடைய துளவமலர் வீறுக் கணிந்தன
விழுகரியொர் குமரனென வோடிச் சிறந்தன
விறலசுரர் படையுடைய வீயத் தொடர்ந்தன
விடலரிய பெரியபெரு மாள்மெய்ப்ப தங்களே (15)

நவரத்நமாலை.

பதினறு சீர்க்கழி நெடிலாசிரியச்சந்த விருத்தம்.

ஒருமதி யன்ப ருளங்க வர்ந்தன
உலக மடங்க வளர்ந்த ளந்தன
ஒருசடை யொன்றிய கங்கை தந்தன
உரக படங்க ளரங்கு கொண்டன
தரும முயர்ந்த திதென்ன நின்றன
தரும னிரந்த திசைந்து சென்றன
சகட முடைந்து கலங்க வென்றன
தமர்க ளருந்து மருந்தி தென்பன
திருமகள் செய்ய கரங்க ளொன்றின
திகழ்துள வுந்து மணங்க மழ்ந்தன
செழுமணி கொண்ட சிலம்பி லங்கின

சிலைதனி லன்றோ ரணாங்க ளிழந்தன
அருமறை யந்த மமர்ந்த பண்பின
அயன்முடி தன்னி லமர்ந்து யர்ந்தன
அருடர வெண்ணி யயிர்த்தை வந்தன
அடியவர் மெய்யர் மலர்ப்ப தங்களே. (1)

பொருட்செறிவும் தெளிவுமுள்ள சொன்னடையிற்பிரியமுள்ளார் பின்வருமிரண்டு பாடல்களைப்பார்த்துணர்க.

அத்திகிரிமான்மியம்.

எண்சீராசிரிய விருத்தம்.

வேரொப்பார் விண்முதலாங் காவுக் கெல்லாம்
விழியொப்பார் வேதமெனுங் கண்ட னக்குக்
காரொப்பார் கருணைமழை பொழிந்தி டுங்கால்
கடலொப்பார் கண்டிடினுங் காணுக் கூற்றால்
நீரொப்பார் நிலமனைக்குந் தன்மை தன்னி
னிலமொப்பார் நெடும்பிழைகள் பொறுக்கு நேரால்
ஆரொப்பா ரிவர்குணங்க ளனைத்துங் கண்டால்
அருளாளர் தாமெனினுந் தமக்கொப் பாரே. (22)

பரமபதஸோபானம்.

எண்சீராசிரிய விருத்தம்.

அடலாக முண்டிருந்த வருக்கன் போல
அழுக்கடைந்த முழுவியாற் றரளப் போலக்

கடலொழுகிக் கரைசேர்ந்த கலமே போலக்
காட்டுத்தீக் கலந்தொழிந்த களிறே போல
மடல்கவரு மயல்கழிந்த மாதர் போல
வன்சிறைபோய் மன்னர்பதம் பெற்றார் போல
உடல்முதலா வுயிர்மறைக்கு மாயை நீங்கி
யுயர்ந்தபத மேவியுனைக் கொண்டிறேமே. (19)

மும்மணிக்கோர்வை.

நிலமண்டில ஆசிரியப்பா.

பயின்மதி நீயே பயன்மதி தருதலின்
வெளியும் நீயே வெளியுற நிற்றலின்
தாயு நீயே சாயைதந் தாக்கலின்
தந்தையு நீயே முந்திநின் றளித்தலின்
உறவு நீயே துறவா தொழிதலின்
உற்றது நீயே சிறுமின்ப மின்மையின்
ஆறு நீயே ஆற்றாக் கருடலின்
அறமும் நீயே மறுநிலை மாய்தலின்
துணைவனு நீயே யிணையில்லை யாதலின்
ஐயனு நீயே செய்யா ருறைதலின்
காரண நீயே காரண ருதலின்
கற்பக நீயே கற்பகந் தருதலின்
இறைவனு நீயே குறைவொன் றிலாமையின்
இன்பமு நீயே துன்பந் துடைத்தலின்
யானும் நீயே என்னு ருறைதலின்

எனது நீயே யுனதன்றி யின்மையின்
நல்லாய் நீயே பொல்லாங் கிலாமையின்
வல்லாய் நீயே மையமுண் டெழிற்றலின்
எங்கணு மாகு மெய்ம்மையின் யாப்பே
அங்ஙனே பொக்க வறிவ தாரணையே.

இவ்வரிய கவிதையில் அத்துவித வுண்மை விளக்கப்பட்டிருத்தல் காண்க.

இதுகாறும் எடுத்துக்காட்டிய மாதிரிப் பாக்களைக்கொண்டே நம் கதா நாயகருக்குத் தமிழிலும் கவி பாடுந்திறம் இயற்கையாகவே யமைந்திருத்தல் காண்க.

காலமெனுங் கள்வன் கைப்பட்டு மறைந்தவை போக இக்காலத்து நமக்கு வாய்த்துள்ள தமிழ்ப்பாடல்களின் தொகை நான்கு நூறேயாம். அவைகள் பத்தொன்பது பிரபந்தங்களிலுள்ளன. ஐந்து பிரபந்தங்களின் ஐம்பது பாடல்கள் கால கதியால் மறைந்தன.

வைணவர்களின் மனம் பக்குவமாகி நல்லொழுக்க நெறி மேலுருன்ற, நம் கதாநாயகர், நியாய சோதனையாலும் போதனைத்திறத்தாலும், தமக்கோர் தனிவழியாய்த் தொட்டுக்காட்டிய வுண்மை யுபாயத்தாலும் வடமொழி, தமிழ், பிராகிருதம், மணிப்பிரவாள ரூபமாகப் பல நூல்கள் செய்து வைத்துப் பிற்காலத்து

வர்க்குப்பேருபகாரஞ்செய்திருப்பினும், மெய்யறிவுதித்து அது குலையாது அனுபவத்தில் நாள்தோறும் நிலைபெறுவதற்கு இன்றியமையாத பரம கோப்பியமான ருக்ரமத்தைத் தமது நூல்களில் இவர் தெரிவித்தாரில்லை. இதன் காரணம் பிரமவித்தை எவ்வித்தையிலும் மேலானதாதலின் அதனைக் காரண குரு மூலமாகவே ரகசியமாகக் கைக்கொள்ள வேண்டுமென்பதேயாம்.

இவர் தாமே திருமந்திரச்சுருக்கின் தலைக்கட்டுப்பாட்டிலே

"கண்டவர் விள்ளார் விள்ளக்
கருதுவார் காண்கிலாரே".

என்று கட்டியிருத்தல் காண்க. தாம் செய்த நூல்களெல்லாம் வழிகாட்டிகளாய் ஒருவரைக் காரண குருவிடம் சேர்ப்பிக்குமென்பதே நம் கதாநாயகரினுட்கருத்தெனக்கொள்க. நம் கதாநாயகர் தமிழ்ப்பாடல்கள் ரூபமாம் பல பிரபந்தங்களுக்கும் மணிப்பவள ரூபமாய் விரிவுரை செய்திருப்ப தென்னெனிலோ, வடமொழிப்பாங்கு கலி நாளில் அதோகதியடைந்து வருவதாலும், தமிழ்ப் பாடல்களாயிருந்தால் தமிழ்நாட்டிலுள்ளார்க்கு அவைகளின் பொருளினிது விளங்குமாதலாலும் ஆழ்வார் பிரபந்தங்கட்கு வடமொழி வேதங்களும், உபநிடதங்களும், பாஞ்சராத்திரமும், காரணமாதலாலும், உபயவேதாந்த மார்க்கம் வைணவர்களுக்

கேற்பட்டிருப்பதாலும் வடமொழியை முற்றுங் கூறாக் காது இருமொழித்திறமாம் மணிப்பவளவுரைசெய்துள்ளார்.

இவ்வாறு சமய நூல்கள் பலர்க்கும் இனிது விளங்க மணிப்பவளநடை முன்னாளில் கச்சிநகரில் நடைபெற்றிருந்தது. அது ஜைனர்களால் ஏற்பட்டிருந்தது. காலநிலை கருதித் தமிழ்நாட்டில் அவ்வகை நடைபெரும் பயனளிப்பதாக அவர்களும் நம்மவரும் எண்ணினார்கள். சமயக்கோட்பாடுகள் வேறுபடினும் போதனைக்குரியதாய் இவ்வகை நடை தென்னாட்டிலுள்ளாரைச் சீராக்க உரியதாமென்பது எச்சமயத்தார்க்கும் உடன்பாடாம். நம் கதாநாயகரும் அந் நயங் கருதியே மணிப் பவளநடையைக் கைக்கொண்டுள்ளார்.

மணிப்பவள வுரையேற்ற தமிழ்ப் பிரபந்தங்கள் ஆறு. அவையாவன :—

1.	அமிர்தரஞ்சனி ரகசியம் பாடல்கள்.		(39)
2.	அமிர்தாஸ்வாதினி ரகசியம்	ஷை	(37)
3.	அதிகாரஸங்கிரகம் (ரகஸ்யத்திரயஸாரம்)		(56)
4.	பரமபத ஸோபானம்	பாடல்	(21)
5.	பரமதபங்கம்	ஷை	(54)
6.	அத்திகிரிமான்மியம்	ஷை	(29)

ஆக பாடல்கள் (236)

ஏழுவை பாடம்.

7. அடைக்கலப்பத்து பாடல் (11)
8. அர்த்த பஞ்சகம் ஷை (11)
9. ஸ்ரீ வைஷ்ணவ தினசரி ஷை (10)
10. திருச்சின்னமாலை ஷை (11)
11. பன்னிரு நாமம் ஷை (13)
12. திருமந்திரச்சுருக்கு ஷை (10)
13. த்வயச்சுருக்கு ஷை (12)
14. சரமச்லோகச்சுருக்கு ஷை (11)

ஆக மொத்தம் (89)

---

15 கீதார்த்த ஸங்கிரஹம் பாடல் (21)

இது ஆளவந்தார் வடமொழியில் செய்தருளின ௩௨ ச்லோகங்களின் மொழிபெயர்ப்பாம்.

16. மும்மணிக்கோவை பாடல் (10)
17. நவரத்தினமாலை பாடல் (10)
18. ஆஹார நியமம் பாடல் (21)

இது பல ஸ்ம்ருதிகளின் ஸாரமாய், ஸாத்விக, ராஜஸ, தாமஸ, உணவுகளை உணர்த்துகின்றது. ஸத்துவ உணவுகளால் ஸத்துவம் மேலோங்கி மூர்த்தியின் தியானம் திடப்படுமென்பது உபநிடதங் கூறுமுண்மையாதலாலிது முக்கிய பிரபந்தமாதல் காண்க.

19. பிரபந்தஸாரம் பாடல் (18)

இது ஆழ்வார்களவதரித்த நாளுநேர் மாதங்களையும் பாடற்றொகையையும் விளக்குகின்றது.

ஆ (80)

ஆக மொத்தம் பாடல்கள் 236+89+80= (405)

நம் கதா நாயகர் வடமொழியிலும் நூற்றிற்கு அதிகமாக நூல்கள் செய்துள்ளார். அவைகளில் முக்கியமானவைகளை மட்டும் இங்குக் காட்டுகின்றோம். இவரது பாஷாநடை வடமொழியில், லளிதமாயும் கடினமாயும் காணப்படுகின்றது. கருத்தின் நுட்பத்திலும் இலக்கணப்போக்கிலும் குறைபாடின்றி விளங்குவது. ஹம்ஸஸந்தேசம் கோபாலவிம்சதி, யதிராஜஸப்ததி வரதராஜபஞ்சாசத், பாதுகாஸஹஸ்ரம் முதலியன லளிதமானவை. தத்வமுக்தாகலாபம், ஸர்வார்த்தஸித்தி, நியாயபரிசுத்தி, நியாயஸித்தாஞ்சனம், அதிகரணஸாராவளி, சுபாஷிதநீவி சங்கல்பஸூர்யோதயம் முதலியன கடினநடையுள்ளன. உத்தமமான ஜாதிக்குதிரையின் கதி அதன் மேலேறி அதனை நடாத்துவோர்களுக்கு மட்டும் நன்கு விளங்குவதுபோல நம் கதா நாயகரின் பாஷை நடை, கல்வியறிவில் மேலான நூல்களைக் கற்றுணர்ந்தவர்களுக்குத் தான் விளங்கும் ஏனையோர்களுக்கு விளங்காது.

கீதைக்கு ஸ்ரீராமானுஜர் செய்த பாஷ்யத்திற்கு விவரணமாக நம்தேசிகர் செய்துள்ள உரைதான் தாற்

பரியசந்திரிகை. பிரபோத சந்திரோதயத்திற்கு மறுப்பாகச் செய்த நாடகம் சங்கற்பசூரியோதயம். அதிகரணஸாராவளி என்பது ஸ்ரீராமானுஜ பாஷ்யத்தின் அதிகரணங்களின் பொருளை இனிது விளக்கும் பெருநூல். நியாய ஸித்தாஞ்சனமென்பது நியாயநெறியின் சோதனைகள் நிரம்பியது. சகல கலா வல்லபத்தை யுணர்த்துவது, தத்துவமுக்தாகலாபம்.

ஈதன்றித் தேசிகர் ஈசாவாஸ்யம் எனும் உபநிடதத்திற்கு ஓர் பாஷ்யமும் செய்துள்ளார். திருப்பாணாழ்வார் பாடிய பிரபந்தமாம் "அமலனாதிப்பிரான்" பாடல்கள் பத்திற்கும் ஓர் சிறந்த மணிப்பவளவுரை செய்துள்ளார். அதன் பெயர் முனிவாகன போகம். பரமதபங்கத்திற்கு இவர் செய்துள்ள மணிப்பவளவுரை நியாயசோதனை வழியில் சிறந்ததாம். நமது நாட்டில் நடைபெற்ற பல சமயங்களின் ஸாரத்தை யறிந்து அவைகளிலடங்கிய நியாயங்களை நன்காராய்ந்து தமது விசிஷ்டாத்துவித சமயத்திலடங்கிய நியாய நெறிகளோடு சீர்தூக்கித் தமது கொள்கையை இந்நூலில் நிலைநிறுத்தியுள்ளார். இவர் பிராகிருதத்தில் செய்துள்ளது அச்சுதசதகம். சங்கற்பசூரியோதய நாடகத்துள்ளும் பிராகிருதம் சில இடங்களில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஆளவந்தார் தோத்திரத்திற்கு இவர் வடமொழியிற் சிறந்த பாஷ்யமொன்று செய்துள்ளார். இதனை நம்மவர் ஸ்ரீராமானுஜர் நெறியினுள்ளார்க்குக் குட்டிபாஷ்யம் என்பர். காசிகயத்தின்

கண்ணும் மேற்கு நாடுகளிலும் நம் கதா நாயகரின் நூல்கள் இப்பொழுதுதான் நாகர எழுத்திலச்சாகிப் பரவுகின்றன. பெரு நூல்களனைத்தும் தமிழ் நாட்டில் தொண்டமண்டல வாஸிகளுக்குமட்டும் கிடைப்பவைகளேயாம். அந்தர் ஜோதிக்கும் பாஷ்யம செய்துள்ளார்.

கலையில் வல்லவர்களல்லவா கலாவல்லபர்களின் நூல்களைப் பார்த்துக் களித்தற்குரியார். நம்போலியர் தூல விசாரணையுள்ளவர்களேயாம். ஆன்றோர் மூலமாய் நாம் கேட்டறிதலே மேலாம். அப்பைய தீக்ஷிதர், வேதத்திற்கு பாஷ்யம் செய்த மாதவாசாரியர், முதலினோர்களாற் போற்றப்படும் மகானின் கலாவல்லபம் சிறப்புடையதொன்றேயாம். பாதுகாசஹஸ்ரமென்பது ஸ்ரீரங்க நாதனது பாதுகை விஷயமாய் ஸ்தோத்திர ரூபமாகச் செய்யப்பெற்ற ஆயிரம் சுலோகம் கொண்ட ஒரு நூல். இந்த நூலைப்பரிசோதித்த மேல், சாண்கட்டையில் ஆயிரம் துளை துளைத்த பிள்ளையே பிள்ளை மற்றையோர் எல்லாம் அணிப்பிள்ளை தென்னம்பிள்ளைகளேயாம் என்று அப்பைய தீக்ஷிதர் நூலாசாரியரைப் புகழ்ந்துள்ளாரென்பது கர்ண பரம்பரையாய்நாம் கேட்டுணர்ந்த உண்மை. இத்தீக்ஷிதரவர்கள் தேசிகர் காலத்தில் இருந்தவரல்லர். பிற்காலத்தில் தேசிகர் நூல்கட்குரை செய்த மகான்.

காலக்குறிப்பும் வேறு குறிப்பும் முடிவுரையும்.

நம் கதாநாயகரின் ஜனனகாலத்தை நாம் முன்பே விளக்கியிருக்கின்றோம். இவரோடு கச்சி நகரில் கல்விகற்றவரும் பிறகு வேத பாஷ்யம் செய்தவருமாகிய வித்யாரண்ணியர் தேசிகர் காலத்தவர். அவரைத் தேசிகர் பிறகு சந்தித்ததைக் குறித்தும் அவரோடு கடிதப்போக்கு வரத்துண்டான காரணத்தை குறித்தும் இச்சரித்திரத்தில் காட்டியுள்ளோம். வித்யாரண்ணியரும் நெடுங்காலம் இம்மண்ணுலகில் பேரிசையுடன் வாழ்ந்துவந்ததாக விளங்குகின்றது. முன்னாளில் விஜயநகர இராச்சியம் கிருஷ்ணாநதி தொடங்கித் தெற்கில் கன்னியாகுமரி வரை வியாபித்திருந்ததாகக் காணப்படுகின்றது. வித்யாரண்ணியர் வடமொழியிலே சகல சாஸ்திரங்களிலும் வல்லவராய்ப் பல நூல்கள் செய்து விளங்கிய பிரசித்தபண்டிதர். பராசரமாதவீயம் செய்தவரிவரே. இவர் விஜய நகரத்தரசனாய்ப் பிரஸித்தி பெற்ற புக்கணன் என்பவனிடம் மந்திரியாக இருந்தவர். 1-வது அரிகரராய அரசன் காலத்திலிருந்தவர். அவ்வரசன் நாளது கி. பி. 1908-ம் வருஷத்திற்குச்சுமார் ஐந்நூற்று இருபத்து நான்கு வருஷங்களுக்கு முன்னே அரசாண்டவன். புக்கணன் முதலில் காட்டிற் பசுக்களை மேய்த்துக்கொண்டிருந்தான். அக்காலத்தில் வனத்தில் தவம்புரிந்துகொண்டிருந்த வித்யார

ணியருக்கு அவன் பாலனித்துக்கொண்டிருந்தான். அச்சார்யாவிருவரும் நண்பு பூண்டொழுகலானார். கலைமகளுந்திருமகளும் புக்கணான் கனவிற்றோன்றி வித்யாரணியருக்கு அவர் கோறியது இப்பிறவியில் நிறைவேறாதென்று கூறவே இதைக்கேள்வியுற்ற வித்யாரணியர் மனஞ்சலிப்புற்றுத் துறவு பூண்டனர். பிறகுபுக்கணான் நல்வினைப்பயனால் அரசனானமேல் அவனிடம் முன்பழக்கமே பற்றாசாக மந்திரி யாயினார். நம் கதாநாயகரின் ஜனனம் ஹூ கி. பி. 1268-மாதம் செப்டம்பர் (விபவ ஷூ கன்னி) 14-வது நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் கி. பி. 1310-ல் மாலிக் கபூர் எனும் தளகர்த்தன் டில்லி அரசனும் அலாவுதீன் கட்டளைப்படி மதுரையைக்கைப்பற்றிக் கொண்டான். அவன் படைகள் மதுரைக்குப் போகும்போது ஸ்ரீரங்கத்தில் புகுந்து கலகம்செய்து அங்குள்ளார் பலரையும் கொன்றொழித்துக் கோயிலையும் கைப்பற்றிக்கொண்டார்கள். 13-வது நூற்றாண்டில் ஸ்ரீரங்கம் பாண்டிய அரசர், மைசூர் அரசர்களின் கீழிருந்தது. முதலாவது ஜடாவர்மனும் சுந்தர பாண்டியன் (1251–1261 கி. பி.) அரங்க விமானத்திற்குத் தங்கத் தகடு போடுவித்தான். விஜயநகர ராச்சியம் (கி. பி. 1335)ல் வித்யாரணிய முனிவரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. விஜயநகரத் தரசன் படையாளர்கள் கி. பி. 1365ல் மகமதிய வம்சத்தாரை அடித்தோட்டி மதுரையைக் கைப்பற்றிக்கொண்டார்கள். பிறகு இருநூறு வருஷகாலம் தென் இந்

தியா தேசம் மகமதியர் கொடுமை நீங்கி அமைதியாயிருந்தது. விஜயநகரராச்சியமானது கி. பி. 1565 வருஷம் மட்டும் உயர்ந்த பதத்திலிருந்தது. அதே வருஷம் தளிக்கோட்டையில்நடந்த யுத்தத்தின் பிறகு அந்த ராச்சியம் நிலைகுலைந்து போயிற்று. விஜயநகர ராச்சியம் நல்ல நிலையிலிருந்தபோது செஞ்சிக்கோட்டை அதில் ஒரு முக்கிய இடமாகவிருந்தது. இந்த விஜயநகர ராச்சியம் நிலைபெற்றிருந்த காலம் கி. பி. 1336 முதல் 1565 வரையுந்தான். இந்த ராச்சியம் சுமார் இருநூற்று முப்பது வருஷ காலம் நல்ல ஸ்திதியிலிருந்தது. கி.பி. 1104௵ முதல் கி.பி. 1141 வரை மைசூரில் அரசாண்ட பிட்டிதேவன் என்னும் ஜயின அரசனை ஸ்ரீராமாநுஜர் வைஷ்ணவ சமயத்தில் சேர்த்துவிட்டார். இவன் பிறகு விஷ்ணுவர்த்தனன் என்னும் பெயர்பெற்றான். ஸ்ரீராமாநுஜரின் ஜனனம் கி. பி. 1017௵ இவர் நூற்றிருபது வருஷம் இம்மண்ணுலகில் வாழ்ந்திருந்தார். ஸ்ரீராமாநுஜர் வைகுண்ட நிலையடைந்து 131-வருஷங்களுக்குப்பின் நம் கதாநாயகர் இம்மண்ணுலகில் தோன்றியருளினார்

இக்கதா நாயகர் மண்ணுலகிற்றோன்றியதையும் விண்ணுலகம் புக்கதையும் சாலிவாகன சகத்தின்படி நம்மவர் கடபயாதி வழியாகக் கால நிர்ணயம் செய்கின்றார்கள். அதற்காதாரமாக நம்முன்னோர் ஒரு சுலோகமும் செய்துள்ளார்.

சுலோகம்.

ச்ரீதீயோக்யேசகே சுக்ல
உதபூத்வேங்கடேச்வர:
லப்தப்ராயேசகேப்ராயாத்
சௌம்யேநபரமம்பதம்.

இதன்படி.

தோற்றம் (ச்ரீதீயோக்கியே) = 2911
விண்புகுதல் (லப்தபராயே) = 3921
இவ்விரு தொகைகளையும் தலைகீழாகமாற்றில்:—
முறையே 1192
1293 ஆகின்றன.

இவ்விரண்டில் ஒன்றில் 1293
மற்றொன்றைக்கழிக்க 1192

நூற்றொன்று 101

பாக்கியாவதால், கதாநாயகரிவ்வுலக வாழ்க்கையில் 101 வருஷம் வீற்றிருந்து 102-ம் ஆண்டில் தமது சரீரத்தை ஒழித்தது தெளிவாகின்றது. இவர் வேதநூற்பிராயம் நூற்றையுங்கடந்து முற்றமுடித்து, எல்லைக்கப்புறத்தும் ஓராண்டு ஜீவித்திருந்து, பிறகு தம்முடைச் சேர்தியிற் கலந்துள்ளார்.

நம் கதா நாயகரின் சரித்திரஸாரம்.

இவர் காஞ்சி நகரத்தில் தூப்புல் குலத்தில் பிறந்தவர். புண்டரீகாக்ஷரைப் பாட்டனாராகவும் அநந்தாசாரியரைத் தந்தையாகவும் பெற்றவர். சிரவுதஸ்மார்த்த நித்தியகர்மங்களில் வழுவாத வைதிக குடும்பத்திற்பிறந்தவர். இராமாநுஜமுனிவரிடம் திடபக்தியுள்ளவர். வெகு நுட்பமான புத்தியுள்ளவர். வேதவேதாந்தங்களில் நன்கு தேர்ந்தவர். சகல சாஸ்திரங்களிலும் வல்லவர். ஆழ்வார் பிரபந்தங்களையும் அதிகரித்து அவைகளின் ஸாரமுணர்ந்தவர். தத்துவ விசாரணையிலும் பிர்ம்மஞானத்திலும் இணையற்றவர். காஞ்சி வரதராஜரைக் குலதெய்வமாகக் கொண்டவர். பொன் வெள்ளி முதலியவைகளை ஓட்டின் சில்லுகளைப்போலவும், கற்களைப்போலவும், எண்ணியவர். இளமாதர்களைச் சவம்போலவும் அரசர்களின் சபையைச் சர்ப்பம்போலவும் எண்ணிச் சாமளவும் அவைகளையணுகாதிருந்தவர். அரசர்கள் பிரபுக்களின் தலைவாசல்களை எதைக்கருதியேனும் என்றுமணுகாதவர். வைதிக கருமங்களிலும் நித்திய கன்மங்களிலும் வழுவாது நடந்தமையால் பரம வைதிகரென யாவராலும் புகழப் பெற்றவர். அகங்கார விகாரங்களைக் கனவிலும் கண்டிலர். பரம பாகவதர்களிடம் பற்றுள்ளவர். திருமகள் காந்தனொருவனையேய திரிகரண

ங்களாலும் மூன்றவஸ்தையிலும் தாரகமாகவும் போக்கியமாகவுங்கொண்டு தமது சரீரபாதமளவும் வழிப்பட்டவர். வடமொழி, தமிழ்மொழி, எனுமிருகடல்களின் கரைகண்ட கலாவல்லபர். இவ்வளவு சிறப்பு வாய்ந்தமையால் முதலில் வேங்கட நாதராயிருந்தவர் பிறகு வேங்கடநாதாசாரியாராகி கவிதார்க்கிகசிங்கராகி சர்வ தந்திரச்சுதந்திரராகிப் பிறகு வேதாந்த தேசிகராயினர். இப்பெயர்களனைத்தும் உபசார வாழ்க்காகாமல் அவரது இயற்கையாம் குணத்தையும் வல்லமையையும் தூய்மையையும் உண்மையாகவே உணர்த்தும் அபிதானங்களேயாகின்றன. திருமகள் காந்தனுமொருவனேயே இருவினைப் பாசங்கழலத் திரிகரணத்தோடும் நான்மறைகளின் முடிவுணர்ந்து ஐம்புலனடக்கி ஆறு பகைகளையும் வென்று சப்தபங்கிமத முதலிய மதங்களைப் பங்கஞ்செய்தொழிந்து அஷ்டாங்க யோக நிலையில் நின்று, நவ விதபத்திகளிலும் நடையாடிப் பத்துத் திசையிலு மிசை பரப்பி ஏகாதச வாயிலைக்கடந்து, துவாதசாந்த வழியாய் விண்ணின்மேலேறி வாழிற் பதம் பெற்றவர்.

இவர் கைக்கொண்டது விசிட்டாத்துவிதமாபிராமாநுசரது கொள்கை. இக்கொள்கையார்க்குத் தத்துவம் மூன்று. (சித்து, அசித்து, இறைவன்.) உபாயம் இரண்டு. (பத்தி, சரணாகதி.) நாராயணனொருவனே காரணப்பொருள் வேதமிரண்டு. (தமிழ்

வேதம், வடமொழி வேதம்.) வேதாந்தமுமப்படியே. ஆகமமிரண்டு. (பாஞ்சராத்திரம், வைகாநஸம்.)

இம்மகான் பிர்ம்மா, விஷ்ணு, ருத்திரர் எனும் மூர்த்திகளின் ஸ்வரூபமித் தன்மைத்தென்பதை நன்குபகுத்தறிந்தவராகையால் இமமூன்று மூர்த்திகளையும் விரிவுசத்தி, மத்தியசத்தி, குவிவுசத்தி யெனப் பகுத்தறிந்துகொண்டு மத்தியசத்தியாம் திருமாலையே முதற்காரண வஸ்துவென நிச்சயித்து மறந்தும் பிற தெய்வங்களைத் தொழாராகிப் பரம பக்தராயும் விரக்தராயும் விளங்கியவர். இதற்கொரு நிதர்சனமுண்டு. சிறு ஓட்டாஞ்சில்லியை எடுத்து ஓர்தடாகத்தில் நீரில் காற்றின்றி அமர்ந்திருக்கையில் எறிந்த உடனே ஒரு சத்தி உண்டாகி அதற்கு வெளியில் பல வட்டங்கள் விரிந்து சென்று பிறகு திரும்பித் தோன்றிய விடத்தில் வருதொடுங் கதல் காண்க. நீர்ப்பரப்பின் மேலிப் படிக் காணுந்தோற்றத்தை நமது சிறுவர் தவளை விளையாட்டென்பர். மத்திய சத்தியிலேயே தோற்றமும், ஒடுக்கமும் காண்க. தமது சன்மார்க்க போதனையைத் தமது முக்கிய சிஷர்களுக்கும் விளக்கிக்காட்டி அதற்கென்றே வடமொழி, தமிழ், பிராகிருதம், மணிப்பிரவாள நடைகளிற் பல நூல் செய்துள்ளார். நல்லொழுக்கத்திற்கு இவர் தென்னாட்டில் ஒரு முக்கிய திருஷ்டாந்தமாக விளங்குகின்றார். இவர் வடிவத்தை, காஞ்சி, சென்னை, வெவ்வுளூர், அரங்கம், குடந்தை,

வில்லிபுத்தூர், குறுங்குடி முதலிய பலதலங்களிலும் பல பாகவதோத்தமர்கள் விக்கிரக ரூபமாக வைத்து ஆசாரியராக வணங்குதலும் போற்றலு முண்டென்று இவரது மகிமையை நாம் எமது புல்லறிவாற் கிரகித்து எழுதி வெளிப்படுத்தல் எங்ஙனம் சுலபமாகும்.

இவர் தமது பூதவுடலைவிட்டுப் பிரிந்த பின்பு சுமார் 50-வருஷங்களுக்குள்ளாகவே இவரது சன்மார்க்கம் தமிழ்நாட்டில் நன்கு வேரூன்றியது.

சரமகவி.

எண்சீராசிரியம்.

ஆண்டு சவுமியம் வாரமு மன்னதே
தாண்டு பொன்னி யரங்கத் தலமதிற்
பூண்ட பூரணைக் கார்த்திகைக் கார்த்திகை
யோங்கு சோலைக் கொடுமுடி வேங்கடத்
தாண்ட மாதவர் கண்டைத் தனுவதை
ஆதி வேதத் திருமுடித் தேசிகர்
ஈண்டு நீத்தனர் தோமி லெதிபதி
மார்க்க மோங்கிட நூல்பல செய்தரோ. (1)

அத்தியயன தினம்.

வெண்பா.

சீராரும் பொன்னரங்கஞ் சேருமுவாச் செவ்வையிற்
காராருங் கார்த்திகையிற் கார்த்திகைநாள் — பாரோது
வேதாந்த தேசிகனார் விண்ணு றடைந்திட்ட
போதாரு சவுரியத்தைப் போற்று. (2)

சுருக்கிக் கூறுவோமானல் இவரை வைதிக சார்வபௌமரெனவும், பரம பாகவதரெனவும், மகா விரக்தரெனவும் சாரதாபீடமெனவும், வேதவேதாந்த தத்துவமுணர்ந்த மகா வேதாந்தி யெனவும் கூறலாம்.

இவர் அவதாரம் யாதெனிலோ தேவதா மய மான ரூபமாகவும் சிஷ்யர்களுக்கு அநுக்கிரகம் செய் காரணமாகவும் கருணைமிகுந்தவராகவும் இப்பு ண்ணுலகில் தோன்றி யுள்ளாரெனக்கொள்க. இக்க ருத்தை நம்மவர் ஒரு முதுமொழிச் சுலோகத்தில் விளக்கியுள்ளார். தேசிகர் எனும் சொல்லின் பிரத் தியாகாரத்தை அது விளக்குகின்றது.

தேவதா மய ரூபத்வாத்
சிஷ்யாநுக்கிரக காரணாத்
கருணை மய ரூபத்வாத்
தேசிகப்ரோச்யதே புதை:

இதன் கருத்து.

வெண்பா.

தேவதா ரூபத்தாற் சிட்டருக்குக் காமுதலற்
காவலாங் காரணத்தா லார்கருணை—மேவலாம் [ரப்
பாவத்தாற் தேசிகரென் சொற்பொருளைப் பார்த்துணை
பூவைத்தார் முன்னோர் புகழ்ந்து. (3)

3-வது பிரமதந்திர ஜீயரருளியது.

வாழித்திருநாமம்.

உத்தமமாம் புரட்டாசி யோணத்தான் வாழியே
ஓர்மதுர கவிபதுவ நூலுரைத்தான் வாழியே
ஈதில் முனி வாகனபோகம்மிசைத்தான் வாழியே
தமிழ் மறைக்கொண் பதிறு பிரமுரைத்தான் வாழியே
எத்திசையு மெதிவரர்போ லேத்தநின்றான் வாழியே
எழிலரங்க ரின்னருளுக் கிலக்கானான் வாழியே
தொத்தறமே வாதங்களைத் தொலைத்திட்டான் வாழியே
தூப்புற்கோன் திருவடிகள் துலங்கவென்றும் வாழியே. (1)

கவிவாதி சிங்கமெனக் கண்ணுற்றான் வாழியே
கலங்காதித் தரிசனத்தைக் காத்தளித்தான் வாழியே
நவில்தருவே தாந்தத்தி னல்லாசான் வாழியே
நவையிலாத் தந்திரத்தின் சுதந்திரத்தான் வாழியே
புவிகுளிர நூல்பலவும் புகன்றிட்டான் வாழியே
புகரிலா ரகசியப் பொருளுரைத்தான் வாழியே
கவிபாய்வேங் கடத்திருமால் கவின்கண்டான் வாழியே
கலியாணகுணத் தூப்புற் காவலன்றான் வாழியே. (2)

பிள்ளை லோகம் ஜீயரருளியது.

சீரொன்று தூப்புற் றிருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்றச் சொன்ன பழமொழியுள் — ஓரொன்று
தானே யமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேறப் போமளவும் வாழ்வு. (1)

இச்சரித்திர மெழுதியவர் மரபுங் காலமுமிடமும்.

அறுசீராசிரியம்.

பத்திமிகு பாவைதுங்காப் பருந்தூணிற் பரிந்துதித்த
    பரமனும் நாரசிங்கற்
இத்தரையிற் பூசைமலிந் தடியவரு ளீந்தேயி
    வீடேற வகோபிலர்பேர்
ஒத்தமடத் ததிவன்மைச் சடகோபர் முதலா
    ஆரியர்கள் முப்பா னேழ்வர்
வைத்தவழி தழைத்திடவே யவதரித்த ஸ்ரீனிவாச
    சடகோபர்க் கடிகள் காலே (1)
அவ்வடிகள் பற்பலருள் ளோரேழை யருந்தமிழை
    வளர்க்கவந்த வெங்கடேசன்
தெய்வமாய் தேசிகன்றன் சரிதத்தைச்
    செழுந்தமிழின் றொடையி லிணைத்துச் சீராய்
நவ்விபோல் விழிமடவார் பணிகுடந்தை யமுதற்கோ
    ரானென நாளு நீங்கான்
அவ்வமுதற் குறவோன் நிலயம்பூர் தனில்வந்தோன்
    சென்னைதனி லமைத்த தாமே. (2)

வெண்பா.

ஆண்டுகளே ஐயா யிரத்தோ டீரைந்தே
ஈண்டுவரு கிலகத்தே கூறியதாம் — நீண்டமுடி
வேங்கடத்தார் கண்டையத்தே மெழினியிற் றேசிகராய்
ஓங்கவந்தார் தஞ்சரித மோது. (3)

ஸ்ரீவேங்கடநாதாசாரியர் சரித்திரசாரம்
நிறைவேறியது.

ஸ்ரீ நிகமாந்த மகா தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாஸ சடகோப மகாதேசிகன்
திருவடிகளே சரணம்

முற்றிற்று.

சரித்திர மெழுதியவர் பாடிய பாடல்கள்.

எண்.	பாட்டு முதல்.	பக்கம்.
1	அவனிதனில் ...	43
2	அவ்வடிகள்	140
3	ஆண்டுகலி	140
4	ஆண்டுசெவ்வரிய ...	137
5	குற்றாக்	5
6	கொடுங்கோலர் ...	43
7	சீராளும்	137
8	சீரார்	24
9	தேவதா	138
10	நடுக்காட்டில் ...	43
11	நாட்டரசா	44
12	பத்திமிகு	140
13	யாம்படைத்த ...	44
14	வயிற்றின்	42
15	வேதம்	7

வைபவப்பிரகாசிகைப் பாடற்குறிப்பு

எண்.	பாட்டு முதல்.	பக்கம்.
1	கதிர்கொண்டு ...	95
2	கலியாதி ...	78
3	கற்பனைசேர் ...	80
4	தாம்பாண்டி ...	63
5	பகர	98
6	படியயாந்த ...	87
7	பாயுநீர்	99
8	போகாடவி ...	84
9	வடத்தேறு	66
10	வாக்கு	69

மேற்கோட் பாக்கள்.

பக்கம்.	139	உத்தமமாம் 3-வது பிரமதந்திரஜீயர்.
,,	16	ஊரும்—பொய்கையார்.
,,	11	கணிக்கண்ணன் } மழிசையார்.
,,	12	கணிக்கண்ணன் } மழிசையார்.
,,	139	கவிவாதி—3-வது பிரமதந்திரஜீயர்.
,,	16	சார்ந்த பொய்கையார்.
,,	139	சீரொன்று—பிள்ளைலோகாசாரியர்.
,,	61	தம்பிற்றம்—திருவள்ளுவர்.
,,	18	நல்லார்—அழகியமணவாள ஜீயர்கீதை.
,,	7	மேற்கு—கம்பன்.
,,	16	வார்புனல்—நம்மாழ்வார்.
,,	10	வேழம்—ஔவை.

வடமொழிச் சுலோகங்கள்.

பக்கம்.	55	அலிநா—கதாநாயகர்.
,,	77	சர்மாவ—கதாநாயகர்.
,,	133	ச்ரீதி—பிற்காலத்தவர்.
,,	138	தேவதா—முன்னோர் வாக்கு.
,,	89	ஸம்ஹிதை—முன்னோர் வாக்கு.

பிழை திருத்தம்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.		திருத்தம்.
10	20	முதது ...	...	முத்து
11	24	போவென்	...	போகின்
12	23	மொண்ட ...	...	கொண்ட
24	23	நோரர் ...	...	நேரார்
30	22	வரபபி ...	...	வரப்பி
31	20	இராமயணை	...	இராமாயணை
33	3	பூமியாம ...	...	பூமியாம்
35	25	சாஸம் ...	...	சாஸனம்
36	7	அகிஞ்சனசரான	...	அகிஞ்சனரா
37	14	மேல் ...	...	,,
38	1	கைபை ...	...	கைபயை
41	6	கேட்டி ...	...	கேட்ட
48	2	ஜவ ...	...	அஜவ
48	3	நான்கு ...	...	முந்நான்கு
65	3	கொப ...	...	கோப
68	23	திரு ...	...	த்திரு
69	12	சர்கை ...	...	சர்கைய
87	10	தெற் ...	...	த்தெற்
96	5	நாடாத் ...	...	நாடா
101	4	அக்கு ...	...	அக்குப்
104	3	அக்கே ...	...	அங்கே
122	6	கொன்றி ...	...	தொன்றி